

ABONAMENTS

Balears, illes	250 Ptas.
Catalunya i territoris de la República	1000
trimestre	1000
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	1200
Països convinguts postal, id.	1500
Altres països, id.	2000

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.ª F. — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19403

EL TEMPS

Per l'interior del país domina bon temps, amb cel seré i vents fluïdes. Per la plana de Vic i gran part del Vallès es registren boires i calides matinals. Per la costa de llevant hi ha alguna nevada i bufes de vents fluïdes del sector nord. Al Priorat i a l'interior de l'Ebre els vents són forts de maestra. La temperatura màxima d'ahir a Tortosa fou de 31 graus, i la mínima d'avui, a Nòria, de 6 graus.

CRONICA

Anuncis de mal averany

El president del Consell ha dit que el Govern nou continuaria en tot la política de l'anterior, i, en efecte, una de les decisions acordades ahir en el primer Consell fou la de prorrogar l'estat de guerra a Barcelona. Bon començament per al representant de la Lliga. No ens feiem gaires il·lusions amb la col·laboració regionalista, però no sospitavem que la seva incorporació al Govern tingués uns efectes sedants tan immediats. El seu òrgan autoritzat a la premsa ahir dedicava un comentari a la solució de la crisi, que, com és de suposar, trobava encertadíssima, perquè la presència d'un ministre de la Lliga en el Govern evitaria que la llei del 2 de gener fos interpretada en sentit pejoratiu. L'aspiració és ben modesta per a uns homes que de paraula i per escrit han sostingut que l'esmentada llei és inconstitucional.

De fet, doncs, la col·laboració dels regionalistes no haurà servit de res, pel que toca a Catalunya. Respecte al decret que ha motivat la crisi, tampoc no se'n pot esperar gran cosa. La presa de possessió del ministre de Marina ha permès al ministre dimissionari recalcar els punts de vista que tant d'enrenou han produït, i el senyor Rahola s'ha vist obligat a ésser part d'un diàleg sense precedents en les tradicions protocol·làries. L'episodi no tindrà cap ressonància el no el precedís el rebombori que ha ocasionat la crisi; després d'un fet de tal importància política, pren un relleu singular, perquè projecta una ombra de mal averany sobre la convivència ministerial d'agraris i regionalistes.

El silenci oficial i la reserva que manté la Lliga sobre les condicions del seu ingrés al Govern no permeten comentaris gaire extensos. La mala estona que passà ahir el senyor Rahola no és gaire encoratjadora i encara ho són menys els anuncis del cap del Govern. Si el preu d'una cartera fos la renúncia d'allò que la Lliga ha dit que és fonamental per a l'autonomia hauríem de reconèixer que ha sortit molt cara a Catalunya. Fins ara, els regionalistes havien justificat la seva presència en el govern de Catalunya dintre el règim transitori amb l'esperança de recobrar els serveis d'Obres Públiques; no caldria sinó que des del Govern de la República s'avinguessin a renunciar en tot o en part a allò que reputaven fonamental quan els queia a les mans sense ocupar un lloc tan alt. De molts anys ençà la Lliga ha tingut un encaix diàbolic a crear-se situacions funestes; no ens sorprendria que la present fos la més absurda de totes i la pitjor als ulls del catalanisme. Haurà captat una cartera, però potser haurà perdut altres coses que no es recobren mal més.

Aquest número ha passat per la censura

El Govern celebrà el primer Consell, presidit pel Cap de l'Estat

El senyor Alcalà Zamora ha insistit en la necessitat d'aprovar la llei electoral

ES SEGUR QUE SERA NOVAMENT PRORROGAT L'ESTAT DE GUERRA A BARCELONA

El pla parlamentari i l'aplicació de la llei de Restriccions. — La política internacional

Madrid, 26. — A dos quarts d'onze del matí ha quedat reunit en Consell el nou Govern, amb l'assistència de tots els ministres.

A tres quarts d'onze ha abandonat el Palau el ministre d'Agricultura, senyor Martínez de Velasco, per tal d'assistir a la inauguració de l'XI Congrés d'Enginyeria Rural. Ha tornat a tres quarts de dotze aproximadament.

A dos quarts d'una ha acabat el Consell. Com de costum, el senyor Lluís ha donat la referència verbal en els termes següents:

— En el petit Consell no hi ha hagut altre despatx ordinari que el del ministre de la Guerra, basant extens, com vau per la nota oficial, i en la qual es destaquen dos decrets sobre reorganització de l'Exèrcit a la Península i al Marroc. En realitat són decrets ja aprovats pel Govern anterior, però que no havien estat signats, circumstància que ha fet que el senyor Gil Robles els tornés a estudi del nou Govern.

Com sigui que el ministre de Marina, senyor Rahola, no assistí en el Consell d'ahir, gran part del petit Consell ha estat dedicada a donar-li compte de tot el tractat en la reunió ministerial d'ahir. El Consell davant S. E. ha començat

a les onze, amb una exposició per part del cap del Govern del programa d'aquest, idèntic al del Govern que presidí el senyor Lerroux, i del pla parlamentari que es proposa seguir.

S. E. després de dedicar frases de gran consideració als ministres de l'anterior Govern que no formaven en l'actiu i als nous que hi figuren, ha dedicat tot el Consell a l'estudi del moment polític internacional.

Després, a les deu del matí, se celebrà el Consell amb els dos objectius principals. En primer terme, la fixació definitiva del pla parlamentari i l'estudi dels setze decrets en què es fixen les normes d'aplicació de la llei de Restriccions.

L'APLICACIÓ DE LA POLITICA PACIFICADORA. — LA DEFENSA NACIONAL. — DESMENTIMENT RESPECTE A LA PRESIDENCIA DE LA CAMBRA

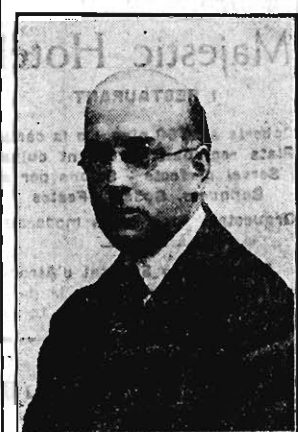
Encara ha romàs una mitja hora el President del Consell, senyor Chapaprieta, a la Cambra presidencial. A la sortida un informador li ha preguntat: — En quina mesura practicarà el Govern la política de pacificació?

(Passa a la pàgina 3, col. 1)

Política sanitària i Sanitat política

El nou Consell Nacional de Sanitat, i el vell

El que ens diu el doctor Lluís Sayé

El doctor Lluís Sayé

Algú ha dit — i ens sap greu de no haver estat nosaltres per les possibilitats econòmiques que els coneixements necessaris per a un tal judici poden representar, encara que el sol fet d'emetre'l ja revela una tendència a la poesia incompatible amb la crematística pràctica — que la "Gaceta de Madrid" era el diari més divertit que es publicava a Espanya.

Es clar que per a apreciar en el que val aquest judici cal comptar-se entre els iniciats; però és tanta la suma de divertiment que aquests es veuen que en treuen, que potser no seria mal negoci la publicació d'un apèndix que, com les notes que acompanyen els versets de la Bíblia, guiesin el lector a través de la monòtona literatura burocràtica i li revelessin la secreta i veritable significació de tot aquell atapeïment. Una publicació semblant ens mostraria el brillant decorat de la política per aquella part trista, plena de llistons, canyes, i per què no fang, com diria Blasco Ibáñez — trista però substancial — que en veuen els actors des de l'escenari.

Amb paraules pomposes i sempre amb aquell meravellós interès pel bé nacional i el benestar general, un preàmbul ens prepara amenaçant per a la lectura d'una llista de noms que venen a substituir una altra llista, anomenada també amb els mateixos meritoris fins. Cada vegada, si llegim amb una certa continuïtat la Gaceta, les coses van millor, i aquesta és una altra bona raó per recomanar-ne la lectura, perquè entona i encoratja, si ensopos.

Però si ens trobem la sens dels ulls i mirem per sobre la seva tota una altra cosa; sovint no caldrà pas cap exegese extraordinària; el simple sentit comú, encara que tan rar, ens servirà admirablement. Així, per exemple, comprendrem molt bé que en certes coses hi hagi una política de dretes o d'esquerreres, segons dominin unes o altres; però, per exemple, tenir un criteri altre que el d'una simple, bona i sòlida construcció en la construcció de cases, i fer cases de dreta o cases d'esquerra, o bé considerar que les malalties s'han de combatre per la dreta o per l'esquerra, és francament absurd i grotesc. I, no obstant, segurament per confirmar aquella dita inicial que retriem, això és el que s'ha fet en una qüestió tan fora de tota tendència política com és la sanitat. El malalt, a menys que no sigui més que una figuració nostra, prescindeix de les opinions, que no siguin tècniques del metge, mentre vegi en aquest la possibilitat que el guarir; la malaltia, igualment, prescindeix de les opinions del malalt.

Però la Gaceta, no. I així ens trobem que en la del 14 d'aquest mes, un decret, basant-se en un altre publicat en la del 2 d'agost que els destituïa, renova la composició del Consell Nacional de Sanitat. Per què? Simplement perquè essent aquest Consell com el seu nom indica, un organisme consultiu, no havia estat consultat pels organismes que l'havien de consultar.

Si era així, ¿per què no dissoldre els organismes que havien faltat al seu deure no demanant-li parer?

Es que segurament no tenien res per sotmetre-li, i el Consell faltà no reunint-se per a fer penya.

Però, no; perquè sense recordar-se que hi havia un cos consultiu, o bé sense tenir-ho en compte, s'elaboraren lleis tan importants i tan fetes a mida per al Consell com la de Coordinació Sanitària i decrets com el famosíssim d'abolició de la reglamentació de la prostitució (uff!), que segueix tan bona, gràcies, i tan reglamentada, de res.

(Passa a la pàgina 3, col. 1)

A GINEBRA

En la seva reunió d'avui, el el Consell de la S. de N. ha acordat constituir-se en Comitè redactor de les recomanacions, en cas de conflicte

S'aplicarà el procediment de l'article 15, que defineix l'agressor i les eventuals sancions

Conferència telefònica del nostre enviat especial a Ginebra, ALBERT PUIG

Tal com havíem anunciat en la nostra darrera crònica, el Consell que ha tingut lloc avui al Quai d'Orsay ha pres l'acord d'adoptar el procediment que assenvala l'article 15 del Pacte de la Societat de Nacions.

Amb aquesta important decisió queda contestada la pregunta que molts es feien sobre l'actitud que la Societat de Nacions adoptaria davant el conflicte italo-abissini. Senzillament, la Societat de Nacions posarà en marxa tot el mecanisme de què disposa per tal d'evitar una guerra entre dos dels seus membres. Si els resultats de l'intent de conciliació són negatius, i aquest serà — tot ho fa pensar — el cas present, el Consell farà aprovar un report amb les recomanacions que considerarà pertinents adreçades a Itàlia i a Abissínia. Acabat i aprovat aquest report, s'obrirà un període d'espera fins i tant no comencin les hostilitats a l'Àfrica, que s'anuncien per a la segona quinzena d'octubre.

Després d'aquest episodi caldrà definir l'agressor, i automàticament vindrà l'aplicació de les sancions. Després, després, Déu hi faci més que nosaltres.

Si Mussolini de fa temps ens té fer ús continuament del mocador de butxaca, que ens han donat la impressió que el representant d'Anglaterra havia perdut la seva característica calma, talment l'home que va a fer feina.

El paràgraf més comentat del seu discurs ha estat aquell en el qual ha dit que mentre es redacta el report els governs tindran l'oportunitat d'examinar les possibilitats d'adoptar altres mesures per a salvaguardar la pau, i en el cas afirmatiu, determinar-la. L'afusió a les sancions és clara. El senyor Laval ha pronunciat poquíssimes paraules per mostrar-se totalment d'acord amb el senyor Eden. El mateix han fet Litvinov per la U. R. S. S., i Munich, per Dinamarca.

Se perfectament que ningú no em demana d'escatir les causes que han motivat aquest conflicte. Per altra banda, ja hem arribat a un punt en el qual no són les causes determinants allò que té importància, sinó la catàstrofe que cada dia veiem més propera. Prescindint, doncs, de les raons que han mogut Mussolini per a una banda i Anglaterra per l'altra a adoptar les respectives actituds, creiem que és fàcil i justificable que el darrer ciutadà d'un país civilitzat es faci les següents preguntes:

Si Itàlia té un excés de població i necessita expansionar-se, ¿no troba altre camí que el d'exterminar un poble? Si Anglaterra no està dispo-

ser us continuament del mocador de butxaca, que ens han donat la impressió que el representant d'Anglaterra havia perdut la seva característica calma, talment l'home que va a fer feina.

El paràgraf més comentat del seu discurs ha estat aquell en el qual ha dit que mentre es redacta el report els governs tindran l'oportunitat d'examinar les possibilitats d'adoptar altres mesures per a salvaguardar la pau, i en el cas afirmatiu, determinar-la. L'afusió a les sancions és clara. El senyor Laval ha pronunciat poquíssimes paraules per mostrar-se totalment d'acord amb el senyor Eden. El mateix han fet Litvinov per la U. R. S. S., i Munich, per Dinamarca.

Se perfectament que ningú no em demana d'escatir les causes que han motivat aquest conflicte. Per altra banda, ja hem arribat a un punt en el qual no són les causes determinants allò que té importància, sinó la catàstrofe que cada dia veiem més propera. Prescindint, doncs, de les raons que han mogut Mussolini per a una banda i Anglaterra per l'altra a adoptar les respectives actituds, creiem que és fàcil i justificable que el darrer ciutadà d'un país civilitzat es faci les següents preguntes:

Si Itàlia té un excés de població i necessita expansionar-se, ¿no troba altre camí que el d'exterminar un poble? Si Anglaterra no està dispo-

DEL PROXIM ORIENT

Un aristòcrata

per Josep Carner

Per espai de bell nombre de setmanes la Síria i el Líban han viscut hores gairebé frenètiques de càlcul i de xafardeig al voltant del pròxim topament italo-etiop. Entre les coses absurdes que han corregut pels cafès i pels suqs hi ha hagut xiu-xiu inintermitent de què, sobrevingut un acord militar entre França i Turquia, aquesta prestaria l'ajut de la seva força a la gran República, i ell, en canvi, consentiria el retorn de la Síria al poder turques.

No he conegut sinó un cristià del Líban per al qual un semblant retorn no seria potser desplaent. Es tracta d'un aristòcrata, i pagat d'aristocràcia; feu fortuna a Egipte; coneix tot Europa; té, sota el seu tarbush, fassons aquilines, refinades, endolides pel tracte amb prínceps, ducs i grans mundanes. Ha fet juguesques a totes les grans curses, ha estat noctàmbul brillant, sense plànyer-hi el xampany, a tots els casinos de reputació mundial. Prefereix decididament l'Egipte a la Síria: vull dir com a règim i to de vida. Allà és possible el trasbals de les grans fortunes: el "fellah", l'home més brut del món, té això de bo: que és infinitament explotable. M'ha ofert una admirable combinació de mines. — Per un atzar curiós, va saludar, per confusió de persones, algú de la meua família: s'excusà, en acabat, de la manera més patètica, ens descobrim amics comuns en més d'un país i ens obligà a acceptar les seves flors i un esplèndid segon desjuni amb una gran varietat de pastissiers i de fruits encisants, en un jardí delectable, al caire d'una vall regada, a l'ombra d'arbres ventalladors.

Em va lloar la França; l'Aquell París, aquell Deauville! l'Aquell Hossegor! Llústima que els esports de neu no s'hi puguin comparar amb els suïssos o els escandinaus. — I, altrament, també és llústima que els francesos no compreguin prou bé la psicologia oriental. Han fet belles coses a la Síria: aquestes carreteres, aquesta seguretat per tot arreu, les cures higièniques creixents... Però han volgut implantar, intoxicats per llurs manuals, per la verborrea de llurs comitès, una democràcia. Han atemptat així contra el gran tot senyorivol i patriarcal d'aquestes bandes que, tot amb tot, el poder otomà havia respectat. (Em vaig pensar si el mateix no seria un influït de les turqueses lletres franceses, d'un Claude Farrère, per exemple: o bé si no hauria estat de moda, tan gentleman, entre les dames d'Estambul, ciutat on hi ha sens dubte gent de la més refinada del món... quan tracta amb iguals o bé superiors.) Seguí dient, però, amb majors clarietats: — En aquell temps, si algú feia tort a un membre de les velles famílies capdavanteres, ens era la cosa més senzilla del món — no calia sinó enviar un mot al governador — de tercio agafar; i si en acabat, per satisfaccions hagudes o per conveniències d'humanitat o d'altres, interessava que s'acabés el càstig, hom feia un senyal i la detenció era discontinuada. No hi havia lleis, o almenys igualtat de lleis, i la jerarquia se'n consolidava. I ja aleshores sabíem totes que la igualtat, si un cop vení, no seria un guany sinó per a la genteta...

LA REUNIO DE LA COMISSIO GESTORA DE LA GENERALITAT

El senyor Sedó digué que aviat hi haurà la ratificació de confiança

Conferència telefònica dels senyors Pich i Estadella

Ahí al migdia als voltants de les dotze va reunir-se a la Presidència la Comissió gestora de la Generalitat, sota la presidència del senyor Pich i Pon.

La reunió va durar fins a dos quarts de tres. Durant el transcurs del Consell el senyor Pich i Pon va sostenir una llarga conferència telefònica amb el senyor Estadella.

A la sortida de la reunió, convocada, tal com deïem en la nostra edició anterior, amb caràcter extraordinari, els gestors s'han negat a fer manifestacions, tot i que els periodistes presenten saber que l'objecte de la convocatòria havia estat el comentari de la ratificació de confiança dels gestors per part del Govern de la República.

Quan els periodistes s'hi han referit, el senyor Sedó, que va ésser el primer a sortir, els va dir:

— Jo em penso que la ratificació de confiança al governador s'adoptarà en un Consell de ministres que se celebrarà d'ací a dos o tres dies. O potser en el Consell d'ahir mateix. Qui ho sap?

En canvi, el senyor Jover Nonell ha dit als informadors que el Consell no se n'havia ocupat, ja que la ratificació de confiança es donava com a cosa feta.

Va afegir el gestor de Governació que el Consell havia adoptat prorrogar per trenta dies el termini per a sol·licitar el Carnet Electoral. (Aquest acord del Consell iou, sens dubte,

FINAL DE VACANCES

Arribada de les darreres colònies escolars. (Foto Centelles.)

Les ironies de la política

El Sr. Royo Villanova dona possessió del Ministeri de Marina al Sr. Rahola

L'ex-ministre aragonès ataca l'Estatut i el Sr. Cambó

Madrid, 26. — Al Ministeri de Marina s'ha celebrat la presa de possessió del nou ministre, senyor Rahola. La hi ha donada el ministre sortint, senyor Royo Villanova. Han assistit a l'acte nombrosos diputats agraris, regionalistes i de la C. E. D. A. També hi eren tots els alts caps del Departament.

El senyor Royo Villanova ha pronunciat un llarg discurs, en el transcurs del qual ha lloat la disciplina de la Marina, tot dient que la missió d'aquesta és defensar la independència de la pàtria.

Ha recordat que els mariners, el dia 6 d'octubre, es posaren al costat del Poder central, i ha fet un estudi de la darrera crisi. Ha recordat la seva posició en tot allò que significava separatisme, i ha dit que ell s'oposa, no a la valoració dels traspassos de serveis a Catalunya, sinó als traspassos en concret.

— Jo — ha afegit — vaig delegar un capità de navili per tal que sostingués aquest criteri en el si de la Comissió, i el senyor Marraco digué que l'esmentat cap així ho havia fet. Després aquest criteri no ha aparegut reflectit en el decret que publica la "Gaceta". Això fou la causa de la meua dimissió, perquè els ports, camins, carreteres i ferms especials pertanyen a un Patronat que s'anomena Nacional, i no hi ha altra nació que Espanya. Per això, per defensar aquest criteri, m'en vaig del Govern.

Hi ha un decret en el qual es diu que els ports pertanyen a l'Estat, però l'article cinquè de l'Estatut de Catalunya disposa que es traspassen els ports a la Generalitat. El senyor Cambó és al Poder, i Cambó ha dit diverses vegades que li sembla poc l'Estatut de Catalunya. ¿Es que el senyor Cambó potser renunciarà a allò que sempre ha demanat? Ara és al Poder i no deixarà de demanar-ho, perquè l'Estatut es complirà, malgrat aquest decret. L'Estatut està intermou perquè l'octubre hi hagué un moviment a Catalunya contra el Poder central. L'Estatut és obra de les esquerres, i en llur programa l'han inclòs.

(Passa al peu de la col. 6 de la pàg. 3)

"¡ROYOS Y CENTELLAS!"

— Que un "catalanista" hagi de soplar-se! (No hauria anat millor Salomó per al ministre de la Marina?)

Josep CARNER

ELS SOLDATS ETIOPICS ES PREPAREN

El exercici de pràctica de les tropes abissínies són cada dia més freqüents. Un grup de soldats vestits i equipats a l'europea s'entrenen en el maneig del mànec. (Foto Urbig Press.)

anunciada ja seva decisió de colonitzar — com es diu a Itàlia — el poble d'Abissínia, la Societat de Nacions avui ens acaba d'anunciar també la decisió d'aplicar el Pacte amb totes les seves conseqüències. De manera, doncs, que en aquests moments ens trobem davant de dues actituds contraposades, de les quals no cal esperar-ne res de bo. Evidentment que això d'aplicar el Pacte no té cap valor si no hi ha algú que el faci temer, i en aquest cas és tota la influència del Regne Unit que li dona una força terrible. Coneguem que ha estat la decisió del Consell, s'ha iniciat la desfilada de periodistes cap als respectius països, ja que no és fàcil que es produïx cap esdeveniment important a Ginebra fins i tant no estigui redactat el report, cosa que pot durar vuit o deu dies. Pel que es veu, els senyors Aloisi, Laval i Eden també ho han cregut així, ja que entre aquest vespre i demà emprendran la tornada.

El president del Consell no ha donat per exhaurides les possibilitats d'un aranjament pacífic de la qüestió, i és per aquest motiu que no ha donat per acabada la tasca del Comitè dels Cinc. En recordar que una conciliació és possible fins que estigui redactat el nou "rapport", vol dir que les negociacions entre Londres, París i Roma continuaran, encara que la gran majoria dels comentaristes no hi tinguin cap fe.

Després del senyor Ruiz Guinazu ha parlat el senyor Eden, que ha aprovat sense cap reserva la proposta del president. Reiterant-se a la redacció del "rapport", ha dit que cal abordar aquesta tasca amb tota l'atenció que la seva importància exigeix, però igualment sense cap retard inútil. No són únicament aquestes paraules sinó la manera de pronunciar-les, el posar-se i treure les ulleres i el

sada a permetre que Itàlia tingui un domini a l'Àfrica Oriental, perquè això representa un perill per al seu imperi colonial, calia esperar que Mussolini es trobes en una situació que ja no permeti fer marxa enrera, per advertir-li seriosament la seva oposició? O bé és que, aprofitant aquest afer, dos pobles que en el fons no s'entenen estan disposats a desencadenar tota la barbàrie d'una nova guerra?

Si és aquest el cas, caldria convenir que quan anàvem totalment errats quan parlàvem de la superioritat d'allò que s'anomena civilització occidental.

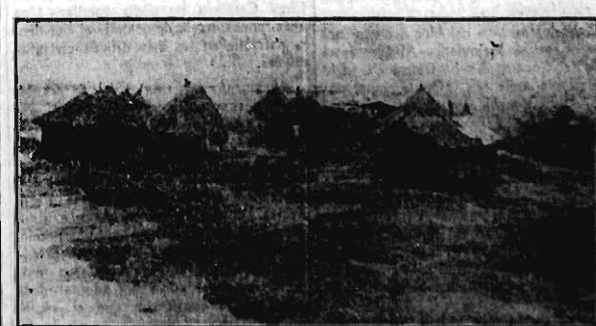
Ginebra, 26. — El Consell de la Societat de Nacions s'ha reunit aquest matí en sessió secreta, al despatx del secretari general, sota la presidència del senyor Ruiz Guinazu.

El Consell ha deliberat sobre el procediment que ha d'aplicar-se en la solució de les diferències amb Itàlia. El senyor Tulesco ha conferenciat amb els ministres de N. E. i els representants de la Petite Entesa i de l'Entesa Bàlcànica, sobre la situació general. No s'ha fet públic cap comunicació.

El representant d'Itàlia, baró d'Aloisi, no ha assistit a la sessió secreta del Consell que s'ha celebrat immediatament després de la sessió privada a la qual havia assistit Aloisi i en el curs de la qual ha estat informat de les decisions preses.

S'ha observat que en obrir-se la sessió pública, Itàlia no estava representada en la "mesa" del Consell de la Societat de Nacions, quan anteriorment el baró d'Aloisi es limitava a abandonar la sessió quan feia ús de la paraula el delegat etiopí.

(Passa a la pàgina 7, col. 1)

LES PLUGES A ABISSINIA

Les copioses pluges han acabat per inundar el poblat de la tribu Manda, a l'Harar.

RECORDS SOBRE L'AFER DREYFUS

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Notes del Departament d'Obres Públiques. — El conseller d'Obres Públiques recomana una vegada més al públic en general que s'abstinguin de visitar la fira dels dies que ja té assenyalats, a menys que no hagin estat prèviament citats.

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ

El conseller gestor de Governació no va rebre ahir al migdia els periodistes, perquè es trobava en el Consell de Govern de la Generalitat.

AUDITORIA MILITAR

El general cap de la Divisió. — El general d'aquesta Divisió marxà ahir al matí a Vic.

Causa portada a pleinari. — Ha passat a plenari la causa instruída amb motiu de l'assassinat i robatori del qual fou víctima el pastor Joaquim Boidó, a Viladecavalls. Arran d'aquest procés hi ha nou processats.

Recura. — S'ha entaulat recurs, pel lletat senyor Bulhena, arran de la sentència recaiguda abans d'ahir en el consell de guerra pels successos d'Horta de Sant Joan.

Diligències elevades a causa. — Pel jutge permanent senyor Martínez Peña, s'han elevat a causa les diligències previes que s'instruïren contra el tinent de seguretat senyor Ezequiel Samuël pels fets de Vilanova i la Geltrú.

Aquesta causa serà separada de la general que instrueix el mateix jutge amb motiu d'aquells fets.

Causa distribuïda. — Ha correspost al jutge senyor Martínez Peña, per la causa seguida amb motiu del robatori i assassinat de l'amo de la Mina, de Sant Adrià, Joan Tureu Sagrera, esdevingut el dissabte passat.

El senyor Peña a Vic. — El jutge senyor Peña marxà ahir al matí a Vic per a fer diligències arran de les causes que instrueix per crema de garbes i tinença il·lícita d'armes.

Diligències de plenari. — El jutge senyor Urrutia ha practicat diligències de plenari en la causa número 170, seguida pels fets d'octubre ocorreguts a Olesa de Montserrat.

L'intent d'assalt al camp nudista de Gavà. — Han estat prestant declaració davant el jutge senyor Urrutia, tres testimonis en la causa per la crema d'una casa i l'intent d'assalt del camp de nudistes "Pentafit" esdevingut el passat estiu a Gavà.

El mateix jutge es persona a l'Hospital Clínic per rebre declaració al

lesionat per cremades amb motiu d'aquests fets Manuel Casanovas. El fet està en grau estat.

Proposta al ministre de la Guerra. — Ha passat al ministre del ram la proposta, per mèrits entre els sots-captans, dels sis aspirants a ocupar el jutjat militar número 3, que deixa vacant el senyor Bibiano.

PREFECTURA DE POLICIA

Incendi d'una fàbrica. — Al carrer de Ferran Torner, 33, fàbrica de cintes i aprestos, propietat dels senyors Joanico Germans, s'hi declarà un incendi que, en els primers moments, es cregué que era d'una gran importància. El foc s'extingí a causa d'algunes espurnes de la xemeneia que caigueren a la secció d'ascensor que és tota de fusta. La fàbrica està assegurada.

Lladregots detinguts. — Agents de la brigada criminal, han detingut Vicenç Macip (a) "El Moño" i Tomàs Serra Fillel, els quals, junt amb un altre anomenat "El Morro", integraven una banda que es dedicava a cometre robatoris pels afores de la ciutat. Els agents s'incantaren d'un auto d'aquests, que destinaven al transport dels gèneres robats. Així mateix se sap que "El Moro" tenia el seu domicili en un taller en el qual fonia les peces d'or i argent procedents dels robatoris.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA 86
EXPOSICIÓ DE MOBLES, DECORACIÓ, OBJECTES D'ART I EN GENERAL DE PINTURA MODERNA

SALA BARCINO

MARÇ GRACIA 29
EXPOSICIÓ DE PINTURA MODERNA

ART ANTIC

Patricio, 8, principal
(davant de la Parés)
Mobles, ventall, porcelanes, quadres, gravats, etc.
Especialitat en objectes per a present

FETS DIVERSOS

Brígida Tónel, que habita al carrer de Concepció Arenal, ha denunciat que havia estat víctima d'un robatori consistent en 200 pessetes en metàl·lic i diversos joies.

També ha estat denunciat el robatori comès en un carro a la Rambla de Santa Mònica, del qual s'han emportat uns sacs de cafè propietat del senyor Rosend Goeta.

NOTÍCIES SOLTES

La Festa Major de la Barceloneta. — Com era de preveure, els veïns de la Barceloneta han aconseguit amb veritable interès l'anunci de l'entramuntament a la plaça Magrinyà de l'Envelat que, per tal de festejar la festa major, serà instal·lat a càrrec de la Penya Cultural "Tra-k-tra", amb la col·laboració de la Unió Republicana, i que, sens dubte, serà la nota més destacada de les festes, car la celebració orquestrada de Sabat, Boys, del Casino de Sant Sebastià, a càrrec de la qual aniran els ballables, ja és garantia de bon gust. El programa és el següent: Dia 28, setembre, nit: Ball. Dia 29: Matí: Sardanes; per la cobla Empòrium. Tarda: Ball. Nit: Ball de gala. Dia 1.º d'octubre, nit: Festival artístic català, prenent-hi part la malnada de les Gavines de la Barceloneta, Esbart Atlàntida, Violenta de Claver i Cobla Empòrium. Dia 3, nit: Ball de comiat.

Majestic Hotel

RESTAURANT

Oberta a 10'60 ptes. i a la carta
Plats regionals. Excel·lent cuina
i servei perfecte. Salons per a
Banquets, Bodas i Festes
Orquestra — Preus moderats

Acords de la Societat d'Atracció de Forasters. — En la darrera sessió tingué per la Junta

Viatges La Publicitat

Dia 29 de setembre — Excursió en autocar a les
Dens de Mediona

Itinerari: Barcelona. Sant Feliu de Llobregat, Martorell, Castellví de Rosanes, Olesa, visita al castell (esmorzar a la font Canilleles), Subirats, Sant Sadurn d'Noya (visita a una de les importants caves de xampany), Terracina, Sant Pere de Ribes, Sant Quint de Mediona (dinar), les Dens, Capellades, Vilanova i la Geltrú, Masquefa, Martorell, Barcelona.
Sortida a dos quarts de vuit del matí.
Tornada a ciutat a les nou del vespre.

Preu del seient: 13 pessetes

Demaneu detalls d'aquesta excursió a Viatges LA PUBLICITAT

CANALETA
GRANONDA
DRENA
DEKOR
XAPA ELISA
FIBROCROM
FIBROMOL

URALITA, S. A.

Plaça Antoni López, 15

VIDA CORPORATIVA

Assemblea de mossos recaders. El propòsit més de juliol foren enviats als patrons recaders unes lletres acompanyades de les bases vigents del ram de l'engròs i d'una ordenació de treball, per tal d'aplicar aquelles bases a l'especialitat de mossos recaders.

Com sigui que els patrons no han fet cas d'aquells comunicats, la Subsecció de Recaders del Sindicat Mercantil de Barcelona ha convocat tots els mossos recaders de Barcelona, socis i no socis, a una assemblea que se celebrarà el diumenge dia 29, a les deu del matí, a l'estatge del Sindicat, Portaferrissa, 19, principal. L'esmentada Subsecció de Recaders recomana a tots els companys que acudeixin a l'assemblea, la qual es regirà pel següent ordre del dia:

Informe de la Junta de Secció. Discussió davant l'actitud patronal. Qüestió administrativa. Pres i preguntes.

Assemblea general. — Convocada reglamentàriament per a demà, dissabte, l'assemblea general del Col·legi del Secretariat d'Administració Local, aquesta presidència prega l'assistència de tots els col·legiats per tal de conèixer el contingut del Reglament de funcionaris municipals de Catalunya, ja enllestí. Es recomana molt especialment la puntual assistència de tots, a fi de palesar la unió que regna entre el secretariat català.

Assemblea general. — Demà, dissabte, dia 28 del corrent, a les sis de la tarda, i al seu domicili social, Avinguda del Portal de l'Angel, 40, primer, primera, celebrerà l'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya la seva assemblea general ordinària, sota el següent ordre del dia: Lectura de l'acta anterior; Memòria del passat exercici; Estat de comptes; Renovació de càrrecs vacants; i Assumptes diversos.

Assemblea general. — El Sindical de Dependents de Tauler de la Indústria Hotelera i Cafetera de Barcelona convoca els seus associats a l'assemblea general extraordinària que se celebrarà avui, divendres, a dos quarts d'onze de la nit.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

Secció primera. — Es veié una causa contra el reincident en delictes contra la propietat Ferran Garcia, el qual es conformà amb la pena de cinc mesos i un dia de presó, per un delicte de temptativa de furt.

Secció segona. — Acusat d'un suposat delicte d'estafa hi comparegué Francesc Nicolau Vila, el qual va lluitar un xec contra un banc on no tenia fons. La pena sol·licitada pel fiscal fou la de dos mesos i un dia de presó.

Davant aquesta mateixa secció es veié una altra causa, per homicidi per imprudència, contra Jaume Alemany Segarra, el qual, conduint un auto per la carretera de Vilafra, caigué contra un arbre i resultà un ocupant del cotxe mort i dos més ferits.

La pena que demanà el fiscal fou la d'un any de presó i les indemnitzacions corresponents. El lletat senyor Sotès sol·licità l'absolució del seu patrocinat.

També se celebrà un altre judici per homicidi per imprudència vist davant d'aquesta mateixa secció. El processat fou Joan Toll, el qual, al carrer d'Astúries, amb l'auto que guiar, atropellà una dona i li causà tals lesions que morí a conseqüència d'elles.

La pena sol·licitada fou la de 10 mesos de reclusió.

Secció tercera. — Carles Medina Torres, el qual estava acusat d'un delicte d'his de nom suposat, es conformà amb la pena de tres mesos i un dia de presó i 300 pessetes de multa.

Secció quarta. — Continué la vista de la causa per estafa començada el dia abans.

En la sessió d'ahir començà l'examen dels testimonis, que continuaran demà i els dies successius.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Hi va comparèixer Baltasar Canyades, que fou expulsat d'Espanya i trencant aquesta ordre tornà a entrar, i fou detingut novament.

Pel delicte de desobediència al fiscal sol·licità que se li imposés la pena de dos mesos i un dia de presó. **Enric Navarro Gil** s'insolentà amb uns guardies al Parhel. Segons el fiscal els agredí, per la qual cosa demanà que se li imposés dos anys de presó.

El tribunal aprecia un delicte de resistència i el condemnà a la pena de dos mesos i un dia de presó.

També es va veure una causa

contra Francesc Carrillo Pérez, acusat d'haver-se resistit als guardies que perseguien la venda ambulants. El Tribunal considerà el fet com un manament i el condemnà a 250 pessetes de multa.

VARIA

El president de l'Audiència visità ahir al matí el conseller gestor de Justícia senyor de Prat.

També complimentaren el conseller gestor de Justícia el fiscal, Tribunal de Cassació i una comissió del cos fiscal d'aquesta Audiència, amb el fiscal senyor Bonilla, que la presidia.

La policia ha posat a disposició del jutjat de guàrdia Joan Sancho Alqueron, el qual, al carrer de Sant Honorat, s'apoderà de diversos paquets de gèneres que portava un carro. El detingut és reincident en delictes contra la propietat.

A l'Hospital de Sant Pau morí Ramon Atoca Llobet, a conseqüència de les lesions que sofri en atropellar-lo un auto el dia 24.

En una fàbrica d'espardenyes del carrer Baix de Sant Pere, caigué una caixa de molt de pes de l'ascensor i agafà a sota l'operària Emilia Edo Roman, de 16 anys, i li causà lesions greus.

El jutjat de guàrdia acudí al lloc del succeís i la ferida fou traslladada a l'Hospital Clínic.

Al jutjat número 1 estigueren prestant declaració diversos testimonis en la causa inhibida de l'autoritat militar contra el diputat senyor Tomàs i Píera.

Entre els testimonis figuren dues dones.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIÈNCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Pobresa: D. Font contra J. Guista. Divorci: J. Tons contra J. Figueres. Divorci: Josep Tarrats contra Sofia Arró Capdevila i Ministeri Fiscal. Divorci: Josep Maria Sanjaume contra Amador Valls Cerdà i Ministeri Fiscal.

Sala segona. — Divorci: Concepció Latorre Sabater contra Josep Soriano Tamarit. Divorci: Teresa Bru Gual contra Josep Maria Garsavall Palomer. Divorci: Maria Basso Musa contra Manuel Rospiro Bueno. Divorci: Josep Soler Sabatella contra Lluís del Rey Carpintero.

AUDIÈNCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Dos orals per amenaces i lesions contra Joaquim Sanç i Josep Sabadell.

Secció segona. — Tres orals per delicte contra la salut pública, robatori i falsedat, contra Vicenç Viladomat, Bernardí Ruiz i Eduard Argente i un altre, respectivament.

Secció tercera. — Dos orals per lesions contra arià Roberto i Josep Aladiz. Un oral per robatori contra David Schever.

Secció quarta. — Continuació del judici oral per estafa contra Enric Giral i altres.

Revista de Premsa

EL NOU GOVERN

La lectura de la premsa d'ahir no enconforta gaire a creure la nova formació ministerial gaire sòlida. Cert que les dretes, o millor dit, les extremes dretes, incloent-hi, naturalment, "La Veu de Catalunya", es mostren satisfetes. Però la resta de la premsa, és a dir, tota la premsa més o menys liberal — fins d'un liberalisme com el de "La Vanguardia" — no amaga la seva decepció.

LA HUMANITAT
L'èxit del senyor Chapaprieta a formar govern — diu — representa el triomf de la moderació.

"Mentre que al senyor Alba, polític de primer rang en el segon bienni de la segona República, li sortia una llista ministerial de tan poca alçada que ni s'atreia a presentar-la, el senyor Chapaprieta en poques hores ha aconseguit confeccionar una llista on entren tres caps de partit, un dels quals deixa la presidència del Consell, i els altres dos poden copar-la qualsevol dia.

El senyor Lleroux — cal reconèixer-ho — ha realitzat un sacrifici més. Passa del lloc de cap del Govern al de simple ministre. Torna a tenir la cartera d'Estat, aquella cartera que ja va tenir en els primers temps de la República, i que ell mateix va considerar com un "embolcallament preparat per alguns comunistes i d'altres". Bé és veritat que avui la situació internacional presenta una complicació extraordinària que feia rodar el cap al senyor Roca, esdevingut ministre d'Instrucció Pública en el nou Ministeri.

El canvi polític més important és el que veiem en el departament de Governació. El vell senyor Portela en surt. I hi entra el jove senyor De Pablo, radical. És conegut que la significació liberal — i triangular, diguem-ho així — del polític gallec desplaça les dretes, amb tot i els magres efectes pràctics d'aquesta significació.

Dels quatre caps del bloc dretista, només el senyor Melquíades Álvarez resta fora del Govern. No hi figura ell, ni hi figura cap amic seu. Quina compensació hi serà donada per aquest exemplar desinterès?

L'extingiment de la "ba" ministerial és mínim: a l'edifici de les quatre columnes hi ha una columna més: la Lliga Catalana, en la persona del senyor De Pablo, ministre de Marina. Els regionalistes tindran ara un ministre, el primer ministre seu dins la República, i quan cessi tindrà un altre ex-ministre, és a dir, una qualitat que dura tota la vida.

Nosaltres havíem volgut creure que dels tres o quatre grups de convidats de darrera hora, només entraria en la combinació el del senyor Abilio Calde-

marcar la importància que té que el govern de Madrid se situés davant de la llei del 2 de gener d'enguany en una posició o en una altra. La presència del nostre volgut amic Pere Rahola al Ministeri no significa que aquest govern no adoptaria, en el pla essencial de Catalunya, una posició hostil.

A veure, doncs, si la participació de la Lliga al Govern de la República serveix per reconquerir, o almenys conservar, algunes de les coses que les esquerres haurien guanyat per a Catalunya.

EL MATÍ
Es felicita de la formació del nou Govern, i demana que no allargui la data de la revisió constitucional.

"Ens hem de felicitar que la solució hagi estat aquesta, que era l'única que lògicament cabia dintre el règim parlamentari en què vivim i en les circumstàncies presents. Ens hem de felicitar, no perquè sigui aquest Govern el nostre ideal, sinó perquè d'ell podem esperar en primer lloc la tranquil·litat del país, i en segon lloc algunes de les justes reivindicacions que esperem per bé de tot el país.

No coneixem encara el programa que el nou Govern es proposa desenvolupar, però ens l'imaginem, deduint-lo dels propòsits del Govern anterior i de la significació de les persones que integren el d'ara. De totes maneres, no sabem dissimular una certa inquietud, fins que aquest programa sigui conegut.

En primer lloc voldríem que comprenguessin, per a una data el menys llunyana possible, la revisió constitucional, principalment en tot allò que es refereix a la religió i a l'ensenyança, i que considerem com els dos problemes més urgents que hi ha plantejats a Espanya, ultra ésser el més transcendental.

DIARI DE BARCELONA
Creu que el nou ministeri és continuació de l'anterior. No s'aplica, però, a la política exterior, sinó a la política interior.

"Nosaltres hem combatut aquesta llei i treballarem perquè sigui derogada. Però, mentre subsisteixi, cal evitar que sigui aplicada amb un criteri antiautòcton. Aquella llei estableix un règim provisional i transitori. Davant del seu text, un govern de Madrid pot adoptar dues posicions: o considerar que el règim provisional ha de desembocar en la liquidació de l'Estatut, o considerar que el règim provisional ha de desembocar en la restauració de l'autonomia. No cal re-

por algo ha entrado en el mismo el señor Rahola, y por si esto fuera poco, por algo continúa figurando en él el señor Lerroux? De manera que los señores Royo y Velasco no habían de permanecer en un Gobierno simpatizante hasta cierto punto con el Estatuto catalán, y en cambio el jefe del partido agrario a que aquellos pertenecen puede entrar a formar parte de un Gabinete en que figura nada menos que uno de los más batalladores regionalistas. Ya hemos dicho alguna otra vez que la política al uso suele ser incompatible con la lógica; y el caso que tratamos es nueva confirmación de nuestro aserto.

A no ser que el señor Martínez de Velasco, político habitualmente serio, haya seguido, para rectificar, el consejo del señor Guerra del Río, de leer detenidamente — aunque algo tarde, sobre todo para los señores Royo Villanova y Velasco — el proyecto en el cual ampararon estos su actitud intransigente, que fué la causa ocasional de esa crisis del personalismo que ha removido el peso de la actualidad política.

Constituido ya el nuevo Ministerio, lo deseamos el mismo acierto que queremos para el anterior, a fin de que los proyectos que éste deja pendientes en punto a los problemas de hacienda y de reforma electoral y constitucional, lleguen a feliz término en el más breve plazo posible. No somos ni hemos sido nunca catastrofistas.

LA VANGUARDIA

En un artículo molt bo, fa una crítica ben dura del Govern. La situació política és afirmada — ni millora ni esdevé més estable.

"Porque el paisaje político que rodea al nuevo Gobierno es el siguiente: por la izquierda, la misma oposición irreducible que al Gobierno anterior, del cual se proclama éste heredero y continuador. De tal modo es así, que el señor Chapaprieta ni siquiera por fórmula perdió el tiempo mendigando de las oposiciones acogida benévola y crítica suave. Por el centro: sorda irritación de los radicales, que no "encajan" el rudo golpe que significa para su privilegiada situación en el Poder apartar a su jefe de la Presidencia del Gobierno. Por la derecha, desconcierto en las filas de la Ceda y de los agrarios, y disgusto disimulado en el partido liberal democrático, que se ha quedado sin cartera en la flamante formación.

La perspectiva no es, de consiguiente, muy halagüeña por lo que se refiere a la duración de un Gobierno que ha de vivir de la cordialidad de una mayoría dividida en cinco grupos de escasa afinidad ideológica, a los que las incidentias, cada día más tumultuosas, de la política, tiene la susceptibilidad de hipersensibilizar.

Aparte estas razones de tona general, el abundante anecdótico de esta crisis anuncia también trances tormentosos. Por ejemplo: no se adivina bien cómo podrá coordinarse la política de los agrarios, cuyo más calificado representante, el señor Royo Villanova, declaraba el otro día que el provocó la crisis por

defender el mar frente a la política de los catalanistas, cuando es precisamente el amplio dominio de este mismo mar el que se le concede a la "Lliga Catalana", con barcos y cañones. Por fortuna para la política y desgracia para los periodistas, el señor Royo Villanova hizo entrega anteayer de la cartera de Marina al señor Lerroux. Si no, sería cosa de ver la toma de posesión del señor Rahola, para oír los discursos que deberían cruzarse entre el obcecado político aragones y el popular diputado regionalista.

RENOVACIÓN

No amaga la seva sorpresa ni el seu disgust. Per a ell no hi ha ningú tant indicat, naturalment, per presidir el Govern, com el senyor Lerroux.

"Y mucho más abona esta opinión nuestra el hecho de que el Gobierno anterior, el que hasta hace pocos días regentaba a España, no era un Gobierno fracasado, ni aun gastado. No fué crisis de fracaso ni de consunción esta crisis a que acabamos de asistir. ¿Por qué la provocaron los agrarios? Esto es cosa que no hemos entendido todavía. Y no es lo malo que no lo entendamos nosotros, sino que España entera no ha logrado explicársela tampoco. Una crisis, a destiempo, inoportuna y sin posible justificación. Pero ello mismo revela que el Ministerio presidido por Lerroux no se había divorciado de la opinión pública ni necesitaba plantear la cuestión de confianza. Nuestra sorpresa de hoy es la misma sorpresa que todo el país tuvo cuando a la serie de consultas en las que no hubo un ofrecimiento de fórmulas ni programas, sino consejos parciales de continuidad o de disolución — cada cual en el punto de vista de su particular interés y muy pocos atendiendo al supremo interés patrio — no sucedió la reiteración de la confianza.

DIARIO DEL COMERCIO

Angustia el fracàs del senyor Martínez de Velasco en la cartera d'Agricultura.

"La designación del señor Martínez de Velasco para la cartera de Agricultura, Industria y Comercio parece indicar que el partido Agrario se ha propuesto solucionar a toda costa el problema del trigo. Desconocemos de momento cuáles serán las directrices que seguirá el señor Martínez de Velasco para lograrlo, pero si, como es de suponer, persiste en las que han inspirado a su antecesor y correligionario, no dudamos en predecirle idéntica suerte que a éste.

LAS NOTICIAS

El seu corresponent a Madrid diu que amb l'opinió ha assolit el nou Govern amb indiferència.

"Casi las mismas personas que en el Gobierno anterior, con distintas atribuciones, y el señor De Pablo Blanco, que tampoco es nuevo, sino usado, pues ya fué en la etapa del señor Vaquerio subsecretario del ministerio de la Gobernación. Nuevo, nuevo, lo que se dice nuevo, es el señor Rahola, ministro de Marina. ¿Qué tendrá nuestra Marina que

en ella se embarcan todos los ministros debutantes? El señor Rahola, además de representante de la "Lliga", lo es del ensanchamiento de la base parlamentaria del Gobierno. Un ensanchamiento modesto por el número de votos, pero que se le va a hacer, menos da una piedra. Mentiríamos si dijéramos que la constitución del Gabinete Chapaprieta ha entusiasmado. No. Ni ha entusiasmado, ni ha decaído. El país, si juzgamos por la opinión madrileña, lo ha acogido con evidente indiferencia. Claro está que de la crisis que acaba de tener término, las gentes, tal vez por lo injustificado del motivo, quizás porque se sabía que no llegaría la sangre al río, es decir, al decreto de disolución, han estado ausentes y se han preocupado bien poco de su tramitación y consecuencias. Otras preocupaciones, por encima de todas la internacional, absorben la atención del país.

EL SOL

En un comentari irrefutable, assenyalant que el nou Govern, en lloc de resoldre la constitució, no ha fet sino posar dretes noves tensions i contradiccions d'ahir en el mateix camp governamental.

"¿Cuánto tiempo promete durar esta compostura de ahora? No es necesario ser demasiado pesimista para calcularlo por semanas antes que por meses. La convivencia en el seno del Gobierno de los partidos agrario y regionalista — por sólo referirnos al contraste más duro y enconado — delata el carácter inestable de la artificiosa formación política, en cuya presencia nos hallamos, al mismo tiempo que denuncia la falta de seriedad de unos hombres y un partido, que después de haber provocado una crisis con un inoportuno pretexto de plataforma antiautonomista se avienen a participar con la "Lliga" en las tareas que impone la gobernación del país. Y cuidado que no fundamos la incompatibilidad en las resultas del risible caso promovido por el señor Royo Villanova y su partido, sino en consideraciones de fondo, sustantivas, conocidas y gritadas por todos. Son dos mentalidades distintas, dos grupos de intereses inconciliables, y tienen que conducir por necesidad a criterios de gobierno contradictorios. Y esto no quiere decir que carezca en absoluto de perspectivas. Dentro de lo limitado de sus convicciones, debe llevar a cabo una tarea concreta, para la que le habilita especialmente la capacidad técnica del hombre que lo preside.

EL DEBATE

Llança les campanes al vol. Tot ha ja estat dit — com volien.

"La dimos por prevista ayer en este mismo lugar y se ha ajustado por entero a nuestro presagio optimista. No podía ser de otro modo. Ni cabía otra. Las condiciones actuales de nuestra vida política, la configuración del Parlamento, la situación internacional, los problemas apremiantes del interior demandaban un Gobierno coherente, en el que sus miembros, por representar una mayoría compacta, pudieran contar con la máxima asistencia de represen-

tantes de la opinión pública y dar la sensación de la autoridad, del prestigio y de la eficacia que en esta hora necesita la gobernación del Estado.

Innegable es que el nuevo presidente del Consejo ha sabido construir un buen Gobierno. Un buen Gobierno dentro de las grandes dificultades que encerraba su propósito. Buen Gobierno, además, porque es mejor que cualquier otro camino político que se hubiera adoptado, en el que no otra cosa que gravísimos peligros se habrían cerrado sobre la paz pública y sobre la continuidad de una línea política que a todo trance importa proseguir. Buscar reparos a algunas designaciones personales es pura ineptitud ante el conjunto. Por eso repetimos que dentro de lo posible la situación del nuevo Gobierno no puede menos de ser satisfactoria a quienes sepan examinar los hechos sin pasión y con la alta mira del interés nacional.

LA LIBERTAD

En un bon comentari, titulat "Manobra de los conjurados", afirma que les dificultats per resoldre la crisi confirmen la descomposició de les dretes. És, al·lirament, les següents observacions, en conjunt molt encertades:

"Este triunfo circunstancial de 'los conjurados', apenas si lo es. Ha tenido

Política sanitària i sanitat política

(Ve de la 1.ª pàgina)

Calia, doncs, canviar de política, o més ben dit, fer una política que havia d'esser, és clar, una "política sanitària"; calia que el Consell Nacional de Sanitat, i per a ésser consultiat, fos consultiat; però en les presses de l'esmena es contangueren els termes de la política sanitària es convertí en "sanitat política" — o sigui en insania — i vingué el decret.

Nosaltres no en sabem més, però "El Sol", de Madrid, en publicava un comentari prou orientador. Diu:

"Digamos de pasada, como clara muestra del desbarajuste y desorden que reinan en la Sanidad en los últimos tiempos, que el anterior Consejo Nacional de Sanidad, que nombrara el Sr. Estadella, no llegó a reunirse ni una sola vez. Ni siquiera para tomar posesión sus vocales y constituirse formalmente, y esto no obstante haber dirigido durante muchos meses el ministerio y la Subsecretaría las mismas personas que hicieron las designaciones. Y de haberse introducido en el período proyectos de ley que se pretendía fueran de gran importancia y repercusión y que fueron a las Cortes, naturalmente, sin el estudio previo, muy recomendable y tal vez administrativamente necesario por parte de dicho alto Cuerpo consultivo. Leyes que, como la llamada de Coordinación sanitaria, se recordará pasarán luego por un verdadero calvario. Susgencias por ser en su aplicación quizá en parte atribuibles a la negligencia apuntada."

En el decret, ens informa "El Sol": ho trobem a la Gasetta, es prescindeix d'autoritats mèdiques de valia internacional en la lluita antituberculosa com el Dr. Lluís Sayé, que formava part de l'anterior i del primer que es constituí, i s'hi posa, en canvi, el bisbe de Madrid-Alcalá, suposem que per a estudiar la manera d'ajudar a bé morir d'una manera sanitària els espanyols, i el catèdric d'Higiene Dr. Forn, del qual recentment s'ha ocupat la premsa.

Havent dit, però, que havia format part d'aquest organisme el doctor Sayé, aleshores segurament sense cap dubte més interessant saber el que en diu ell. Abans de donar-li la paraula precisarem que el Consell Nacional de Sanitat fou creat al cap de pocs mesos de proclamar-se la República, que començà d'actuar com a cos assessor tècnic — diem tècnic — de la Direcció de Sanitat en la nova legislació projectada. El president era el doctor Pascua, que a la vegada ocupava la Direcció de Sanitat. Heus ací, ara, el que ens diu el doctor Sayé:

—Un aspecte de l'actuació del Consell Nacional de Sanitat fou la creació del Comitè Nacional de Lluita Antituberculosa, que va elaborar les bases que havien d'orientar l'obra antituberculosa a Espanya i va estudiar la forma d'obtenir els mitjans econòmics per fer una tasca de tanta envergadura. Fruit d'aquell treball ha estat la iniciació d'una obra orientada preferentment en sentit preventiu i de la qual n'ha resultat la creació del Dispensari Central a totes les capitals de província amb serveis hospitalaris annexos en bona part d'elles. Mai el pressupost de Sanitat no havia arribat a la xifra de 30 milions de pessetes que va obtenir el doctor Pascua del malaguanyat senyor Carner quan era ministre d'Higiene, ni mai el pressupost de la

CARNET DE POLITICA

EL SENYOR SOLERVICENC S'HA ENFADAT

El senyor Joan B. Solervicenc, portaveu de "Llanterna", agraït, s'ha enfadat perquè, en justa correspondència, hem trobat com calia al senyor Joan Estelrich. Amb un to seriós al qual no ens té acostumats, en Joan B. Solervicenc replica en indignada defensa de l'humanitat Estelrich.

Ben veïat, però, la "Llanterna" no és el defensor del director de la "Bernal" i del "Sol".

El jove Solervicenc, que en moments esgarriats havia provat de traduir els càstics, s'adona prou bé que no pot influir el que diem sobre Estelrich. Però així preten — ell que ataca diàriament i despectivament a qui li ve bé — trencar el dret de fer veure que certes presentacions del delegat espanyol a Ginebra no són de cap manera tolerables.

No hem pas de justificar la nostra actitud perquè s'inspira en l'absoluta veritat. Creiem, per tant, que el senyor Solervicenc ha de continuar, com ara, fent un treball excel·lent "fari", gastant una energia política realment engrescadora i un certanys personalisme i penyes d'esquerres que només existeixen en la seva imaginació. Tornant a aquestes actituds incoherents, adue-li perdonarem la seva arrellanada de dir que els redactors d'aquest periòdic exercim sola dictat. I és, jo crec, com exercim.

ACCIO CATALANA REPUBLICANA EL CARNET D'APILAT

El Secretari d'Acció Catalana Republicana recorda a tots els afiliats del partit l'obligació estatutària de tenir el carnet, i comunica que de mitjà a nou cada cop se l'indrà obrir una oficina especial, a la qual caldrà adreçar les peticions de carnets, acompanyant un parell de retrats per a cadascun.

Els socis de les entitats foranes d'A.C.R. podran obtenir el carnet per mitjà del centre o delegació al qual pertanyen.

L'HOSPITAL IET DE LLOBREGAT

El nostre corresponent ens comunica el següent:

"Es de general comentari la detenció de l'enginyer senyor Ramon Frontet, el qual actualment es troba a la presó."

De les diverses versions que circulen pel mitjà de la detenció ja que sembla que s'hi pot donar més crèdit és la que

DERFUM

jungla

EXTRACTE
LOCIO
COLONIA
POLVORS
ROIG LLAVIS

Una nota de distinció i refinament

MYRURGIA

El senyor Miserachs i els drets d'entrada del vi

El senyor Miserachs va donar una extensa nota a la Premsa que comença com segueix:

"El Conseller Municipal, senyor Miserachs, designat com a ponent per la Comissió Municipal de Finances, per tal de dictaminar respecte a la procedència de la proposició presentada al Ple Consistorial del dia 21 de juny propassat pel Conseller Regidor de Proveïments, senyor Santacana, en la qual proposava la supressió en els propers pressupostos de l'impost sobre l'entrada de vins corrents de taula a la nostra ciutat, ha formulat dictamen urgent acordant la supressió total de l'esmentat impost a partir del primer de gener de 1936, sense perjudici que la indicada supressió no implicar cap renúncia a les compensacions de caràcter econòmic que l'Estat atorgui als Ajuntaments en quant d'una manera directa i general decreti la supressió de tota mena d'arbitris que graven l'entrada, circulació i consum de vins corrents, segon es preveu al capítol vuitè del D. de 8 de setembre de 1932."

Després es diu en la nota i se'n lamenta que l'impost serveixi exclusivament per a atendre serveis municipals, cosa que fa que vagi en contra dels col·lectors i no dels consumidors, i afegeix:

"Perquè havent-lo de satisfer el productor resultaria que per no estar en relació amb la riquesa impossible gravada, no reventaria de formes habituals i equitatives els justos principis de la tributació, que en aquest cas hauria d'esser l'equivalent al marge de benefici que es calcula pugi deixar per benefici l'exportació de les vinyes a Espanya."

Com es pot veure, la cosa queda clara; el que no hi queda tant és la substitució dels ingressos que aquest impost proporciona a la ciutat. Tot el que no sigui això no és més que prometre vi barat en vista a les eleccions.

Estrangers que es dediquen a passar autos robats a l'estranger per la frontera

Sembla que la policia ha descobert una banda d'estrangers que es dediquen a introduir a Espanya automòbils robats en altres països.

Segons les nostres notícies sembla que vingue de l'estranger una recatolació de la frontera segons la qual es deia que molt sovint per la carretera de França passaven automòbils que duïen la matrícula francesa u suïssa, però sempre amb el mateix número, cosa que cridava l'atenció si mes no perquè el cotxe era diferent.

Per si el fet podia constituir un delicte, la policia es posà a l'aguait i pogué saber que els automòbils procedien de França i d'altres nacions europees; que la majoria eren nous i que amb la placa que entraven ja hi havia entrat un altre cotxe, la sortida del qual no havia estat registrada en cap frontera espanyola.

En efecte, s'ha sabut que els automòbils anaven a parar en un magatzem existent en un dels carrers veïns al de Montaner, prop de l'antic Turó Park, i que en la dita casa hi havia un estranger (segons sembla alemany), amb el seu germà polític i l'esposa d'aquest, que es dedicaven a canviar algun número del motor i a desfigurar-lo, i així procurar la seva ràpida venda, per la qual cosa estaven d'acord amb una agència d'aquesta ciutat.

També sembla que es dedicaven a facilitar documentació per a aquests automòbils.

Sembla encara que la policia ha esbrinat que aquests automòbils procedeixen de robatoris comesos a França o d'estafades, posat que molts eren nous i després d'haver estat pagat el primer termini desapareixia el cotxe.

Amb tots aquests antecedents, la policia està fent actives gestions, car sembla que hi ha més gent compromesa que els tres que hem esmentat.

El Sr. Ferran Soldevila operat

A la clínica del doctor Puig-Sureda ha estat operat d'apendicitis el conegut historiador i col·laborador de LA PUBLICITAT, senyor Ferran Soldevila. L'operació s'ha fet amb resultats completament satisfactoris. Desitgem al volgut amb una ràpida millora.

La causa pel robatori i assassinat del caixer de l'Or del Rin

El fiscal demana disset anys de presó i 50.000 pessetes d'indemnització

Ha estat assenyalada per al dia 13 de desembre i quatre dies més, la vista de la causa seguida amb motiu del robatori a mà armada i assassinat del caixer del restaurant Or del Rin comens, com es recordà, el dia 12 d'agost del 1933.

Figuren com a processats, arran d'aquest fet, Guillem Lamb, Angel Lascabroure, Pere Campin, Adoli Bellano i en rebekha Miquel Gallego Vallcillas.

Els fets, segons relata el fiscal en les seves conclusions provisionals, foren els següents: posats d'acord els processats, entraren a l'Or del Rin, on Ballano estava empleat, i comminaren el caixer, Joan Zaldo, a que els lliurés els diners que tenia. Com sigui que es negués a fer-ho, li dispararen uns trets que li causaren la mort.

Els que entraren són el Guillem Lamb i el que està en rebekha, Gallego.

Els altres eren al carrer vigilant que no vinguessin ningú i per si calia guardar la retirada als autors.

El fiscal considera a tots ells com a complicats en el mateix delicte i demana que se'ls imposi la pena de disset anys, quatre mesos i un dia de presó i una indemnització de 50.000 pessetes a la família de la víctima.

Els defensors neguen els fets i sol·liciten l'absolució.

Aquesta causa es veurà davant del Tribunal per jurats.

Vista d'una causa per assassinat frustrat

El fiscal demana 12 anys de presó per al processat

El dia primer d'octubre es veurà davant el tribunal de la secció quarta la vista de la causa per assassinat frustrat seguida contra Carles Alsina Salvans, el qual, en les obres de la Resclosa de Vila-seca, es disputà amb l'encarregat, Antoni Pallàs, i fou assassinat. Aprofitant un descuit d'aquell, amb el pic que tenia a la mà li donà diversos cops al cap i li causà lesions greus.

El fiscal demana en les seves conclusions provisionals la pena de dotze anys i un dia de presó i mil pessetes d'indemnització al ferit.

Presos governatius alliberats

Ahir n'arribaren 53

En el vapor "Bevis" arribaren a Barcelona ahir al migdia 53 dels presos governatius que hi havia al penal de València, els quals quedaren en llibertat.

La solució del conflicte de l'Arxiu Històric

JA ERA HORAI

Sembla que finalment el senyor Codolà i Gualdo, gestor de la Cultura barcelonina s'ha donat ben bé que la seva actitud de mantenir tancat a les tardes l'Arxiu Històric de la Ciutat era insostenible, i ha informat els membres de la Comissió que durant aquest estiu ha gestionat l'obertura i que probablement quedarà obert al públic, a les tardes, a partir del dia primer d'octubre.

Suposem que, donat aquest canvi de criteri, el senyor Codolà ens explicarà per què ha mantingut aquella posició que tantes crítiques li ha valgut, durant quatre mesos, amb l'evident perjudici dels estudiosos que freqüentaven aquella casa.

L'estafa de les tres pessetes

Hi han caigut unes dues mil persones

La policia ha posat a la disposició del jutjat de guàrdia Lluís Vallès i Junyent, el qual es dedica a publicar anualment en els periòdics de més circulació d'Espanya sollicitant representants d'articles de bisuteria i productes grans comissions i ganàncies.

Per tal d'obtenir aquesta representació havien d'acompanyar tres pessetes per al pagament del mostrari que rebrien.

Com sigui que la quantitat és reduïda, han estat molts els incauts que li han tramès les tres pessetes.

Un dels estafats, fill d'un poble de la província de Múrcia, ha estat l'únic que l'ha denunciat, la qual cosa ha fet que la policia descobrís que passen de dos mil els que han estat víctimes d'aquesta mena d'estafada.

El senyor Cambó a Barcelona

Ahir arribà de Madrid l'ex-ministre senyor Cambó.

La fiança del president del Parlament Català, senyor Casanoves

Les diligències per a procedir a l'embargament de la finca del fiedor

Han correspost al jutjat número quatre les diligències per a procedir a l'embargament de la finca número 433 del carrer de les Corts Catalanes, propietat del senyor Antoni Massana Bru, amb la qual s'ofia de la presó atenuada del senyor Casanoves per la quantitat de 75.000 pessetes.

PLACES D'URQUINAONES

L'altre dia el nostre diari reproduïa un fotomuntatge dels empedrats barcelonins en l'any de gràcia de mil nou-cents trenta-cinc. Aquell gravat era allò de més edificat que un període constructiu pot presentar al respecte públic. Aquell fotomuntatge hauria pogut perllongar-se fins a omplir totes les planes del diari i encara no hauria aconseguit donar idea de tots els empedrats barcelonins desmembrats o deslogats, de tots els asfaldats escorçats, de tots els nostres alternats convertits en pedregars, dels enquintrats ciutadans miserables lliterats. Durant dies i durant mesos podria el nostre diari oferir als seus lectors "mesas reveladas" com la del sudit fotomuntatge i encara no hauria exhaurit el repertori de l'actual desbarbament barceloní; encara es podria encetar una sèrie nova de reproduccions del paviment dels nostres passejers, com és el cas de la Rambla de Catalunya, transitable tan sols a peu coix; del paviment de les nostres voravies, adhuc de les totalment pavimentades, fins de les recentment enllosades, totes elles descalçades del tot o parcialment. El nostre fotomuntatge cridava especialment l'atenció del lector respecte de l'empedrat de la plaça d'Urquinaona — aquesta pobra plaça d'Urquinaona!

Volcu donar amb nosaltres un tomb per aquesta desventurada plaça, una de les més centríques i de les més vives de la ciutat? Comencem per la part subterrània, pels w.c. que un Ajuntament catalanista hi construï, els primers d'una sèrie que no s'havia d'interrompre, que havia de sostreure de la vista del públic aquestes inevitables misèries del carrer modern, tal com ja s'ha fet des de temps immemoriais a totes les ciutats cultes, obra d'adecuatament que a Barcelona, però, ha quedat interrompuda. Dels cinc-cents o sis-cents w.c. subterrànies que calen a la nostra ciutat tot just si se'n han construït mitja dotzena. I, encara, veiem en quin estat de roïndat i ruïna es troba aquesta infima quantitat: el de la plaça d'Urquinaona és potser el més abandonat; un element d'urbanització com aquest, que requereix una cura constant, està descurat com un corral; la seva ruïna traspuja a l'exterior; les claraboies, trencades, no han estat mai més reemplaçades per altres, sinó per troços de fusta; el paviment de la plaça coincideix amb aquella construcció subterrània, tot irregular i abonyegat, ingent de respiradors mal dissimulats, paviment a mitges de rajoles i de grollers pedregos de ciment, és l'espectacle de major sordidesa pel que fa a pavimentació. Al desdota, a l'interior, l'espectacle és desolador, repugnant.

A l'altra banda de la plaça els jardins que s'han pogut conservar, ratats i sarnosos com tots o la majoria dels jardins públics barcelonins, sembrats de paperots i de rampones de vària mena, es troben emmarcats per un paviment de terra apugada, tan descalçada i erissada de pedres i desferres, que en temps sec no es pot petjar sinó amb sabates ferrades d'alpit, i en temps de pluja sols amb botes d'aigua. La ciutadania única dels veïns, de tant anys projectada i indispensable, encara no hi ha pogut ésser implantada, encara no s'ha trobat la manera d'obligar la companyia de tramvies a traçar la direcció única en un lloc com aquell, un dels més perillosos per als vianants; per a la protecció d'aquests, sols hi ha un fanal regulador, quan en caldrien cinc; la plaça d'Urquinaona és potser l'única de les places centríques barcelonines que no té indicats els passos de protecció entre les oposades voreres.

En aquesta plaça hi ha, com en totes les de la nostra ciutat, com en totes les nostres avingudes, l'indesitjable, l'anacrònic, el provincià quosc d'aigua i anís, autoritzat pel nostre Excm. Ajuntament; després, ampliat sense autorització; posteriorment, exampat encara i proveït de mampares; encara, després, voltat de taula i cadires, transformat en petit bar a l'aire lliure; vista la impunitat amb la qual es poden perpetrar tals abusos, el quoscquer de la plaça d'Urquinaona (com tots els seus consem-

Manifestacions del cap de Policia

Sembla que li vindria de gust quedar-se a Barcelona

El cap superior de Policia digué anit passada als periodistes que fan informació en aquella Prefectura de Policia, que no tenia cap notícia per comunicar-los.

Un dels periodistes preguntà si era cert que marxava avui a Madrid, a la qual cosa eludí la contesta dient que no sabia res del seu viatge.

Segons les nostres notícies el senyor Martín Bagueñas, després del canvi en el ministeri de la Governació i havent-lo satisfet el tracte que ha rebut durant els dies que accidentalment ha estat a Barcelona, res no tindria d'estrany que sol·licités de l'alt comandament de la policia quedar nomenat definitivament cap superior de Barcelona.

Causa per robatori qualificada

El fiscal demana quatre anys de presó per al processat

Pel fiscal del Tribunal d'urgència ha estat qualificada la causa seguida contra Joan Josep Gómez Ruiz, acusat d'esser un dels que entraren el dia 9 de gener d'enxany en un bar del Carmel, on havien acomiadat un obrer, i pistola en mà, tancaren l'amo i la seva família en una habitació, robaron unes pessetes que hi havia al taulell, col·locaren uns explosius a la casa, i desaparegueren.

En aquella data no fou detingut cap dels autors. Més tard, en les ràtzes de la policia, es detingué aquest processat, per al qual el fiscal demana que se li imposi la pena de quatre anys, dos mesos i un dia de presó i les indemnitzacions corresponents per a abonament dels danys causats.

gament de tots els desapareguts és a les nostres places, fins a les més tocales i posades, com és ara la de Sant Josep Oriol.

Joan SACS

LES IRONIES DE LA POLITICA

El senyor Royo Villanova dona possessió del Ministeri de Marina al senyor Rahola

(Ve de la 1.ª pàgina)

Jo vaig molestar-me amb els ministres per aquest motiu, i, de més a més, per a no desautoritzar el capità de navili que vaig delegar abans. Vaig preferir trencar amb els ministres abans que desautoritzar un subordinat meu.

Continuare essent el vostre amic i, amb la meua ploma, en l'aspecte particular, us serviré sempre. No sé si tornaré a ésser ministre, però si ho sóc, ho seré de Marina.

Perdoneu-me que sigui tan llarg el meu parlament, però com més llarg sigui més tardaré a marxar. Desitjo que el meu successor, regionalista, el qual ha condemnat el separatisme, tingui encert en la seva missió, i amb ell tindrà el cap ideal. Jo m'en vaig a defensar els meus ideals, que triomfaran per damunt de tot i de tots. Per això tinc més vots que tots els ministres plegats.

Senyors marins: Visca Espanya! Visca la República! Visca la unitat nacional!

A continuació ha parlat el senyor Rahola.

Jo no entraré — ha començat dient — debatent ni polemitzant amb el senyor Royo Villanova. Una ironia del destí ha volgut que sigui jo, català i regionalista, el qui vingui a regentar el Ministeri que deixa el senyor Royo Villanova. No entro en consideracions sobre el problema polític que ha plantejat l'esmentat senyor, puix que no vull discutir ací. Vull recollir unes manifestacions, en les quals ha dit que combatrà el separatisme, perquè jo sóc un patriota. Enmig d'aquesta obsessió que té el senyor Royo Villanova sobre totes les qüestions que es refereixen a Catalunya, ha de reconsiderar que sentim el patriotisme d'una manera diferent, però tots servim la Patria, que és el que he vingut a fer jo ací. Ahir ignorava per complet que anava a ésser ministre, i menys ministre de Marina.

Ha recordat que ha estat sempre molt aficcionat a totes les coses marítimes, i ha dit que és imprudent discutir ara amb el senyor Royo Villanova.

Ha demanat la col·laboració dels elements tècnics del Ministeri, per tal de treballar en benefici de la Patria i de la marina espanyola.

INFORMACIO D'ESPANYA

El Consell de ministres d'ahir

(Ve de la primera pàgina)

—Amb tots els mitjans que tingui al seu abast. És un problema que hem examinat, però no en puc dir res en termes concrets. És una línia de caràcter general que té una aplicació concreta en cada cas i en cada situació.

—Se seguirà la política de defensa nacional?

—Sí. Aquest Govern és un successor complet de l'anterior, i, per tant, té el seu programa, que serà, com vossaltres sabeu, la part econòmica, defensa nacional, reconstitució de la piquesa, etc.

Una notícia — ha aplegit — que he vist en un periòdic d'ant en convocat ben aclarida, i és que no hi ha absolutament res que es refereixi a la Presidència de la Cambra.

He llegit en un periòdic la possibilitat que sigui elegit un altre president. Però bé que la persona a què s'ha referit, mereix tota distinció per part del Govern, aquest no ha tingut ocasió ni motiu, per a introduir cap canvi en un element tan indispensable de govern com és la Cambra.

—No ens podria donar alguna referència d'allò que heu tractat amb el Cap de l'Estat en aquests últims moments?

—És que tenia molta feina, car estaven pendent els decrets de constitució de Govern, dimissions, etc.

Ara — ha acabat dient — m'he vaig al meu ministeri, que és el de Finances.

EN PLENA EUPORIA.—EL PROGRAMA DEL NOU GOVERN SERA IGUAL QUE EL DE L'ANTERIOR

EL PLA DE TREBALL DEL SENYOR CHAPAPRIETA

El senyor Chapaprieta, acabat el Consell celebrat a l'alba, s'ha dirigit al Ministeri de Finances on ha rebut els informadors.

Tot just els ha saludat ha preguntat als informadors financers sobre la situació de la Borsa. Aquells li han respost que en el dit centre havia estat acollit amb gran satisfacció el seu nomenament per a la presidència del Consell, i que havien pujat tots els valors i amb diners abundants en el mercat.

El senyor Chapaprieta, somrient, ha dit:

—Doncs hauré d'anar pensant en una altra conversió.

El senyor Chapaprieta ha afegit que havia exposat al President de la República que el programa del nou Govern seria exactament igual al de l'anterior, únicament amb una més acurada política financera. Jo — ha dit —, més que President del Consell, vull ésser ministre de Finances. És clar que atendre com cal l'altre càrrec, però em dedicaré més intensament a la política financera que he iniciat. Ja he pregat als meus companys de Govern que enllestissin tant com puguin el relatiu als decrets de la llei de Restriccions. Després treballarà intensament en la preparació dels pressupostos, i així que siguin presents a les Corts, no hi haurà treva en la discussió.

En fi, com els dic, s'intensificarà aquesta tasca tant, que jo pensava que quedaria terminada cap a Nadal. Ja ara crec que ho estarà bastant abans.

Se li ha preguntat el règim de treball i visites que anava a seguir, i ha dit que pensava anar aviat al ministeri de Finances per a treballar allà fins a les dotze, a la qual hora es traslladaria al seu despatx de la Presidència per a atendre els assumptes i visites d'aquell departament. A la tarda — ha seguit dient — tornaré a Finances per a continuar treballant sobre assumptes que tinc entre mans.

EL CONSELL HA TINGUT IMPORTANCIA POLITICA

LA LLEI ELECTORAL

El consell celebrat avui al Palau Nacional, com a primer Consell del nou Govern, ha tingut importància política. Els ministres s'ocuparen detalladament del pla parlamentari, i amb aquest motiu el President de la República ha insistit en la necessitat de la discussió i aprovació immediata de la llei electoral a fi que puguin celebrar-se eleccions en els últims dies del mes de novembre. Aquestes eleccions serien de caràcter municipal. També el senyor Alcalá-Zamora, en el seu desig de restablir la normalitat constitucional, ha demanat al ministre de la Governació una relació detallada dels Ajuntaments suspesos, classificant-se aquesta relació entre destituts per processament dels regidors per motiu d'ordre o d'indolència revolucionària i aquells altres destituts sense processament. El senyor Alcalá-Zamora ha fet un extens discurs fent una exposició detallada de la política que ha de mantenir Espanya en la qüestió internacional.

LA PRORROGA DE L'ESTAT DE GUERRA A BARCELONA

El Consell s'ha ocupat també de la prorroga de l'estat de guerra a Barcelona, la qual prorroga acordarà amb tota seguretat la Diputació permanent de les Corts el dissabte vinent, dia per al qual està convocada. Sembla també que el Govern estudia que l'ordre públic, quan cessi l'estat de guerra o tal vegada amb aquest, no depengui de l'autoritat militar, com fins ara, sinó del senyor Pich i Pong, governador general de Catalunya.

El Consell s'ha ocupat també de l'expedició a l'Amazonas, la sortida de la qual està anunciada per al 2 d'octubre. Per oïl no s'ha notificat al Govern brasiler, i ara el ministre d'Estat, d'acord amb el president del Patronat de l'expedició, senyor Marañón, gestionarà les corresponents facilitats per part del Govern brasiler, procurant incorporar equips brasilers a l'expedició. En cas que es retardi la sortida del Govern brasiler, es retardarà la sortida de l'Artabro.

IMPRESSIO POLITICA

EL SENYOR ROYO VILLANOVA NO PERD LES OCASIONS

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

El nou Govern ha estat acollit amb certa indiferència per l'opinió. En realitat no hi ha motiu per a altra cosa, ja que es tracta d'una continuació de l'anterior i ofereix poques novetats per a despertar interès de cap mena. La premsa liberal ostenta amb certa amargor l'eliminació del senyor Portela, mentre els periòdics de dreta es feliciten que continuï el bloc i la seva política. No se sap certament en què va a consistir aquesta política de conciliació nacional que figura com a recomanació principal en les notes presidencials que van donar orientació al desenvolupament de la crisi. El Govern insisteix massa en que la seu el programa de l'anterior perquè pugui existir la menor esperança d'un canvi de conducta; una cosa sembla que, després de l'expulsió del senyor Portela, anem a sortir un retròs en el sentit que aquest darrer va iniciar tímida i timorosa per a restablir la normalitat constitucional. En què ha estat aixecada l'ordre de suspensió dels actes públics ordenada amb motiu de la crisi. Respecte a la prorroga dels estats d'excepció el Govern ha de fixar immediatament el seu criteri. Es urgint resoldre el que es refereix a l'estat de Guerra a Barcelona, la vigència del qual hauria d'acabar dintre de molt pocs dies. Sembla, però, que s'ha trobat un pretext perquè es prorrogui per un altre mes, i consisteix l'argument pretext en la manca de personalitat política en haver de fer lliurament del ministeri a un col·lega. El senyor Royo ha acabat el seu discurs ple de reticències amb un visca a la unitat nacional. El senyor Rahola li ha contestat amb certa desprecupació i ha declarat que tenia un esperit pragmàticista que no podia molestar ningú.

En els "mentideros" polítics s'ha comentat la situació del senyor Alba, al qual s'atribueix un estat de pregó disgustat pel paper que se li ha fet representar en la darrera crisi. Alguns diputats de la majoria arribaren a l'extrem de llançar alguns noms per a una eventual successió del senyor Alba en la presidència de les Corts, però el senyor Chapaprieta ha rebutjat a negar que estigués plantejant aquesta qüestió. El millor comentari sobre tot això l'hem escoltat d'un vell parlamentari que deu en un grup polític: "Quina llàstima que Portela no sigui diputat! Amb ell i l'Alba..."

No necessitem reproduir el final de la frase per a comprendre els efectes explosius que atribuïa el vell parlamentari a una acció conjunta dels dos ofesos.

* REUMA DURANT 20 ANYS

Com em vaig veure lliure dels meus dolors des de 1930

Es pot dir que aquest home va batre el rècord del sofriment. Escoltem el que diu: "Del 1910 al 1930, o sia durant vint anys, vaig ésser un marí de reuma. Però ara tinc el plaer de dir que a partir de l'any 1930, no he sofert mai més aquests horribles dolors que tant m'afegien, degut a les Sals Kruschen i a res més. Vint anys són una eternitat per a aquell que hagi de suportar el sofriment que jo vaig patir." — W. P.

Els dolors de reuma són causats pel dipòsit de petits cristalls d'àcid úric que es formen als músculs i a les articulacions. Els més forts dissolvents d'aquests dipòsits són el sodi i el potassi.

Les Sals de Glauber contenen solament sodi. Les Sals Epsom no tenen acció dissolvent perquè no són absorbides per la sang. En compensació, les Sals Kruschen contenen ambdues coses: sodi i potassi. Són les "úniques" sals que tenen una doble acció dissolvent dels cristalls d'àcid úric. Les altres sals que componen Kruschen col·laboren amb la nostra naturalesa a expellir pels seus conductes fisiològics els cristalls dissolts.

De venda a totes les Farmàcies i Centres d'Especcífics. Flascó gran: 530 pessetes. Flascó petit: 330 pessetes.

EL VIATGE DE L'ARTABRO PRESENTA DIFICULTATS

El Consell s'ha ocupat també del viatge de l'Artabro a l'Argentina. Sembla que cal bandejar algunes dificultats que aquest viatge ofereix en relació amb un Estat sud-americà. El Govern ha acordat que un dels seus membres s'entrevisti amb el president del Patronat de l'Expedició, doctor Marañón, per tal que aquest s'ocupi de resoldre ràpidament aquests detalls, i en cas que no es faci amb la rapidesa que cal retardar el viatge.

LA QUESCIO DELS CARRECS

El ministre de Justícia i Treball, senyor Salomó, de la C. E. D. A., ha fet saber el seu desig de designar com a sots-secretari de Justícia el diputat radical senyor Just Villanueva. Si bé no s'ha tractat d'altres càrrecs, cosa que es decidirà demà, en principi s'ha acceptat la proposta.

S'ha parlat de la vice-presidència de les Corts, que resta vacant per haver passat a la cartera de Marina el senyor Rahola. S'ha presentat el dubte de si les vice-presidències es cobrien per ordre cronològic o per la forma com es produïen les vacants. Segons sembla, se segueix un ordre cronològic, i d'això n'és una prova el fet que el senyor Jiménez Fernández ha passat directament a ocupar la vice-presidència i que ha estat el substitut del senyor Alba durant les reunions de la Diputació permanent de les Corts durant l'actual interregne parlamentari. No ha estat designada la persona que ha d'ocupar aquest lloc, que serà ofert a un liberal-demòcrata. El senyor Chapaprieta ha obtingut un vot de confiança per a resoldre sobre aquesta qüestió, d'acord amb el senyor Melquíades Álvarez.

L'ESTAT DE GUERRA A BARCELONA

En terminar el conselllet s'ha suscitada la qüestió que és molt pròxima la data en què el decret de prorroga de l'estat de guerra a Barcelona termina la seva vigència. No s'ha adoptat cap acord, i s'examinarà demà. Avui no tenien els ministres a mà les dades necessàries per a examinar la situació especial pel que es refereix a l'ordre públic en què es troba la regió autònoma. S'ha suscitada també una altra qüestió. Quan s'aixecà l'estat de guerra anteriorment i per demanar el governador general que s'ell rellevés d'atendre aquesta qüestió tan delicada de l'ordre públic, es donà la circumstància anòmla que en estat d'alarma, gran interior al de guerra, el general de la Divisió, primera autoritat militar, s'ocupés de l'ordre públic. Sembla que el Govern considera que aquesta situació no ha de repetir-se, i s'estudiarà la forma i autoritat a qui s'hi d'assignar. S'ha acordat que el ministre de Governació faci un estudi de la situació general, amb el propòsit de restablir com més aviat millor la normalitat. Sembla que és propòsit del Govern que es restabli la normalitat en aquest ordre a Barcelona, i si es prorroga l'estat de guerra, segurament serà per darrera vegada.

EXAMEN DE LA POLITICA INTERNACIONAL

A continuació el senyor Alcalá-Zamora ha examinat la política internacional, i amb el Tractat de Versalles a la mà i altres antecedents de Convenis i pactes, ha fet un estudi minuciós i concret de la qüestió i de les interpretacions dels pactes internacionals, exposició detallada que el Consell ha escoltat amb la màxima atenció. S'ha mostrat satisfet que el nou Govern continuï la política de l'anterior en aquesta matèria, i la part principal del seu discurs s'ha referit en aquests tres punts: Desig que Espanya quedi apartada de futurs conflictes entre altres nacions; afirmació categòrica, una vegada més, de l'aspiració d'Espanya que subsisteixi la pau al món, i acatament d'Espanya al pacte de la Societat de les Nacions. Per a això ha invocat la relació íntima que existeix entre els articles 15 i 20 d'aquest pacte i el 78 de la Constitució de la República Espanyola.

L'APROVACIO DE LA LLEI ELECTORAL

El President s'ha congratulat del desig del Govern d'aprovar amb tota rapidesa la llei electoral, perquè es puguin celebrar aviat eleccions municipals, es a dir, que esdeveniments que s'apun-

L'ACTIVITAT POLITICA DEL GOVERN NOU

El senyor Pita Romero surt cap a Roma. - Visites al Cap del Govern. - El Consell d'avui

Madrid, 26. — En sortir el cap del Govern aquest matí del Consell de Ministres, s'ha trobat a l'escala del Palau amb l'ambaixador d'Espanya a Vaticà, senyor Leandre Pita Romero, que acudia a complimentar el Cap de l'Estat.

El senyor Pita Romero en saludar el senyor Chapaprieta li ha demanat hora en què podria rebre'l, puix que projectava tornar a Roma i emprendre demà mateix el viatge.

El cap del Govern li ha indicat que a la tarda el rebria a la Presidència. El President de la República, després del Consell, ha rebut en audiència el senyor Pita Romero.

partides i detalls i la repercussió que ha de tenir en la Llei de Restriccions. Aquestes coses no s'improvisen, i ja sabem que a nosaltres ens agrada assabentar-nos bé de totes les coses.

Preguntat si pensa realitzar algun viatge, ha contestat que per ara no pensa sortir de Madrid, a fi de dedicar-se completament a l'estudi dels assumptes dels seu departament.

El senyor Rahola ha tornat a parlar de la Llei de Restriccions, i ha dit:

—En aquesta Llei porta la batuta el senyor Chapaprieta, en la seva doble qualitat de president i de ministre de Finances.

ENTREVISTA DEL CAP DEL GOVERN AMB EL PRESIDENT DE LES CORTS

A les vuit en punt de la nit ha arribat a la Presidència el senyor Chapaprieta, el qual ha manifestat als periodistes que venia d'una recepció celebrada pels enginyers civils.

Com vaig dir ahir passada — ha afegit —, penso citar aquí cada dia un ministre a l'objecte de canviar impressions amb tots ells, per tal d'anar estudiant els projectes pendents i anar resolent-los.

Un periodista li ha dit si els podia donar alguna referència de l'entrevista que havia celebrat aquesta tarda amb el senyor Alba, i el President ha contestat:

—No hi ha res polític en aquesta entrevista. Es tracta simplement d'un acte protocol·lari, com ho és el d'efectuar la primera visita al senyor president de les Corts. Aquesta tarda he anat al Parlament, i com que el senyor Alba no hi era, aquest ha vingut més tard a veure'm al Ministeri de Finances. Naturalment que hem canviat impressions sobre el que ha de començar-se a discutir en primer terme al Parlament. Començarem per la Repoblació forestal, Comunicacions marítimes, Combustibles líquids i algun altre; després, la llei Electoral. El vot particular es convertirà en dictamen. Precisament aquesta tarda tinc citat al ministre de la Governació, senyor de Pablo Blanco, per a estudiar aquest assumpte i dur-lo ràpidament a la pràctica.

Poca estona després ha arribat a la Presidència el senyor Pita Romero, el qual no ha fet cap manifestació als periodistes.

ELS DECRETES SOBRE RESTRICCIONS

A tres quarts de deu ha abandonat el despatx de la Presidència el senyor Chapaprieta. Ha confirmat que l'han visitat els ministres de Governació i Marina, i que demà a les deu hi haurà Consell.

Se li ha preguntat si es tractarà en ell de la Llei de Restriccions, tal com s'havia anunciat, i ha contestat que es tractarà dels setze projectes de caràcter general i d'un especial sobre organització del Ministeri de Finances.

També ha dit que espera que els altres es discutiran en el Consell vinent, i que dissabte o diumenge apareixerà a la "Gaceta" els de caràcter general i el corresponent al departament dels dimesos o el dijous de la setmana que ve.

La qüestió del traspass de serveis

Una entrevista entre els senyors Ventosa i Gil Robles

Madrid, 26. — S'ha comentat molt l'entrevista que a petició del senyor Ventosa ha celebrat aquest matí el senyor Gil Robles. Segons sembla, l'objecte de la citada entrevista ha estat que conegués el senyor Gil Robles abans del Consell de demà l'actitud de la minoria regionalista en ordre al ple del traspass de serveis a Catalunya. És de suposar, per tant, que aquest punt, que serà un dels principals temes per tot el que exposi al Govern el nou ministre de Marina.

El problema del blat es resoldrà sol

Valladolid, 26. — S'han conegut les dades que acostuma anualment a publicar "La Industria Agraria Castellana" sobre la producció cerealista d'Espanya.

La collita de blat del 1935, la calcula en 36 milions de quintars, amb un dèficit de quelcom més de tres milions respecte al consum. Per tant, aquest dèficit absorirà la major part del sobrant que hi ha ara al mercat blader, i, així, pot donar-se per resolt el problema del blat en la campanya que ara comença, així que comenci el consum normal de l'hivern.

Com que els espanyols necessiten uns quaranta milions de quintars de blat per a llur alimentació i les necessitats de la nova sembra, tot això s'obindrà de la collita recentment segada i de l'excedent que existeix actualment.

La superfície coberta pels blats ha estat poc més o menys la mateixa que en anteriors campanyes, car si bé és veritat que ha augmentat una mica a Catalunya i a Lleuant, aquest creixement és compensat per la disminució a les províncies de l'interior.

La regió que dona millor collita és Castilla la Vella, i també la donaran quelcom millor que l'any passat Castilla la Nova, Rà, Navarra i el Nord.

Per ordre de major o menor producció, les províncies espanyoles comencen llur llista per Cuenca, amb més de dos milions de quintars, i segueixen Burgos, Segòvia i Valladolid.

La collita de grans de pino ha estat, en general, curta: la d'ordi es considera en 20 milions de quintars; la de segó, en 7, i la de civada en 6. Les lleguminoses per a grans també donen poc. Solament el hivernador, amb 6 milions de quintars, té una bona collita.

Reunio del Consell d'Unio Republicana

Madrid, 26. — Sota la presidència del senyor Artigas Arpón s'ha reunit el Consell Nacional d'Unió Republicana. El president ha pronunciat un discurs exhortant el Consell a la lluita en pro de la República en unió dels altres partits d'esquerra. Ha expressat el seu sentiment per la mort del conseller senyor José Majo, i s'ha acordat que consti en acta el sentiment del Consell.

El senyor Zorita ha proposat que consti en acta la protesta del Consell contra la detenció del senyor Sánchez Marqués. Així s'ha acordat.

Ha començat a discutir-se la ponència sobre Estatut nacional del partit, presentat pel Comitè Executiu. Hi han intervingut els senyors Caballero, Rico, Zorita i Gordón Ordax, i s'ha aprovat fins l'article 31.

El senyor Gordón Ordax ha presentat un vot particular a l'article 31, sobre la forma d'elecció del Comitè en el sentit que siguin elegits els nous càrrecs en bloc i després que els elegits s'els distribueixin. La ponència ha mantingut, com a principi democràtic, que ha d'ésser la pròpia assemblea la que elegi cadascun dels càrrecs. El senyor Gordón Ordax hi ha intervingut en pro, i la mateixa cosa ha fet el senyor López de Goido, i en contra, els senyors Vallente i Recasens Siches.

AVUI S'INAUGURA EL CONGRES D'UNIO REPUBLICANA

Madrid, 26. — Demà s'inaugurarà el Congrés Nacional d'Unió Republicana.

El senyor Martínez Barrio ha dit que donarà compte al Congrés del resultat feliç de les gestions dels partits d'Esquerra Republicana i Nacional Republicana. Totes les profecies mal intencionades han fracassat, i l'acord és complet, malgrat els dificultats que s'hi han posat. Manifesta que el partit creix prodigiosament i facilitarà als altres partits d'esquerra la realització dels fins que els són comuns. Assistiran al Congrés 1.102 delegats de tot Espanya, en representació de 220.000 afiliats.

L'ex-diputat senyor Torrox Campañá, parlant d'aquest Congrés, ha dit:

—Davant els fracassos de la política directora de les dretes i recollint l'ambient camperol es plena desesperació, es reuneixen els delegats de les zones cerealistes per tal d'assenyalar normes concretes que permetin resoldre l'angoixós problema del camp espanyol.

Els ponents seran els senyors Artigas Arpón, Díaz Pastor i Torres Campañá.

Missioners alliberats

Madrid, 26. — Al Ministeri d'Estat han facilitat la següent nota:

"Según informes de nuestra legación en Pequín, el obispo Ibañez y otros nueve misioneros españoles, que estaban sitiados por los comunistas en Yuannan-Fu, han sido liberados por el ejército regular, y se encuentran sanos y salvos."

EL SENYOR ALBA NO DEIXA LA PRESIDENCIA DE LA CAMBRA

Madrid, 26. — Sembla que els rumors que van circulant ahir al Congrés sobre la possibilitat que el senyor Alba deixi la presidència de la Cambra no es basen en fonaments seriosos, perquè el Govern no té el propòsit d'introduir cap canvi a la Mesa de les Corts.

Els decrets sobre la reforma de l'exèrcit a la Península i al Marroc

Madrid, 26. — Aquesta mateixa tarda, ha rebut el ministre de la Guerra els dos decrets aprovats en el Consell d'aquest matí, signats ja pel President de la República.

Els indicats decrets diuen, en síntesi:

Per tal de servir les exigències de la defensa nacional, s'amplien les següents unitats: una brigada mixta de muntanya, amb quartel general, dues planes majors de mitja brigada, quatre batallons d'infanteria, un regiment d'artilleria, una companyia de sapadors amb una secció de transmissions, i els serveis indispensables d'Intendència i Sanitat.

Una brigada d'infanteria de muntanya amb un quartel general, planes majors de dues mitges brigades i quatre batallons.

Es durà a pressupost la brigada mixta de muntanya d'Astúries, creada a base dels tercers batallons dels regiments d'infanteria números 3 i 36, consignats en el pressupost vigent, i la resta per compensació en diversos cosos i unitats de l'organització que determina el decret del 8 d'agost de 1935.

Tres batallons d'infanteria, d'efectiu reduït, per a les illes d'Eivissa, Palma i Fuerteventura.

Dos regiments de cavalleria.

Amb aquests augments es podrà fer un grup de reconeixement de dos escadrons de sabres i una secció de metralladores i cada secció normal mixta de muntanya. Quedaran sis regiments en la divisió de cavalleria i dos per a les necessitats de cosos d'exèrcit.

Un grup d'artilleria de muntanya de 105 de dues bateries per a Eivissa, afecte al regiment mixt de Mallorca.

Un grup d'artilleria d'una bateria de muntanya de 105 i una altra pesada de 15, per a Menorca, afecte al regiment de costa número 4.

Un grup pesat de 15, de dues bateries, afecte al regiment de costa número 1.

Dos batallons d'artilleria de costa per a constituir els tercers batallons dels regiments números 28, Mallorca, i 39, Menorca.

Les atencions de la mobilització, han obligat a la redacció d'un projecte de llei que aprovi ja pel Govern serà presentat a les Corts per a la seva discussió. En ell s'amplia a 47 el nombre de centres i establiments, 9 regionals i 38 provincials.

Les principals transformacions que s'introdueixen són les següents: les divisions quarta i vuitena passen a ésser de muntanya en els seus cosos i serveis. Els regiments d'infanteria d'aquestes divisions tindran una organització anàloga als actuals batallons de muntanya. Els regiments d'artilleria de costa i d'obusos de muntanya de 105 fins que s'adopti el nou canó de muntanya de 75. En aquest cas seran, un de canons i l'altre d'obusos per divisió. La seva organització és semblant a la dels actuals regiments d'aquesta especialitat.

Els batallons de sapadors i els grups d'Intendència seran adaptats a la nova modalitat.

Les divisions cinquena i sisena tindran una brigada d'infanteria de línia i una altra de muntanya, amb un regiment d'artilleria lleugera de 75 i una altra de muntanya de 105.

Els batallons de sapadors i grups d'Intendència i Sanitat, adquiriran l'estructura corresponent a les característiques de la divisió.

Les divisions primera, segona, setena i vuitena de cavalleria, continuaran amb la seva organització actual i començament de motorització.

Les transformacions poden sintetitzar-se en la forma següent: 11 regiments d'infanteria de línia es converteixen en de muntanya; dos regiments, el 28 i el 29, es reconstitueixen amb 3 batallons.

Els regiments d'infanteria de places marítimes, tindran un batalló de fusells i un altre de metralladores, ambdós en armes.

Els regiments d'infanteria números 15, 23 i 37, es converteixen en tres mitges brigades de línia de 2 batallons.

S'augmenta fins a 22 el nombre de batallons de muntanya; 8 amb les brigades existents; altres 8 amb les dues de nova creació; 4 que s'organitzen en dues mitges brigades a base dels regiments 11 i 20 que desapareixen, i 2 que es creen per a servir al regiment número 3 que passa a formar part de la brigada de muntanya d'Astúries.

Els dotze regiments de cavalleria adquireixen una organització adequada a les modernes ensenyances de la guerra. Els primers grups tindran les seves seccions de quatre escadrons amb dos fusells metralladores per secció i un escamot amb dos morters lleugers per escamot, aconseguint aquests una potència de foc de la qual ara estan mancats. Seran dotats d'un suplement de persones en relació amb el bestiar, necessitat molt sentida.

Els segons grups estaran a peu d'instrucció, amb tota la plantilla de bestiar, ja que no és possible disminuir-la per constituir el cavall una exigència bàsica en l'arma i la meitat de la tropa.

Els cinc escadrons seran de metralladores exclusivament, la qual cosa els permetrà major mobilitat que la de les actuals armes.

Tot això sense perjudici de les unitats d'autometralladores canons.

En artilleria els setze regiments lleugers es converteixen en sis de canons de 75; quatre d'obusos de 105 lleugers, i sis d'obusos de 105 de muntanya.

Aquests primers grups quedaran en armes, i els segons en peu d'instrucció, amb dues peces i el personal i bestiar corresponent per bateria, conservant intactes les planes majors i les de bateries, donada la capital i transcendental funció que els correspon en la instrucció i de tàctica de les unitats.

Els regiments de costa números 2, 3 i 4 són organitzats, d'acord amb un criteri uniforme, en llurs bateries modernes.

En enginyers els batallons de sapadors són incrementats en una bateria de transmissions, a fi que les divisions disposin a llur mediació dels elements precisos per a l'establiment de llur xarxa. Aquestes companyies reben una organització de l'adequada amplitud, perquè puguin estendre les comunicacions fins a les planes majors dels regiments d'infanteria, brigades d'artilleria i serveis.

El regiment de transmissions es reorganitza, comprenent en ell les noves unitats de cos d'exèrcit i primeres divisions i divisions de cavalleria, brigades mixtes de muntanya, serveis colomòbils i parc.

Es fusionen els dos regiments de ferrocarrils quedant subsistents en un batalló de via i explotació, i dos de pràctics i de reserva perquè puguin cobrir els serveis que els incumben.

En Intendència i Sanitat tots llurs grups divisionaris són reorganitzats tenint en compte llur dependència.

Es creen en els projectes aprovats diverses organitzacions noves. Es crea el centre d'estudis i experiència de gasos a la Maràfosa. El comandament per oficials del cos de tren en les unitats de transport divisionari i en les que serviran de base per a l'organització dels cosos d'exèrcit i exèrcit. Aquesta oficialitat substituirà la de la plantilla vigent. Un negociat de tren i un altre de fabricació a sots-secretaria. La prefectura de serveis d'artilleria a les Balears, que anirà a càrrec d'un general de brigada que serà ensenat segon cap de la Comandància de l'Arxipèlag.

Respecte al Marroc, a part d'altres modificacions essencials, hi ha les següents: Supressió d'un batalló de caçadors de Melilla. Organització, en substitució d'aquest, de dos grups de metralladores de noació i increment de la grupació d'artilleria de la circumscrició occidental, en sis bateries de posició, dos de 75, dos de 105, una de 15 i una de 155.

Càrrecs a proveir

Madrid, 26. — Independentment dels alts càrrecs que falta cobrir a conseqüència del canvi de titulars d'alguns ministeris, i de l'aplicació de la llei de Restriccions, caldrà proveir una de les vice-presidències del Congrés per haver estat nomenat ministre de Marina el senyor Rahola.

També caldrà proveir la presidència de la Comissió de Pressupostos de les Corts, puix que l'ex-ministre senyor Abilio Calderón, que ostentava aquest càrrec, creu que el nou Govern ha de substituir-lo en aquesta aclaparadora tasca.

La separació del senyor Marraco del ministeri d'Obres Públiques

Declaracions sobre el traspass de serveis

Madrid, 26. — Amb motiu de la dimissió del ministre d'Obres Públiques, i a l'objecte d'afegir les causes de la seva separació del Govern, ha estat preguntat pels periodistes, als quals ha dit:

—No ignoreu vosaltres que no tots els diputats radicals votaren l'Estatut de Catalunya. Jo vaig ésser un d'ells, i anteriorment jo havia presentat esmenes a la Constitució, contràries resoludament al seu article vuitè, que simultània el regim autònom per a algunes regions amb limitari per a altres no privilegiades. Per això la publicació del decret del 7 de setembre, la redacció del qual em fou consultada, i de l'aplicació del qual m'havia d'encarregar necessàriament, em creia una situació insostenible.

—En aquest cas — diu el periodista — voleu dir que el vostre apartament del Govern ha estat voluntari?

—Completament — ha contestat el senyor Marraco.

—No és cert — torna a preguntar el periodista —, no obstant, que el decret en qüestió suposa altres disposicions complementàries per a aplicar-lo?

—Exacte. I per a preparar-lo, procurant també connectar-lo amb la disposició de gener, es designà la ponència, per abstracció del senyor Royo Villanova, formularem únicament el senyor Chapaprieta i jo.

En ella es convingué que en el decret d'aplicació de la llei de Restriccions al departament d'Obres Públiques, s'establís que en el seu pressupost tan sols es detrauria de la consignació per a conservació de carreteres aquelles quantitats que fins ara s'havien invertit per a aquests fins a la regió catalana.

El periodista diu:

—Aquesta mesura no evita totalment les possibles dificultats, ja que, segons es sabut, la xifra invertida avui no arriba a 32 milions de pessetes en què anteriorment havia estat xifrat aquest diferència?

—El problema no és massa fàcil — ha contestat el senyor Marraco. I, sens dubte, en l'ajustatge han sorgit situacions difícils de salvar. Responent generosament a les xifres, jo hauria pogut reservar fins a 15 milions per a dotar el traspass d'Obres Públiques a Catalunya. Els 17 restants haurien pogut ésser atribuïts a la Generalitat per mitjà de reducció d'ingressos a la contribució territorial. Es cert que l'article 38 del pressupost, sobre el qual tant s'especula aquests dies, desconeix la descripció que en el meu decret del 28 de març del 1934 es fixà per a aquesta concessió, la qual cosa produïx un eixam de perilloses dificultats. Això no és més que una de les conseqüències de l'absurd article 8 de la Constitució, la modificació del qual jo vaig proposar en un Consell en discutir-se la revisió, sense aconseguir majoria per a portar-la a cap, ja que "Acción Popular" acceptà la tesi regionalista tal com l'Estatut la formula.

—Quin és, doncs, el mitjà que creieu eficaç per a salvar aquesta dificultat?

—Senyalament el que proposarem en ocasió oportuna tots els diputats que votarem la fórmula federal, i no n'hi ha realment d'altre: O tots en règim descentralitzat de serveis o tots unitaris. Vegeu alguns exemples: Pressupost de la Diputació de Biscaia, amb 400.000 habitants, 32.000.000 de pessetes; contribució directa concertada per l'Estat per a aquesta Diputació, 5.000.000 de pessetes. Pressupost de la Diputació de Saragossa, amb 500.000 habitants, 6.000.000 de pessetes. Recaptació que l'Estat opté en aquesta província, per la contribució que està concertada en la fórmula, 40.000.000 de pessetes. Si aquestes regions tenen millors serveis provincials, no és més que per la gentilesa de les altres.

La monarquia havia minat la seva base per fonamentar-la a afavorir la grandesa d'Espanya, posseïdora patrimonial dels senyorius territorials, convalidats en plena propietat per institucions de la Llei Hipotecària i pel favor aranzelari atorgat preferentment a Biscaia i Catalunya. I jo no podia, des d'un Ministeri de la República, procedir d'una manera contrària a aquesta idea fortament arrelada en mi des que em formàrem un ideal polític vaig enquadram-me en els partits republicans per tal d'exercir en ells els meus drets de ciutadà en aquest ordre.

Les relacions entre la Banca i les Caixes d'Estalvi

El comitè directiu del Consell Superior Bancari s'ocupa d'aquesta qüestió

Madrid, 26. — El Comitè directiu del Consell Superior Bancari ha celebrat la seva darrera reunió mensual d'estiu. Ha tractat principalment de la coordinació de les activitats de la Banca i de les Caixes d'Estalvi. Sembla que s'ha considerat convenient aclarir la situació de les relacions entre ambdós grups, d'entitats en benefici d'elles mateixes, de la seva funció i de l'Estat, que ha d'actuar de coordinador. Perquè es produïxi aquesta aclaració en la manera d'actuar de les Caixes, es faran immediatament certes gestions per diversos vocals del Consell prop del Govern.

S'ha exposat també el desig que novament, imitant aquella Comissió ministerial, es creï un organisme, el qual es podria anomenar Consell Consultiu de Caixes d'Estalvi i Bancs, en el qual conjuntament els delegats d'ambdós classes o entitats procedixin a aquesta coordinació de l'activitat funcional d'unes i d'altres, en benefici del bon ordre de la vida bancària corrent.

S'ha tractat també de les tarifes de condicions, les tarifes mínimes. Recentment, determinats elements especialitzats havien realitzat un estudi d'elles; però no es posaren de moment en vigència. La seva aprovació s'ha deixat pendent per a un pròxim Consell. Mentrestant, es faran certes gestions, puix que hom desitja que aquestes tarifes vinguin a ésser unes tarifes uniformes per a tota classe d'operacions d'ordre bancari; és a dir: les oficials i les privades.

PRESES DE POSSESSIÓ

Madrid, 26. — Acabat el Consell de Ministres, el senyor Lerroux s'ha dirigit al ministeri d'Estat, on el ministre sortint, senyor Rocha, li ha donat possessió del càrrec.

El senyor Rocha ha fet notar que era ocios pensar al senyor Lerroux pel destacat de la seva personalitat, així com pel fet d'haver exercit idèntica cartera en el primer Govern provisional de la República.

A aquestes paraules ha contestat el senyor Lerroux amb altres també molt cordials envers el seu antecessor i correligionari.

L'alt personal del departament, una vegada acabada la senzilla cerimònia, ha complimentat el nou titular del ministeri d'Estat.

Després del Consell de Ministres, el senyor Salomó s'ha dirigit al ministeri de Justícia, on es trobava ja el conseller sortint, senyor Casanueva.

En la major intimitat s'ha celebrat l'acte de presa de possessió, al qual han assistit els directors generals de Presons, registres i Treball i el sots-secretari de Justícia.

gestions, puix que hom desitja que aquestes tarifes vinguin a ésser unes tarifes uniformes per a tota classe d'operacions d'ordre bancari; és a dir: les oficials i les privades.

El servei ordinari de la lleva del 1935

Madrid, 26. — El "Diario Oficial de Guerra" publica una disposició per la qual es fixa en 82.850 el nombre de reclutes de servei ordinari pertanyents a la lleva de 1935 i agregats a ella, que han de constituir el contingent de files, dels quals seran destinats 69.000 als cosos de la Península i Illes, i 13.850 als del Nord d'Àfrica i destacaments del Sahara.

A la primera Divisió (Madrid) corresponen 11.803 reclutes, dels quals 1.972 seran destinats a servir a l'Àfrica; a la segona Divisió (Sevilla), 17.449; per a l'Àfrica, 2.916. A la tercera Divisió (València), 9.381; per a l'Àfrica, 1.567; Quarta Divisió (Catalunya), 7.477; per a l'Àfrica, 1.249; cinquena Divisió (Saragossa), 5.602; per a l'Àfrica, 935; sisena Divisió (Burgos), 8.324; per a l'Àfrica, 1.391; setena Divisió (València), 6.426; per a l'Àfrica, 1.074; vuitena Divisió (Galícia), 12.617; per a l'Àfrica, 2.018; Balears i Canàries, 3.771; per a l'Àfrica, 637.

Els reclutes en Caixa que excedeixin del contingent de files assenyalat per a cadascuna constituïran el contingent d'instrucció.

El contingent de files d'Àfrica es formarà amb els qui obtinguin els números més baixos del sorteig: els següents, constituïran el contingent de la península i illes, i els números més alts passaran a pertànyer al cos d'instrucció. Els pertanyents al contingent de files d'Àfrica i península seran agrupats en dues crides. La primera meitat es formarà amb els qui hagin obtingut els números més baixos.

El sorteig per tal de determinar el contingut a què queden afectes els reclutes, se celebrarà el dia 6 d'octubre

TRES JUDICIS SOBRE EL GOVERN ACTUAL

Madrid, 26. — Enjudiciant el Govern nou, el senyor Besteiro ha dit que li ha produït molta mala impressió.

L'ex-ministre reformista senyor Villalobos ha manifestat:

—La nota del President és una meravellosa exposició de la situació d'Espanya en aquests moments.

El P. Gafo s'ha expressat així: —Qui no pot segar, espigola; però per a això no calia que el senyor Lerroux hagi hagut de deixar la presidència del Consell, i consti que sento una gran admiració pels dots intel·lectuals del senyor Chapaprieta.

Edicions LA PUBLICITAT

"El Govern de la Generalitat davant del T. G. C."

704 pàgines de text, 5 pessetes

ABANS D'ESCOLLIR ESCOLA PER ALS VOSTRES FILLS

CONSULTEU LES CONDICIONS DE

L'Escola Catalana Mossèn Cinto

SALO DE GARCIA HERNANDEZ, 113

(entre Avinguda 14 d'Abril i Provença) :: Tel. 18953

Les aules d'aquesta Escola estan instal·lades en els espaisos locals propietat del Foment Autonomista Català, construïts expofessos per a l'esmentada finalitat.

L'Escola Catalana "Mossèn Cinto" fou fundada l'any 1904. En aquests trenta anys d'actuació ha assolit un ben merescut prestigi, certificat per les distincions que li han estat atorgades en tots els Concursos en què ha participat. Cal esmentar especialment les Exposicions de la Mancomunitat de Catalunya i els Concursos de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

L'ensenyament és graduat per a nens i nenes. Classes de dibuix, solfeig i idiomes. Ensenyaments complementaris.

Si voleu conèixer les condicions d'ingrés demaneu-les tot seguit a la Direcció de l'Escola, on ha quedat oberta la matrícula.

La petita història

Versalles en temps dels reis

per G. LENOTRE
(de l'Acadèmia Francesa)

d'aquesta església. Potser es fiava dels records incomplets de Saint-Martin. Potser també reïreia simplement les indicacions del catàleg de la venda Petit-Radel. Segui el que es vulgui, la continuació de la història demostrarà que en tot això, per part d'ell no hi ha sinó una omisió deguda a ignorància o oblit.

Petit-Radel, encarregat de vigilar el "desmoblament" de les esglésies, convidà a assistir a l'operació l'esmentat Saint-Martin i un altre pintor amic seu, Martin Drolling. Tots dos l'acompanyaren amb l'afany de procurar-se, si podien, la mòmia que necessitaven. La mòmia, com tothom sap, és d'un color bru que s'asseca molt lentament i que es compon d'aromes provinents dels cossos embalsamats. Al segle XVIII — en aquella època se'n deia "mummie" — aquesta matèria era molt buscada pels artistes, perquè segons sembla els proporcionava glàncies meravellosos. La que venien aleshores els droguistes de Llevant provenia dels cadàvers que els jueus d'Orient, conservaven gràcies a ar-

mes resinoses i al betum de Judea. Però era molt cara i difícil d'obtenir.

L'ocasió, doncs, era temptadora, i els dos pintors assistiren a l'obertura de les urnes on reposaven els cors dels prínceps. Petit-Radel, agafant-ne un, l'ofereí a Saint-Martin, tot dient-li: "Té, pren aquest, és el més gros, és el de Lluís XIV". No podia enganyar-se perquè es va guardar la placa indicadora segellada sobre l'urna. Saint-Martin pagà el preu que li varen demanar; comprà igualment el cor de Lluís XII i va anar-se'n amb les seves adquisicions. L'escena, és clar, tingué per teatre l'església dels Jesuïtes, i és per això que, 25 anys després, Saint-Martin, per prudència, deixà en la vaugetat la designació del lloc on s'havia produït, de por que aquesta profanació no li fos retratada; en canvi, parà del Val-de-Grace, d'on no se n'havia emportat res. Drolling, però, va fer-hi la seva provisió; com que ordinàriament pintava interiors a la manera flamenca i s'havia especialitzat en el clar-obscur, havia de menester molta "mummie": comprà onze cors; si hem de jutjar pels epítafs que en 1819 aparegueren a la venda Petit-Radel i que el due d'Orleans va fer comprar, aquests cors eren el d'Anna d'Àustria, de Maria Teresa, del due i de la duquessa de Bourgogne, de Mme. Henriette — l'heroïna de Bossuet —, el del Regent, el de la Palatina, el de Gastó d'Orleans, el de la duquessa de Montpensier, etc. Drolling se'n emportà al taller i els posà en tubs... Tot passà per la seva paleta, perquè Schunck, seguint l'enquesta, adquirí la certesa que Martin Drolling, mort després del 1817, havia utilitzat completament tota la mummie que havia recollit a les criples de Val-de-Grace.

Saint-Martin havia tingut més escrúpols. Després de molts dubtes acabà per decidir-se i aprofità el cor de Lluís XIV; el de Lluís XIII restà intacte; el pintor ni deslligà tan sols la faixa que el protegia i a la qual anava suspesa una petita medalla. Desgraciadament, quan Schunck es presentà a casa seva, Saint-Martin no es recordava on havia entaforat aquesta relíquia reial;

estava cert que no l'havia llençada, ni donada, ni venuda; havia d'ésser per algun recó del seu taller, i prometé que així que tindrà lleure la buscaria entre els paperots.

Mentrestant calia assegurar la conservació de la parcel·la subsistent del cor de Lluís XIV. Saint-Martin consentí a desfer-se'n, però "amb la condició que li seria abonat el que ell n'havia pagat a Petit-Radel". Schunck s'encarregà de negociar l'afar amb l'intendent de la casa del rei. Ofereí a Lluís XVIII la placa gravada que havia adquirí; Saint-Martin, per la seva banda, restituí la relíquia del cor del gran rei i en paga rebé una tabaquera d'or i es comprometé a preocupar-se activament de la recerca del cor de Lluís XIII. Al cap d'un any, sentint-se a les portes de la mort, va fer enviar a buscar a Schunck i li donà el cor encara embolicat amb la faixa i proveït de la seva petita medalla. Schunck ho portà tot a l'intendent de la casa del rei, acompanyant-ho d'una relació de la seva enquesta, que fou signada pel due d'Aumont i el vescomte d'Agoult, primer cavaller de Mme. la duquessa d'Angoulême, en la qual asseguraven tots dos que havien conegut Schunck molt abans de la Revolució, que era incapaç de cap impostura i massa bon realista perquè es pogués posar en dubte les seves paraules referents a tan respectables objectes.

Heu-vos ací com podria molt ben ésser que la parcel·la que avui es conserva a Saint-Denis i que, segons M. l'abat Duperron, no s'assembla de res a un cor, fos simplement el tros salvat dels pinzells de Saint-Martin. Pel que fa als altres cors, els de Maria Teresa, de la duquessa de Bourgogne, del Regent, de Mme. Henriette — quin efecte d'eloqüència per a Bossuet! —, aquests són pas perduts del tot; però, fillats! cal buscar-ne el rastre en l'"Interior de cuina", quadre de Drolling, que és al Louvre.

La galeria dels miralls

Incontestablement, és la sala més bella del palau més bell del món; quan un hom admira les seves nobles proporcions, la seva amplitud veritablement grandiosa, sense cap preocupació del colossal, l'harmoniosa i simbòlica decoració que fa amb els dos salons que la completen: el saló de la Guerra, al nord — costat de les tempestes —; saló de la Pau, al migjorn — costat del sol i de l'abundància —, el que sorprèn és que aquest conjunt, d'una unitat tan admirable, sigui degut a l'atzar. Aquesta galeria famosa va ésser feta per casualitat, quan ja tot estava traçat, a través d'una sèrie d'habilitacions que formaven ales separades a l'alçada del primer pis per una ampla balconada decorada amb un bassí. La galeria sembla el centre obligat i el punt de convergència de totes les dependències del Palau, la part que els arquitectes haguessin projectat primer, la concepció mestra i generadora de la resta de l'edifici... Res d'això: és simplement un adob. Nosaltres tenim una facilitat d'adaptació de la qual sempre ens hem refiat; allò que s'estudia detingudament moltes vegades no val tant com allò que s'improvisa. Projectada a la "impensada" en un espai imposit per les dimensions d'una base que no volien refer, aquesta galeria improvisada podria resultar massa llarga, o massa estreta, o massa curta, o massa alta. Vegeu quina sort: és perfecta. Però, diable! Per tenir-la, aquest Versalles, tal com és avui, calgué que Lluís XIV es resignés a viure entre la polseguera de les demolicions, el morter dels maons

ES T R A N G E R

El moment internacional

(Ve de la primera pàgina)

El Consell d'aquesta nit ajornarà les seves deliberacions, i l'Assemblea ho farà dissabte, per bé que estaran a punt per a qualsevol eventualitat i es podrà convocar en tot moment, si les circumstàncies ho obliguen, el Consell i l'Assemblea.

El Consell en el curs de la sessió secretària ha fixat el procediment a seguir i ha decidit no sotmetre al Consell l'informe dels Cinc, perquè el dit informe no ha rebut la conformitat d'ambdues parts.

Per altra banda els senyors Titulescu, Litvinov i Ruzi Aras, membres del Consell, han declarat que no podrien acceptar el dit informe perquè anava excessivament lluny en les conclusions fetes en detriment del Pacte de la Societat de Nacions.

El Consell ha decidit que el Comitè dels Cinc segueixi constituint perquè es pugui eventualment apellar a la seva col·laboració, per tal com el procediment de conciliació pot continuar tant de temps com el Consell no adopti un informe definitiu amb les recomanacions previstes a l'article 15.

El Consell ha decidit constituir-se en Comitè redactor per tal d'elaborar l'informe i les recomanacions, començant les seves tasques demà.

El Consell ha adoptat per unanimitat les proposicions per a seguir el procediment.

La sessió pública

Acabada la sessió secreta el Consell de la S. de N. s'ha reunit en sessió pública.

El senyor Eden ha declarat que recollia sense reserves les proposicions del Comitè dels Cinc i l'acord que el Consell es convertiria en Comitè de Redacció. Tot el temps que el Consell treballa en la redacció del seu informe de recomanacions, l'obra de conciliació pot continuar. Mentrestant, els governs tindran ocasió de considerar si podrien prendre alguna nova mesura per a la salvaguarda de la pau i com han de fer-ho. El senyor Eden ha acabat dient: "La política de la Gran Bretanya ho exposa recentment pel senyor Hoare. He d'afegir solament que el Govern britànic segueix infranquejable addicte a aquesta política.

El senyor Laval ha pres la paraula per dir que subscriu les declaracions del senyor Eden.

El delegat danès, senyor Munch, s'ha declarat en el mateix sentit.

Per consegüent, el Comitè dels Treballs quedat encarregat de redactar l'informe i les recomanacions, i demà al matí celebrerà la seva primera reunió.

El president del Consell ha aixecat la sessió dient que el Consell podria reunir-se en qualsevol moment que es considerés necessari.

El nou procediment adoptat. El Consell redactarà noves proposicions

El procediment per a la reglamentació del conflicte italo-etiòpic ha entrat en una nova fase.

El Consell de la Societat de Nacions, en donar-se per assabentat del fracàs de les negociacions realitzades pel Comitè dels Cinc, no ha volgut renunciar, a pesar d'això, a prosseguir els seus esforços de conciliació, i amb gran prudència s'ha negat a adoptar cap mesura decisiva, que podria tancar el camí a converses pacífiques.

El Consell no ha fet seu purament i simplement com s'havia previst, l'informe del Comitè dels Cinc, rebutjat per Itàlia i acceptat per Etiòpia, sinó que ha decidit, pel contrari, fer una obra completament nova, redactant un informe i recomanacions, puix que les parts en causa havien estat evidentment exclòs del Comitè constituït.

D'aquesta manera el procediment previst en l'article 15 es posa en moviment, però la seva aplicació estarà suspesa mentre el Consell no adopti les seves resolucions definitives.

D'aquesta manera es concedeix al senyor Mussolini un últim termini per a sortir d'aquest carreró sense sortida.

Moviments i preparatius militars i navals a tota l'Àfrica oriental

Una efígie del Duce cremada a Nova York

Addis Abeba, 26. — Actualment s'estenen grans moviments de tropes a tot el país, i quan es publicà el decret de mobilització general es trobaron en peu de guerra un milió setanta-cinc mil soldats.

Al país s'observa una gran tranquil·litat i una decisió unànime de plantar cara a qualsevol contingència.

Incidents xenòfobs

Addis Abeba, 26. — S'assegura que han produït incidents de caràcter xenòfob, a la província de Harrar. Això demostraria que els caps locals són impotents per a assegurar als estrangers la tranquil·litat i la seguretat necessària, a pesar de la bona voluntat del Negus, el qual és la càrrec de la responsabilitat que contrariaria si es produïssin incidents grans d'aquesta mena.

El governador d'Harrar decidit a defensar-se

Londres, 26. — El corresponent del Daily Telegraph a Djibouti comunica que el governador d'Harrar li ha declarat que estava disposat a defensar-se fins al final.

El Consell de la Societat de Nacions considera que seran l'objectiu dels pri-

El president del Consell francès ha recordat aquest matí al Consell que té per missió aplicar el Pacte segons la seva lletra i també segons el seu esperit, i ha reclamat prudència per al cas que s'hagi d'arribar a l'aplicació de mesures executives.

Als cercles de la Societat de Nacions es formulava aquesta tarda la pregunta de si aquesta suprema crida a la solució pacífica del conflicte seria escoltada pel Duce, o bé si el senyor Mussolini es troba massa compromès en l'actualitat per a poder renunciar a una acció militar.

En tot cas cal reconèixer que el Consell de la Societat de Nacions ha intentat fins l'impossible per a evitar un conflicte armat a Etiòpia.

Avui, primera sessió del Comitè del Consell

Ginebra, 26. — El Comitè del Consell que ha de redactar, de conformitat amb l'article 15 del Pacte, les recomanacions per a la solució del conflicte italo-etiòpic, celebrerà la seva primera sessió demà al matí.

El Comitè haurà de pronunciar-se primerament sobre la demanda d'Etiòpia que s'envia una Comissió d'observadors perquè comprovin qualsevol acte d'agressió.

També haurà de reglamentar el seu mètode de treball.

No obstant, se sap que no estarà en possessió de la contesta etiòpica a l'informe italià fins que passi un cert termini, perquè aquest document no ha arribat a Addis Abeba fins aquest matí. — Fabra.

Itàlia no es retirará de la S. de N. si...

Ginebra, 26. — Segons s'afirma en alguns cercles d'aquesta capital, el baró d'Aloisi ha manifestat al senyor Laval que Itàlia no es retirará de la S. de N. a menys que es veïa obligada a això per l'adopció de determinades mesures, com per exemple el tancament del Canal de Suez. — Fabra.

"Il Giornale d'Italia" comenta la decisió de Ginebra

Roma, 26. — "Il Giornale d'Italia", ocupant-se de la decisió presa avui pel Consell de la S. de Nacions, i després de fer ressaltar que l'acord ha estat pres sense el concurs d'Itàlia, la qual es reserva la seva completa llibertat d'acció, fa un estudi dels diversos articles del Covenant, per considerar que no ha quedat demostrat que el camí seguit fins ara sigui l'únic previst pel Pacte de Ginebra.

Diu que Etiòpia ha recorregut a l'article 15 del Pacte, que prevé la designació de l'agressor i l'eventual aplicació de sancions, però abans d'aplicar el dit article caldrà tenir en compte el paràgraf quart de l'article 16, pel qual es disposa l'exclusió de la Societat de Nacions de qualsevol membre d'aquesta que hagi estat reconegut culpable de violació d'una de les obligacions derivades del Pacte.

La tesi basada en aquest paràgraf i a l'article 19 podria, segons l'esmentat periòdic, aplicar-se a Etiòpia, però lluny de prendre's en consideració a Ginebra, tot s'ha encaminat a atribuir a Itàlia el paper de suposat agressor.

Referint-se a les sancions, diu que no es pot adreçar cap precedent, puix que, malgrat que a la Societat de Nacions se li han presentat casos molt més greus, mai fins ara no s'ha pensat en l'aplicació de sancions.

Comentaris anglesos

Londres, 26. — Tots les periòdics donen compte de la decisió adoptada pel Consell de la Societat de Nacions d'aplicar l'article 15 del Covenant al conflicte italo-etiòpic, i fan ressaltar que, per virtut d'aquesta decisió, l'esmentat conflicte queda per complet sotmès a l'autoritat de la Societat de Nacions.

Respecte a la petició que es trametin observadors a Etiòpia, és acollida favorablement per alguns sectors de la premsa britànica.

Desfilada a Addis Abeba

Londres, 26. — Comuniquen d'Addis Abeba a l'Agència Reuter que l'exèrcit del Gran Camarlec de la Cort, Ligara Tasso, ha desfilat pels carrers de la capital en direcció al Palau imperial, amb l'objecte d'afirmar novament la seva adhesió al sobirà.

600 soldats d'infanteria i 400 de cavalleria han avançat pels carrers en excellent ordre, vestits tots de blanc. Han estat entusiàsticament aclamats per la gran multitud que s'havia aplegat per tal de presenciar llur pas.

Preparatius francesos i anglesos

Djibuti, 26. — Notícies de font italiana asseguren que a la Somàlia, Kenia, Uganda i Sudan els contingents militars francesos i anglesos han estat augmentats considerablement per tal de reforçar llurs llocs fronterers amb Abissínia.

Notícies procedents d'Addis Abeba diuen que després de l'ordre de mobilització general, el Negus no cessa d'enviar forts contingents de tropes cap a les fronteres italianes.

Més tropes cap a A. O.

Nàpols, 26. — Continua regnant gran activitat en les trameses de tropes i material amb destinació a l'Àfrica oriental.

El vapor "Colombo" ha salpat. Porta a bord 135 oficials i 2.100 soldats de diverses armes.

Els darrers destacaments de la Divisió Polòria han embarcat avui en el vapor "Principessa Maria", que ha salpat de Messina amb rum a l'Àfrica.

Líbia convertit en camp militar

Londres, 26. — Asseguren de Líbia que aquells territoris són actualment un extens camp militar.

A Bengasi hi ha nombroses forces aèries i Tabruck ha estat convertit en una potent base naval, on hi ha actualment un creuer, tres torpediners, dos submarins i tres hidroavions.

UNA ESTADÍSTICA

Londres, 26. — Comuniquen de Port Said a l'Agència Reuter que, segons les estadístiques de la Companyia del Canal, dimarts passaren per l'esmentat canal 2.112 soldats italians i 1.216 tones de material, i aïr 13.104 tones de material.

Les dificultats de la navegació

Londres, 26. — A causa de les dificultats originades per l'actual situació internacional la Cambra de Navegació britànica ha anunciat que, d'ací endavant, totes les cartes de nòtil hauran de portar una clàusula especial de risc de guerra.

D'acord amb aquesta clàusula no podrà ésser lliurat cap carregament a ports situats en una regió bloquejada, en cas que s'arribés a establir un bloqueig o prohibició de desembarcament de mercaderies després que l'hagués iniciat el vaixell del qual es tracta.

Els vaixells hauran d'anclar en un altre port previst per la carta nòtil, sempre que no estiguin situats en zones prohibides.

Els armadors, en aquest cas, podrien autoritzar per a rebre el total del nòtil, igual com si s'haguessin desembarcat les mercaderies al port previst primerament en expendre's el coneixement d'embarc.

PER PROTEGIR EL FERRO-CARRIL DE DJIBUTI

Paris, 26. — El diari "Le Temps" publica el següent missatge, datat a Marsella:

A bord del "Chenonceaux" ha arribat a Marsella el senyor Sargent, director de ferrocarrils francesos a Etiòpia, el qual es dirigeix a París per tal de discutir amb els serveis ministerials competents les mesures per a la protecció del ferrocarril en cas d'un conflicte armat. Segons sembla, es tracta de decidir si per a portar a cap aquesta protecció s'utilitzaran tropes franceses o neutrals.

UN CONTRATOPEDINER A ISMALIA

Paris, 26. — El diari "L'Intransigeant" publica una informació del seu corresponent al Caire, en la qual es diu que el contratopeder anglès "Achates" entrà ahir al Canal de Suez, i que ancorà a Timsa, prop d'Ismaïlia.

UNA cacera diplomàtica molt important

Goemboes, convidat per Goering, hi participarà junt amb personalitats de la política polonesa

Cap a un front comú polono-hongarès-alemany?

Budapest, 26. — El cap del Govern, senyor Goemboes, ha sortit en avió cap a Alemanya. No ha estat fixada la data de la seva tornada, que no es creu que sigui abans dels darrers dies d'aquesta setmana.

Una cacera diplomàtica. Ultra Goemboes, hi participaran importants polítics polonesos

Berlin, 26. — El general Goemboes, President del Consell de Ministres hongarès, acompanyat de nombroses personalitats polítiques del seu país, ha arribat a Nemomiz, població de la Prússia oriental situada prop de la frontera lituana.

Romandrá fins dissabte a Remin, i després es traslladarà a Berlín.

El general Goemboes, que està hoste del senyor Goering, ha estat convidat per aquest a prendre part en una cacera.

També són hostes del general Goering i prendran part en la suddita cacera, l'ambaixador de Polònia, senyor Lipski, el comte Potocki, el príncep Radziwill, president de la Comissió d'Afers Estrangers de la Cambra polonesa i el general Pabici, subsecretari del Ministeri de la Guerra del dit país.

Per altra part se sap que von Ribbentrop, persona de confiança del Führer, senyor Hitler, anirà a Polònia a principis d'octubre vinent, per tal de prendre part en una cacera que tindrà lloc a Nemomiz.

Als cercles polítics i diplomàtics

SUBMARINS BRITANICS A PATRAS

Atenes, 26. — L'Agència Reuter comunica que han arribat cinc submarins britànics al golf de Patras.

SONDEIGES D'UN VAIXELL ITALIA

Londres, 26. — Comuniquen de Candia (Illa de Creta) a l'Agència Reuter, que un vaixell de guerra italià ancorà ahir davant Kolimbari, al N.O. de l'illa, on efectuà sondeigs, i després es feu a la mar. — Fabra.

SENEGALESOS A DJIBUTI

Marsella, 26. — Demà sortirà cap a Djibuti el paquebot "Porthos" portant a bord nombrosos elements de dos regiments de fusellers senegalesos. — Fabra.

Contra Mussolini

Toronto, 26. — L'alcalde d'aquesta ciutat, senyor James Simon, parlant en el curs d'un míting emprà una expressió per a Mussolini, que el vice-cònsol italià ha considerat injuriosa, per la qual cosa li ha enviat una carta de protesta i preguntant-li si havia parlat en qualitat d'alcalde de la ciutat. Aquest contesta que ha venut expressat la seva opinió personal no tenia perquè presentar cap excusa. — Fabra.

El Duce cremat en efígie

Nova York, 26. — Més de vuit mil persones participaren al Palace Esport i Madison Square, a les manifestacions de protesta contra la possible invasió d'Etiòpia. Ambdós actes eren organitzats pel Comitè novayorquí a favor de la independència etiòpica i la lliga americana contra la guerra i contra el feixisme.

Una efígie en cartó de Mussolini, alta de 18 peus, iou cremada enmig d'un gran entusiasme i en els mítings prengueren part oradors blancs i negres que pronunciaren excitades arengues contra el feixisme. — Fabra.

Per evitar un ambient bèl·lic

Londres, 26. — Lord Hastings i el general de divisió Crosier han dit un escrit al Consell municipal de Londres, demanant-li que es negui a col·laborar amb el Govern en l'aplicació de mesures de protecció contra els atacs aèris i els gasos, per considerar que amb aquestes mesures es crea un ambient bèl·lic. — Fabra.

CINC LLEONS ESCAPATS

Addis Abeba, 26. — Cinc lleons pertanyents a la col·lecció de l'emperador s'han escapat de llurs gàbies i han sembrat el pànic als carrers de la ciutat. Un home que intentà capturar-los fou devorat per les feres, les quals penetraren en un corral i mataren diversos bous.

200 soldats de la guàrdia imperial foren mobilitzats per donar una batuda pels carrers de la capital fins que finalment mataren les bèsties. — Fabra.

GRANDI AL FOREIGN OFFICE

Londres, 26. — El senyor Grandi s'ha presentat aquest matí al Foreign Office. Als cercles oficials es declara que el dit ambaixador anava a donar les gràcies al govern britànic pel missatge de simpatia que li fou dirigit amb motiu de la mort del seu pare. — Fabra.

Una cacera diplomàtica molt important

Goemboes, convidat per Goering, hi participarà junt amb personalitats de la política polonesa

Cap a un front comú polono-hongarès-alemany?

Budapest, 26. — El cap del Govern, senyor Goemboes, ha sortit en avió cap a Alemanya. No ha estat fixada la data de la seva tornada, que no es creu que sigui abans dels darrers dies d'aquesta setmana.

Una cacera diplomàtica. Ultra Goemboes, hi participaran importants polítics polonesos

Berlin, 26. — El general Goemboes, President del Consell de Ministres hongarès, acompanyat de nombroses personalitats polítiques del seu país, ha arribat a Nemomiz, població de la Prússia oriental situada prop de la frontera lituana.

Romandrá fins dissabte a Remin, i després es traslladarà a Berlín.

El general Goemboes, que està hoste del senyor Goering, ha estat convidat per aquest a prendre part en una cacera.

També són hostes del general Goering i prendran part en la suddita cacera, l'ambaixador de Polònia, senyor Lipski, el comte Potocki, el príncep Radziwill, president de la Comissió d'Afers Estrangers de la Cambra polonesa i el general Pabici, subsecretari del Ministeri de la Guerra del dit país.

Per altra part se sap que von Ribbentrop, persona de confiança del Führer, senyor Hitler, anirà a Polònia a principis d'octubre vinent, per tal de prendre part en una cacera que tindrà lloc a Nemomiz.

Als cercles polítics i diplomàtics

Reserva a Berlín

Berlin, 26. — En els cercles oficials es guarda gran reserva sobre les conversacions que s'han entaulat entre els governs del Reich, Polònia i Hongria.

Per altra part, un article que aquesta nit publica la "Correspondence" política i diplomàtica, en el qual es dirigeixen forts atacs a la U. R. S. S., fa pensar en que es troben ementats països han confrontat ur respectiva actitud respecte als Soviats.

L'esmentat periòdic diu que el problema abissini no és l'únic perill que existeix en l'actualitat, puix que no cal oblidar que l'actitud de Rússia a l'est contradiu amb l'observada pel senyor Litvinov a Ginebra.

SATISFACCIÓ DE LA PREMSA

Berlin, 26. — La premsa alemanya comenta amb satisfacció el viatge del cap hongarès, senyor Goemboes, el qual assistirà a una partida de caça invitat per Goering.

UNA FESTA HUNGARO-ALEMANYA

Budapest, 26. — Avui s'han inaugurat les festes organitzades per commemorar el tricentenari de la fundació de la Universitat "Péter Pazmany".

A aquestes festes hi assisteixen més de 200 personalitats estrangeres.

En un banquet donat a honor del cos diplomàtic el Dr. Kornis, rector de la

Universitat, ha saludat els assistents en hongarès, italià, alemany, francès, italià i anglès.

Ha fet constar l'agraïment que Hongria té envers Alemanya, no solament per haver fundat una càtedra hongaresa a la Universitat de Berlín, sinó per la creació de l'Institut hongarès i la cura amb què són ateses totes les qüestions relacionades amb el Col·legium Hungarum.

El ministre alemany von Mackensen ha agraït les frases que el rector havia dedicat a Alemanya, y ha expressat el desig que cada cop s'estrenin més els lligams culturals entre tots dos països, la qual cosa representarà un benefici indubtable per a les seves joventuts.

¿Demanarà Schacht nous emprèstits a Londres?

Londres, 26. — Amb relació a l'anunci d'una possible visita a Londres del senyor Schacht, circulen rumors que la dita persona nallat té la intenció d'entaular negociacions per tal d'aconseguir l'obtenció de nous crèdits per al Reich.

Després del fracàs de les gestions oficiosos fetes suara sobre aquest respecte, generalment es considera a la City que totes les negociacions que puguin efectuar-se a aquest efecte estan abocades a un nou fracàs. Se subratlla que la baixa col·lecció dels valors alemanys de Londres implicaria l'ofortment d'un tipus d'interès prohibit per a la Hisenda del Reich.

Per la seva part, la Tresoreria sembla ara menys que mai disposada a autoritzar que es lliacin emprèstits estrangers a Anglaterra. La negativa d'Anglaterra d'autoritzar la col·lecció al mercat de Londres d'una emissió de 500.000 lliures per l'ajuntament d'El Cap degut a la confusa situació internacional, confirma aquesta actitud.

La futura actuació de la C. G. T.

L. Jouhaux proposa la col·laboració amb el «Front Popular»

Paris, 26. — El senyor Jouhaux ha pronunciat un discurs al Congrés de la Confederació General del Treball en el qual s'ha mostrat partidari de les nacionalitzacions industrials que pòson n significuen cap monopoli. Ha examinat també la qüestió de la reforma constitucional.

Pel que fa referència a les nacionalitzacions de crèdits de les indústries ha dit que es tractava d'una qüestió que interessava a la col·lectivitat, posant en mans d'aquesta els instruments de producció. Ha negat que això significu el lliurament d'aquests instruments a l'Estat.

Ha afegit: "Fem una crida a la classe obrera perquè assumi les responsabilitats d'aquesta gestió".

Abordant després els problemes polítics que impliquen la realització del pla que ve exposant, el senyor Jouhaux ha declarat que l'esmentat pla "ha estat sotmès al Front Popular. Ell ens dirà si està disposat a col·laborar amb la classe obrera per tal de realitzar-lo. De l'actitud del Front Popular depèn un programa que podria ésser descaabellat per un govern del demà. Si en l'avenir un govern del Front Popular ens ofereix les responsabilitats d'aquest pla, nosaltres les acceptarem".

Els assistents al Congrés han aplaudit les paraules que ha pronunciat el senyor Jouhaux.

A continuació ha fet ús de la paraula el senyor Lacoste, ponent de la Comissió d'Unitat, el qual ha llegit al Congrés una moció votada unànimement per l'esmentada Comissió en la qual s'estableix que la unitat sindical ha de fomentar-se sobre una base d'independència total del sindicalisme.

El senyor Lacoste ha continuat dient que per arribar a l'esmentada unitat es crearà una comissió mixta integrada per les diferents tendències dintre del socialisme.

Aquesta moció ha estat acceptada per unanimitat.

El doctor Schacht contra l'augment dels preus

Dusseldorf, 6. — El President del Reichsbank, doctor Schacht, ha pronunciat un discurs davant la Cambra de Comerç, i ha assegurat que evitaria per tots els mitjans que estan a la seva disposició una elevació dels preus.

A continuació el Sr. Schacht ha protestat contra totes les experiències que es fan amb la moneda. Ha afegit: "La nació alemanya pot afrontar sense temor el futur des que el seu deuti es troba a mans de Hitler".

UNA FESTA HUNGARO-ALEMANYA

Budapest, 26. — Avui s'han inaugurat les festes organitzades per commemorar el tricentenari de la fundació de la Universitat "Péter Pazmany".

A aquestes festes hi assisteixen més de 200 personalitats estrangeres.

En un banquet donat a honor del cos diplomàtic el Dr. Kornis, rector de la

La lluita per les matèries primes

¿Cap a un repartiment colonial?

per GEOFFREY CROWTHER

Diversos òrgans de premsa britànica, i en primer lloc el "News Chronicle", venen posant de relleu el fet que darrera el conflicte italo-abissini existeix un problema molt més ampli, de major abast, la solució del qual ofereix molt majors dificultats: el de la igualtat colonial entre les nacions. Si hi ha veritable injustícia en la present distribució desigual de les colònies, cal remeiar-la. L'únic mètode segur de garantir la pau consisteix a evitar la injustícia.

Per a la Gran Bretanya, especialment, la qüestió és de suma importància. Perquè si tracta de conservar per la força el que, en justícia ha de compartir amb altres països, tard o d'hora es veurà obligada a lluitar, però aleshores sense dret que l'assisteixi ni aliats que l'ajudin. Ja no és possible, al segle XX, defensar l'Imperi britànic amb els seus esforços i mitjans d'Anglaterra contra qualsevella coalició imaginable d'adversaris.

Es important, per tant, esbrinar amb exactitud quines injustícies existeixen en la distribució actual de colònies. I per què, exactament, volen tenir colònies les nacions? Sir Samuel Hoare, en el seu ja famós discurs recent de Ginebra, va exposar l'opinió del Govern britànic, o sigui: que el problema té molt més caràcter econòmic que polític o territorial.

"Es el temor al monopoli, a altres retinguin solament per a ells matèries primes essencials de procedència colonial — va afegir — la qual cosa causa alarma".

Oferi, en nom de la Gran Bretanya, cooperar en la realització d'una enquesta "per tal d'assegurar la lliure distribució de les matèries primes entre els països industrials que les necessiten, de tal manera que pugui desaparèixer per sempre tota por a l'exclusió o al monopoli". Aquesta temença al monopoli és, sense dubte de cap mena, una de les més fortes raons que impulsen els països que no en tenen a demanar colònies amb tal insistència.

Itàlia i Alemanya manquen en general de matèries primes, i volen estar segures que no ha de veure's interromput un subministrament essencial per a elles. Però és possible, més encara, és obligat, donar-los aquesta seguretat, sense necessitat per a això de transferir colònies sota el domini i la bandera d'Itàlia o d'Alemanya.

Per exemple, no és essencial per a la indústria italiana de l'alumini que la barreta emprada per ella hagi estat extreta de mines en les quals onegi la bandera italiana. El que sí cal és un compromís internacional, per part dels països "poseïdors", que no monopolitzaran les primeres matèries de què disposen. I aquest compromís ha de concedir als països que no en tenen la facultat de portar davant el Tribunal de Ginebra qualsevol infracció.

Ara bé: quan Sir Samuel Hoare assenyalava aquella causa com l'única a crear i fomentar el desig d'expansió colonial, cometia el greu error de no concedir la importància que tenen a les dificultats del problema. Perquè existeixen, per exemple, la qüestió dels mercats. Es permetrà a Alemanya i a Itàlia que venguin els seus productes manufacturats a l'Imperi Britànic en iguals condicions que els fabricants anglesos? Els imperialistes, partidaris d'això que han donat en anomenar "llibre canvi imperial" — irrealitzable somni — contestarien, naturalment, que no. I afegirien: "Cal impedir la competència d'aquella gent estrangera. Vendre's matèries primes si no hi ha més remei, però negar-se a comprar-los les seves mercaderies".

Això és, naturalment, un disbarat econòmic i una iniquitat política. Constitueix una injustícia a la vegada per als països desproveïts de colònies

per als habitants de les colònies britàniques, que han de tenir el dret de comprar a qui els plagui o els vengui més barat. Si els anglesos tractessin de monopolitzar el seu Imperi de manera tan brutalment egoista, mereixerien que se'ls arrenqués de les mans.

El problema dels mercats, no obstant, cap mena de les matèries primes, pot resoldre's sense necessitat de cessió de cap mena de territoris a Alemanya o a Itàlia. El que cal, ací també, és un compromís formal que cap colònia no haurà d'imposar aranzels parciais i injustos sobre els productes de cap país. La Gran Bretanya haurà de signar aquest mateix compromís pel que respecta als territoris confiat al seu mandat; i si deixés de complir-lo hauria de respondre de l'incompliment davant la Societat de les Nacions. Doncs bé: aquest mateix principi és el que s'hauria d'estendre a les colònies.

Després queda el problema de les terres d'emigració. Tant Alemanya com Itàlia es queixen que tenen un excés de població i que cal donar-los territoris on puguin vessar aquest excés demogràfic. Diguem la veritat: la petició de mercats i de matèries primes és justa i s'ha de satisfer. La petició de terres d'emigració, en canvi, és en la seva major part, una solenne poca-solta.

En primer lloc, Itàlia i Alemanya, que es queixen d'estar sobrepoblades, no cessen de fer una propaganda intensíssima perquè augmenti encara més el nombre de naixements a llurs respectius territoris; és a dir, per tal d'augmentar encara la seva xifra de població, i per afegir-hi encara el suposat problema de què es queixen. Un xic de lògica no sobriaria. Segon: ni Alemanya ni Itàlia no tenen la densitat de població de Bèlgica, posem per exemple, i no obstant, Bèlgica no es queixa.

Tercer: els alemanys tenen colònies abans de la guerra. Però no tractaven de vessar-hi el seu excés de població. Tots els emigrants alemanys establerts en les seves pròpies colònies haurien cabut en un sol vaixell de dimensions regulars. Finalment, els territoris africans de zona tropical que cobegen no reunescen condicions adequades per a l'emigració europea. Kenya és un país bastant més ric que Abissínia; i no obstant, no hi viuen més de 17.000 europeus.

De manera que quan els països "desposseïts" reclamen terres per als seus emigrants cal exigir-los que demostrin el fonament del seu argument. I en tot cas cal aconseguir una solució de justícia, permetent tals alemanys i italians que s'estableixin, en termes de completa igualtat, amb els anglesos a les colònies britàniques de l'Àfrica. Però ja tenim l'exemple de Tangànica, on després de la guerra es garanti completa igualtat als alemanys que volguessin establir-se en aquell territori. Solament poquíssims han aprofitat les avantatges que se'ls oferien.

El problema colonial és molt difícil de resoldre. Però no hi ha cap motiu perquè no pugui resoldre's pacíficament. En canvi no és possible cedir a les amenaces. No es pot discutir tan sols l'eventualitat de lliurar territoris als nazis o als feixistes perquè s'estableixin en ells monopolis egoistes, o perquè tractin les races

nult a conseqüència de la crisi econòmica.

Gràcies a la compressió efectiva dels derets, tot fa esperar que els ingressos d'efectes corresponderan a les previsions.

El Ponent ha insistit també sobre el fet que per primera vegada totes les despeses de la nació apareixeran globalment a plena llum, mitjançant la institució de fons especials coberts per un emprèstit que bloquejarà totes les despeses que fins ara anaven a càrrec de la Tresoreria. El senyor Baréty ha acabat la seva exposició retent un homenatge a l'esforç de ressorgiment portat a cap pel Govern, i desfilant una millora econòmica internacional mitjançant la desaparició de les lluites monetàries, i una millora en els acords comercials, que determinin una alça en els ingressos pressupostaris, permetent així una consolidació definitiva de l'equilibri.

El "Polonia" guanyador de la Copa Gordon-Bennett

Varsòvia, 26. — Ha estat facilitada una nota oficial que diu que la "Copa Gordon-Bennett" ha estat guanyada pel guanyador "Polonia", que recorregué una distància de 1.670 quilòmetres. — Fabra.

Derrotes dels comunistes xinesos

Xang-Hai, 26. — L'Agència Central News creu saber que el cos d'exèrcit comunista que opera al nord-est d'Honan des de fa alguns anys, sota el comandament d'Holung, serà exterminat d'entre poc.

El dit cos d'exèrcit ha sofert grans derrotes des del 31 d'agost darrer, i el seu comandant no ha aconseguit mai entrar en contacte amb el gruix de les tropes roges.

La reglamentació en les indústries als EE. UU.

Washington, 26. — Segons la manifestació del President Roosevelt, la N. R. A. està realitzant una enquesta sobre la reacció que hagi experimentat la indústria després de l'abandonament dels Còdigs, per tal de veure si cal que el Congrés reglementi la indústria en altra forma durant l'any 1936.

Ha aplegit que, com sigui que la situació de la indústria va empitjorant, consultat els representants més destacats, i els indicarà la conveniència que cerquen una solució, puix que no passarà molt de temps sense que hagi d'adoptar-se una nova legislació. — Fabra.

Conseqüències mortals d'una tempestat

Amsterdam, 26. — A conseqüència d'una violenta tempestat al N. O., han mort negats quatre pescadors a Yselmeer, i a Amsterdam ha resultat morta una dona a conseqüència d'una caiguda. També han resultat morts tres ciclistes que, arrossegats pel vent han anat a caure sota les rodes dels automòbils o els tramvies.

Formidable incendi en uns dipòsits de cautxú a Londres

Londres, 26. — Ha esclatat un violent incendi als dipòsits de cautxú, que tenen set pisos d'alçada i que són als voltants del Tàmesis. Més de dos-cents bombers treballen abnegadament per reduir el sinistre. La policia es veu amb treballs per a contenir la multitud que vol contemplar de prop l'espectacle de les flames, que en alguns moments s'han elevat a un centenar de metres i els reflexos de les quals a les aigües del riu constitueixen durant la nit un espectacle impressionant.

L'edifici es pot considerar completament destruït, però malgrat la importància de l'incendi, afortunadament, no hi ha un bomber lleugerament ferit.

Les flames s'han propagat ja a altres dipòsits contigus.

En els treballs d'extinció han resultat ferits, fins ara, tres bombers.

Antisemitisme francès

Els jueus contesten a cops de botella

París, 26. — Un centenar d'individus pertanyents al grup de "Solidaritat Francesa", en sortir d'una reunió, han apedregat la terrassa d'un cafè on es trobaven reunits nombrosos israelites, i han sonat dos trets. Els israelites han replicat l'agressió a cops d'ampolla i amb els bastons. Dos dels agressors han estat detinguts, per bé que la majoria dels manifestants han aconseguit fugir en arribar els agents.

El dia de la "Llengua turca"

Estambul, 26. — A tot el territori de la República turca s'ha celebrat avui el "Dia de la llengua turca", que ha transcorregut enmig del major entusiasme.

En tots els actes de caràcter cultural que s'han celebrat s'ha fet ressaltar la tasca descabellada per Kemal Atatürk en favor de la reforma i de la modernització de l'idioma turc.

Els armaments dels quals els Estats Units prohibeixen l'exportació

Nova York, 26. — A excepció del gas i dels llançaments, els articles que se citen en la proclamació presidencial i les exportacions dels quals es prohibeixen es cas de guerra, són els mateixos que figuraven en les proposicions que feren els Estats Units per al control internacional de la indústria d'armaments, amb motiu de la Conferència del Desarmament de Ginebra.

Aquella llista citava igualment l'artilleria lleugera, les granades, les bombes, torpedes i mines. Els aparells aeris muntats o desmuntats, així com els avions per a dirigibles i tots aquells productes químics que entren en la composició de gasos mortífers.

SULFOPILOL

Usi'l, si la seborrea amenaça el seu cabell

La seborrea és causa del 90 per 100 de les calvícies

Fet a base de sofre, el gran específic de la pell

Obtindrà un cap net i un cabell llis amb SULFOPILOL

Peri'n al seu metge; no temem el seu dictamen

I quan fracassin els articles d'aficionat, SULFOPILOL

La greixor del cabell és vençuda pel SULFOPILOL

Usi SULFOPILOL o resigni's a ésser calb si té seborrea

frase definitiva: SULFOPILOL evita la calvície

La nota britànica sobre una agressió a Europa

Ginebra, 26. — En els cercles autoritzats s'assegura que la nota del govern britànic contestant el qüestionari que li fou sotmès per França sobre l'actitud que adoptaria Anglaterra en el cas de produir-se una agressió a Europa, està en poder del senyor Laval així que aquest torni a París.

El President del Consell francès, sortirà demà de Ginebra amb direcció a París, a les 13.30.

Londres, 26. — L'ambaixador de França en aquesta capital ha visitat el secretari d'Estat permanent al Foreign Office, el qual ha lliurat a l'ambaixador la resposta del govern anglès a les qüestions que foren plantejades precedentment per França sobre l'actitud que adoptaria Anglaterra en el cas que es produís una agressió a Europa.

Aquesta comunicació es farà pública a principis de la setmana entrant.

Ex-combatents anglesos cap a Alemanya

Londres, 26. — Una delegació composta per 36 membres de la British Legion ha sortit cap a Alemanya, on seran hostes de l'Associació d'ex-combatents alemanys.

El rei de Suècia contusionat

Estocolm, 26. — El rei Gustaf de Suècia, en tornar d'una cacera, va caure del cavall, per haver-se aquest enfonzat en un lloc pantanós. El rei solament sofria una contusió a la mà esquerra.

L'abolició de la llei de fugues a Mèxic

Mèxic, 26. — L'ala esquerra del Congrés prepara l'abolició de l'antiga llei de fugues que autoritzava la policia a disparar contra els delinqüents que intentaven fugir, i que ha donat lloc a nombrosos abusos.

Oficialment, hi ha tranquil·litat a Albània

Tirana, 26. — L'oficina de premsa albanesa comunica el següent: "Alguns diaris estrangers han anunciat sense puntualitzar topada entre les tropes albaneses i una partida rebel. Aquesta el·lucida on hi havia hagut una notícia es inventada totalment, ja que al país regna absoluta tranquil·litat."

Una gran edició popular de LA PUBLICITAT

El Govern de la Generalitat davant el Tribunal de Garanties Constitucionals

L'EXIT EDITORIAL DE L'ANY

La més completa contribució històrica sobre els fets del 6 d'octubre i els seus antecedents i conseqüències

Les seves 704 pàgines de text es divideixen en les tres parts següents:

- I.—L'ambient i els fets que precediren el 6 d'octubre.
- II.—El 6 d'octubre.
- III.—La causa contra el Govern de la Generalitat al T. G. C.

PREU: 5 P.TES.

Per a comandes a LA PUBLICITAT, Oorts Catalanes, 589, 1.er, 2.

FINANCES

Les Societats Anònimes

Ha tornat de Madrid la Comissió directiva de la Unió de Compagnies Mercantils, Federació Espanyola de Societats Anònimes, que va anar-hi per tal d'entrevistar-se amb el ministre de Finances per recabar una reducció de la quota mínima que pesa sobre les Compagnies de responsabilitat limitada de capital de més de 500.000 pessetes sense ultrapassar els dos milions.

La Comissió visita el senyor Chapaprieta i li lliura un escrit en el qual la Unió defensa les seves aspiracions de reducció en un 50 per 100 de l'esmentada quota mínima, al mateix temps que suggereix la forma justa i equitativa mitjançant la qual l'erari podria refer-se amb escreït de la quantitat que teòricament representaria la rebuixa que se sollicita.

pament de cèdules, discret en negoci, no registra variacions remarcables.

Del rotlle carter és de notar l'activitat desplegada i la fermesa de les obligacions d'Alacants; totes les emissions contractades aconseguiran avanços fins de tres quarts d'enter. En canvi, les Nords celebren una jornada molt pobre, i els canvis donen mostres de poca consistència. Aquesta diversitat de tendència és un xic influida pel sector de especulació, en el qual les accions Alacants mereixen una més gran sollicitud que no les darreres. El sector de tramvies, sense variació; el naviler es veu insegur, i sofreix algunes pèrdues, com les de Transatlàntiques 1925 per construccions, 9450 (-100), i 1928, 9175 (-50).

El grup d'indústries diverses, moderat en negoci, manté posicions precariables. De les accions és de notar la baixa de Transmediterrània, 140 (-4); Asland, 70 (-4); i la represa de Cros a 177 (+2), i Telefòniques ordinàries, 124 (+2).

BORSA DE PARIS

Dia 26. Precedents

Moviment borsari

MERCAT LLIUERE

Les brusques oscil·lacions registrades en el mercat especulatiu en el curs de les darreres setmanes l'han situat en un estat tal de desorientació, que la diversitat de tendències es manifesta en el curt espai de dues jornades.

Així veiem com després d'algunes sessions de marcada feixugor, com foren les celebrades el dimecres passat ahir hom assistí a una represa general de posicions, que, si bé no es fa molt remarcable per la seva importància, és digna de notar per l'abast assolit, ja que gairebé tots els valors contractats obtenien millores en llurs cotitzacions.

La lliure contractació de les accions carteres, fins fa poc parcialment intervingudes, ajuda a donar una relativa normalitat a l'ambient que es respira actualment en aquest sector.

En el resum que reproduïm a continuació es palesa la millora assolida en el nivell general del mercat. En particular en la reunió de Borsa, hom pogué constatar una contractació bastant activa; al Borsí decauig un xic l'efectivitat, però no així els canvis, els quals, amb comptades excepcions, mantingueren les cotitzacions de la reunió anterior.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

BORSA BORSA

Valors Dia 26 Dif. Dia 26 Dif.

1. ant. 1. ant.

Nords 41'80 +0'25 41'55 -0'10

Alacants 34'40 +0'40 34'40 +0'35

Gas E 115'00 +1'30 — —

M. Riff 65'50 +1'30 65'25 +1'25

Explosius 129'25 +1'25 129'00 +1'25

Colonial 36'00 +0'50 36'00 +2'30

Felgueres 42'75 +0'75 — —

Aigües 186'75 +3'75 185'75 +5'25

Chades 423'00 +1'00 423'00 +1'00

Ford 269'50 -1'50 269'50 +3'30

Petrolis \$15 +0'15 \$20 —

El sector d'Efectes Públics no aconsegueix augmentar l'escàs volum d'operacions que ve realitzant aquests darrers dies. Els canvis, però, no es ressentien gaire d'aquesta inactivitat, i en la major part de sèries contractades s'aprecien avanços que oscil·len fins a un quart d'enter. Fan excepció a aquesta tònica les emissions dels Interior, totes les quals perden d'un quart a mig enter. Obligacions Tresoreria Generalitat milloren a 102'65 (+0'15).

Les emissions Municipals, amb regular efectivitat, cotitzen nivells precariables. De les Diputacions és de notar la millora assolida per Mancomunitat Catalana 1914, incertides des de la prop d'un mes, a 81'00 (+4'00). L'agru-

Moviment de Lletja

No gaire concorreguda fou la sessió d'ahir en aquest mercat, i la compra-venta desanimada en extrem.

Blats: Aquest sector continua en la mateixa situació de dies enrera; les ofertes no gaire actives i preus fermes. Aquests compradors persisteixen indecisos, en espera que estigui constituït el Comitè regulador que crea el recent decret, així com les delegacions corresponents. Com sigui que això representa la confecció d'un reglament, cal creure que estarem dies encara en aquesta situació expectant.

Moresos: Per ara van sostenint-se els preus, i la demanda bastant animada.

Ordí i olivada: Sense modificació, hom aprecia, però, més aviat quelcom més d'ofertament, la qual cosa pot influir una mica a fer fluïxjar els preus.

Despülles: Mantenen la fermesa de preus, cosa que contrasta amb la poca oferta dels llocs productors.

Els altres gèneres no ofereixen cap particularitat remarcable.

Arribaren per M. S. A. 11 vagons de blat, 7 de farina, 3 de despülles, 3 de civada, 2 d'ordi, 1 d'ordi i 1 de monges, i pel Nord, 19 de blat, 2 de farina i 1 d'ordi.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME

Dia 26 de setembre del 1935

VALORS	Darrera	Precedent	VALORS	Darrera	Precedent	VALORS	Darrera	Precedent	VALORS	Darrera	Precedent
DIVISES			COMPTAT			COMPTAT			COMPTAT		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40
MERCAT LLIUERE			MERCAT LLIUERE			MERCAT LLIUERE			MERCAT LLIUERE		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40
PI DE MES			PI DE MES			PI DE MES			PI DE MES		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40
FERROCARRILS			FERROCARRILS			FERROCARRILS			FERROCARRILS		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40
AGÜES, GAS			AGÜES, GAS			AGÜES, GAS			AGÜES, GAS		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40
ACCIONS			ACCIONS			ACCIONS			ACCIONS		
Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35	Francia Francesa...	48'35	48'35
Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00	Belgica...	33'00	33'00
Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15	Portugal...	36'15	36'15
Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50	Italia...	59'50	59'50
Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40	Marrocs...	39'40	39'40

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 26 de setembre del 1935

LIVERPOOL	Dia 26	Dia 25	Dia 24	Dia 23	Dia 22	Dia 21	Dia 20	Dia 19	Dia 18	Dia 17	Dia 16	Dia 15	Dia 14	Dia 13	Dia 12	Dia 11	Dia 10	Dia 9	Dia 8	Dia 7	Dia 6	Dia 5	Dia 4	Dia 3	Dia 2	Dia 1	Dia 0	Dia -1	Dia -2	Dia -3	Dia -4	Dia -5	Dia -6	Dia -7	Dia -8	Dia -9	Dia -10	Dia -11	Dia -12	Dia -13	Dia -14	Dia -15	Dia -16	Dia -17	Dia -18	Dia -19	Dia -20	Dia -21	Dia -22	Dia -23	Dia -24	Dia -25	Dia -26	Dia -27	Dia -28	Dia -29	Dia -30	Dia -31	Dia -32	Dia -33	Dia -34	Dia -35	Dia -36	Dia -37	Dia -38	Dia -39	Dia -40	Dia -41	Dia -42	Dia -43	Dia -44	Dia -45	Dia -46	Dia -47	Dia -48	Dia -49	Dia -50	Dia -51	D
-----------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---

EL CINEMA COLISEUM EL TEATRE

CINEMA AMATEUR

El número 9 de la revista "Cinema Amateur"

El número 9 de la revista catalana "Cinema Amateur" correspon a l'estiu 1935 i és dedicat al Quart Concurs Internacional de Primer Concurs Internacional de Cinèstes Amateurs, que tingué lloc a la nostra ciutat el mes de maig.

Tipogràficament, el número és ric en el tot, i conté una còpia informació gràfica dels actes celebrats, així com també fotografies dels films més destacats en aquell concurs.

Com de costum, dedica una plana a un dels nostres cinèstes. La del present número va dedicada a Llobet-Grà.

grés següents. Modificacions a introduir a les Bases, etc... També dedica de passada, uns quants ratlles als que dumanaren la Federació Internacional i als que la refusaren. La posició del C. E. C. es veu bastant clara a través d'aquelles ratlles.

No ens resta més a dir que és un número que val la pena l'èsser col·leccionat per tots els que s'interessen pel Cinema amateur.

M. M.

NO ES OR TOT EL QUE LLU

El veritable Hollywood

SENYORETA, SI NOMÉS S'OU BELLA, NO ANEU A HOLLYWOOD. ALLA LA BELLESA ES UTILITZADA PER A LA COMPARSERIA DELS FILMS MUSICALS. I A QUAISEVOL PREU EL QUE VOLEN ES TALENT EXCEPCIONAL.

Tots aquells que es creuen que Hollywood és un jardí de delícies i que un físic irresistible constitueixi allà un "Sésam, obriu!", davant el qual cedeixen com per art de màgia totes les portes, s'equivoquen de mig a mig. Que tots aquests ingenuos — si encara en queden — lleixin i se'n convenceran. Que lleixin aquesta carta que George Breakston, un jove actor americà de quinze anys, que estem tips de veure en films interpretats per menuts, adreça a un amic seu europeu:

"No puc concebre ni la meitat del que ocorre en el cinema. Hem tingut també grans artistes que, després d'haver aït els cims més alts, són avui uns "caiguts". Cap sentiment, act. Només compta el treball. Es degut a això que els actors exigeixen i obtenen sous tan elevats. El mot d'ordre és: "aprofitem l'ocasió". Les possibilitats per a reeixir: Una contra tres mil. Aquestes xifres provenen de la Central Casting Corporation. El 95 per 100 dels artistes vénen del teatre, del music-hall, de l'òpera, de la ràdio. S'han fet un nom abans d'abandonar el lloc. Els coneixen en aquest moment. Duen d'ells que posseïen el "box-office appeal". Jo mateix he vingut de la ràdio, on tornare quan el cinema no em voldrà. Hollywood està inundat de talents de tots els països del món. La bellesa abunda en el mercat. L'utilitzen per a la comparseria, en els films musicals, a baix preu. El que demanen els productors és el talent excepcional. Els mateixos artistes que pertanyen a la corporació han de fer noves proves abans de rodar un nou film. És difícil entrar en aquest ofici. Molt difícil encara és quedar-s'hi. Molts van i venen. Cal trobar-se al cor mateix del cinema per a saber l'ansietat i l'angoixa de cadascú. El públic no més ens coneix a través de la glòria. Parla dels nostres salaris. Però ignora els nostres esforços, les nostres lluites. No tenim temps per a res. Hem d'estar continuament al peu del canó."

Un noi de 15 anys ha escrit aquestes línies a un amic seu. No és lleuger sense emoció aquesta confessió sobre un país, que molts s'imaginen de color de rosa...

Possibilitats de reeixir? Una contra tres mil! Aquestes dades eloqüents, amb les quals acabem aquesta nota, ho confirmen. Heus ací les proves d'artistes que s'han fet durant els primers mesos d'aquest any i els resultats:

La Fox ha provat 485 artistes. No n'ha acceptat cap. La "20th Century" n'ha provat 425. N'ha acceptat 22. La Columbia n'ha provat 96. N'ha acceptat 17. La Radio ha fet 12 proves. Resultat: 0. La Metro n'ha provat 485. N'ha acceptat 97. La Nova York, 43 a Londres. Només n'ha acceptat 93.

I no es tractava de simples desconeguts. Es tractava de professionals molt experimentats!

ELS REIS DE LA CARIOCA

actor, i l'exquisida Ginger Rogers formen la parella protagonista.

Sembla que les més exquisides melodies subratllen la seva impecable interpretació, així com la fastuosa esplendor dels ambients i els decorats donen al film el caràcter frívol i deliciós que requereix.

Fred Astaire i Ginger Rogers, secundats per més de mil "girls" meravelloses, capitanejades per Betty Grable, la nova estrella, i per Edward Everett Horton, el famós actor còmic, diu que presten al film tota la màgia ritmada de les seves danses inigualables.

"La alegre divorciada" és el film que vol superar totes les realitzacions musicals que hagin pogut portar-se al llenc. Completa l'èxit de l'esmentat film la presentació de la nova dansa "El Continental", que revela la veritable suggestió de la més ultramoderna de les dances.

PROJECTOR

AVUI estrena l'Ucraina. Presenta un film de la UFA titulat "Jana de Arco". La gesta de l'heroïna francesa, aquella "Pucelle d'Orléans", el valor de la qual davant la mort féu exclamar als mateixos anglesos: "Hem creïa una santa!", és evocada en aquest film — diuen — amb belles i lluminoses imatges, amb entusiasme i fervor...

HEM REBUT el catàleg d'Artistes Associats. La seva sobrietat, el seu bon gust, la seva distinció, autòritzen a qualificar-lo de "senyor". Films que la crítica autoritzada de tot arreu ha trobat excel·lents hi són anunciats: "El caballero del Folies Bergère", amb Chevalier i Merle Oberon; "La pimpla escarlata"; "El chico millonario", amb Eddie Cantor; "Clive de la India"; "No me dejes", amb Elizabeth Bergner; "Vivamos de nuevo" ("Resurrección"), amb Anna Sten; "Noche nupcial", un film de King Vidor, amb Gary Cooper i Anna Sten; "Bosambo"; "Silly Symphonies", de Walt Disney; el nou film de Charlot del qual parlàvem ahir ací... Molts d'altres.

GRETA GARBO torna. La veurem aviat en "El velo pintado". La seva darrera producció. I la primera estrena de la Metro aquesta temporada... On? Quan? Això encara és una incògnita. El cert és que no tardarem gaire a admirar aquesta nova creació de la famosa artista sueca.

NO OBLIDEU que molt aviat reapareixerà la deliciosa Shirley Temple. Al Capitol, amb el film "Nuestra hijita". I al Coliseum, amb "Ahora y siempre".

FENIMORE COOPER és aquell célebre novel·lista americà, autor de narracions d'aventures que foren durant molt temps populars — encara ho són — i que valen per la reconstitució dramàtica dels costums cànids i feréstecs de les tribus índies, avui gairebé desaparegudes. "El darrer mohicà", una de les millors obres de Cooper, ha estat portada al llenc. La Reliance Pictures l'ha editat.

UN GRAN FILM musical. "Thanks a Million", s'està preparant de manera molt curiosa. D'una banda, a Hollywood, Roy del Ruth filmarà les principals escenes amb Dick Powell, Fred Allen, Rubino, Ann Dvorak i Patsy Kelly. Al mateix temps, a Nova York, seran rodades altres escenes amb Paul Whiteman i el seu jazz, Phil Baker i diverses altres atraccions, sota la direcció de Otto Brower. Que donarà aquesta col·laboració bastant inesperada?

DESPRES DE LA "CARIOCA" EL "CONTINENTAL"

Aquesta nova dansa apareix en "La alegre divorciada"

Per aconseguir un veritable atractiu en els films musicals, és indispensable una total fusió de valors. "La alegre divorciada", superproducció Radio Films, que s'estrenarà properament tota la totalitat d'elements, que poden donar a un film el més definitiu dels èxits.

Fred Astaire, el formidable dansari

LA VOY
LAS CINEMAS REINOS DEL MARINO

Passell de Gràcia, 86

Noticiaris - Documentals
Actualitats - Reportatges

DEMA, DISSABTE INAUGURACIO

ELS NOUS VALORS
Films de K. Hepburn
per a aquesta temporada

Katharine Hepburn durant la pròxima temporada apareixerà amb el rostre més original dels nostres llencs. Katharine Hepburn diuen que in-

Dilluns: Inauguració oficial de la temporada
"COLOSSAL PROGRAMA"

GARY COOPER
CAROL LOMBARD
SHIRLEY TEMPLE

Tres grans estels en un gran film Paramount

Completa el programa la varietat musical

LITTLE JACK Y SU REVISTA

el dibuix de Betty Boop

EL BARBUDO DE LA MONTAÑA

i Actualitats Paramount

amb la millor informació d'Abissínia

terpreta en la pel·lícula "Corazones rotos" un rol modern i romàntic.

"Corazones rotos" és el film de les emocions envermellades per l'encant del tema. Diuen que Charles Boyer recorda meravellósament Katharine.

Igualment, l'estrella en "Sangre gitana" aconseguirà l'actuació més clàssica, perfecta de la seva carrera en humanitzar la figura de "Babbie", la gitana creada per Sir James M. Barrie.

Katharine Hepburn sembla que hi triomfi per complet. El polifacètic matis del seu art adquireix relleus i angles d'un infinit atractiu. Katharine Hepburn, heroïna l'any passat en "Las cuatro hermanitas", volen que sigui la pròxima temporada la creadora del veritable cinema.

Katharine Hepburn serà l'estrella predilecta de tots els públics, l'heroïna del cel·loide, la veritable triomfadora del setè art.

Espectacles per a avui

MIRAR L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMBRES QUE VAN PRECEDITS DEL NOM

TEATRES

Barcelona. — Tarda: "La dama boba".
— "Yerma".
Còmic. — "El hombre invisible".
Espanyol. — Tarda: "Xantú", "Xantú i la breia per hongaresa".
El Financiero del tabaco. — "La cita de la prateria".
Gran Pírate. — Tarda: "El pólvora del río", "El río".
Nou. — Tarda: "La alegría de la huerta", "La verbena de la Pírate", "Los clavos".
Olympia. — "Vittorio Podrecca amb el seu Títo Schipa".
Palma. — Tarda: "En Flanades se buesio el sol".
Principat Palace. — Tarda i nit: "Las toulas".
Roma. — Tarda: "La mujer que se vendió", "Rosas de otoño".
Tivoli. — Tarda i nit: "Peceta-Mundi".

CINEMES

Actualitat. — Reportatges mundials, Noticiaris, Documentals i Dibujos.
América. — "Sorrell e hijo", "Campeones olímpicos", "Diez días de millovia".
Arena. — "La hija de nadie", "Malinero en tierra", "La travesía millonaria".
Aranau. — "El amuleto", "Fiel a una mujer", "Su mayor éxito".
Astoria. — "Un truco en vida", "Agresor invisible", "Muerte en vida".
Avenda. — "Dijame soñar", "Canción de primavera", "A más, a la lard", "Chofer con falda".
Barcelona. — "Busto un millonario", "El tenorio del larem", "La boda maldita".
Böhme. — "Un bandido leal", "Espriza de oro", "Troupe Boti".
Boso. — "Moral y amor", "Caballeros de capa y espada", "Muerte en vida".
Böhme. — "El terror de los bandidos", "Honra universitaria", "El crimen del Vanities".
Broadway. — "El amuleto", "Fiel a una mujer", "Su mayor éxito".
Castel. — "El jorobado o el juramento de Lagardere", "Por qué no baila usted?", "La mariposa y la araña".
Cataluña. — "Las hijas de la prateria", "Rumbo al cielo".
Centrio. — Tarda: "Una mujer para dos", "Justa retribución", "Madres de bandidos", "Amor traidor".
Cometa. — "Capricho imperial", "La flecha", "Yo soy Susana".
Comedia. — "Drama en el auto-bús", "En la gloria".
Coria. — "Imitación a la vida", "Piñonía y más piñonía", "El teatro del seso".
Costal. — "Ojos carifiosos", "Fácil de amar", "La brava".
Coliseum. — "El día que me quieras", "El terror de los bandidos", "Justicia", "Salvado las mueras".
Cometa. — "Bolo", "Honras a su madre", "Su gran sacrificio".
Dorama. — "La mujer X", "Divina", "Rondele i. rey negro".
Enlana. — "Juan Lanas", "Por qué trajo?", "El misterio St. X".

DIALOGS BREUS

La temporada del Novelats començarà amb la reposició de "Sainet trist", de Guimerà

Ja hi ha competència per fer teatre líric català!

PER FI, HA ESTAT ESCOLLIDA L'OBRA D'INAUGURACIO DEL NOVELATS

—Ja està!
—Què vols dir, amb això?
—Vull dir que està solucionat el conflicte de l'obra d'inauguració de la temporada del Novelats. Es començarà amb la reposició d'una obra de Guimerà que molta gent desconeix: "Sainet trist".
—Veu? Ho trobo força bé. Però... quin paper hi farà, en aquesta obra, la Nicolau?
—Cap. No hi surt.
—Jo no ho trobo tan bé. Cree que l'obra de presentació d'una companyia, hi hauria de tenir paper, sempre, la primera actriu.
—Què vols fer-hi? El temps corre, i no es podia anar perdent dies.
—A darrera hora semblava que Mercè Nicolau i Ramon Martori es desentossessin, decididament, per una traducció. Es parlava de Llibert provisoriat, que és una bonica comèdia francesa de Michel Duran—l'incisat cronista de "Marianne"—, traduïda per Domènec de Bellmunt.
—Si se'n va parlar. Però la majoria dels amics, parents i coneguts dels empresaris ho desaprovaren. D'altra banda...
—Suposo en vas. En Martori hi té molt poc paper, en aquesta comèdia. En canvi, en Ventanyol pot assolir-hi un triomf esclatant.
—I si en Martori fes el paper del jove anarquista Gérard, que tu reparatessis ja a en Ventanyol?
—Calla, beneit! No diguis disparats!

EL TENOR TITO FOLGAR HA COMENÇAT A DEVIAR-SE A LA PESCA.

—D'on sortiu, Folgar?
—Vine de pescar.
—En veniu o hi aneu?
—Us repetiré que vine de pescar. He l'Escullera; si, senyor! Uns amics m'hi han portat. Ho està la primera vegada.
—I què? Han... picat?
—Ni en drama, Res!

—Veu, si a la "Generalitat", on segurament ara us dirigiu, teniu més sort.
—Pst! Començo a perdre l'optimisme.
—Com s'entén? Les meves referències, d'acord amb el que vos mateix en deieu l'altre dia, són que el senyor Duran i Ventosa està ingressat de deud amb el nostre propòsit referent al teatre líric català.
—Ho està, ho està... Podem ben creu-

re que ho està! Però el seu entusiasme, per ara, no es tradueix en pessetes.
—Potser en demanem massa...
—No; és ell que n'ofereix poques. Si ha subvencionat una temporada de vers amb quinze mil, com us expliquen que pretengui donar-ne només vint mil per a una temporada lírica, les despeses de la qual resulten el doble, o més!
—Es difícil d'explicar, la veritat.
—A aquest pas, tornarem a l'Escullera.

UNES ALTRES GESTIONS A FAVOR DEL TEATRE LÍRIC CATALÀ.

—The xist aquest mati parlant amb el tenor Tito Folgar.
—Si, en efecte. Hem conversat sobre les gestions que està fent per a dur a terme una temporada de teatre líric català.
—Mira, doncs, el que diu "L'Instant".
—Llegir.

—A veure: Les gestions que Tito Folgar i l'empresari Sugranyes han fet per engegar el líric català són completament independents de les que realitzen el president i el secretari del Comitè Pro-Teatre Líric Català. Són precisament les que realitzen aquests dos senyors, en nom del Comitè, les que estan a punt de reeixir. Perquè, segons notícies que hem recollit, s'ha format una societat anònima per a l'explicació del teatre líric, i la setmana entrant se signa el contracte amb el teatre Espanyol.

—Seguiré llegint.
—Seguiré: "El teatre líric català que s'engegarà a l'Espanyol compta amb els següents artistes: Joan Rosich, Ricard Fuster, Peckamé, Josep Royo. La direcció, a càrrec de Josep Llimona".
—Què et sembla?
—Ja l'ho diré un altre dia. Tinc por, avui, d'ésser massa sincer.

A L'OLYMPIA

El nou programa de les marionetes de Podrecca

Hi canta... Tito Schipa!

Abir tingué l'estrena del nou programa dels "Piccoli" de Podrecca al Teatre Olympia. Els meravellosos números que el públic havia demanat que fossin mantinguts en el programa, hi continuaren: el petit acrobata "Bil Bol Bol", la cursa en miniatura, amb el Pati Flamenc, i per fi, el meravellos "Pianista", que interpreta, acompanyant les esplendides veus dels cantants del Teatre dels "Piccoli", el célebre quartet del "Rigletto".

A la segona part, el lloc d'honor és ocupat per la selecció de la famosa i pintoresca òpera "La Geisha".

En la "Revista de l'Hollywood", que completa el programa, hi ha un número nou: el mundial tenor Tito Schipa canta el programa dels "Piccoli".

Com pot ésser? Tot ve d'una petita història.

El primer tenor del Gran Teatre Metropolità de Nova York, Tito Schipa,

cal, però, de manera imprecindible, mantenir l'estímul sota forma de premis i subvencions. La coneguda frase "L'esperit buia on vol i quan vol" és completament sofística. Evident, de tota evidència, que un estímul, per poderós que sigui, no farà néixer una obra genial; però encoratjarà els talents mitjans a produir, que és el que es tracta de demostrar. Cal recordar que els genis apareixen molt de tard en tard i que el teatre d'arreu del món es nodreix d'obres bones, simplement, i no d'obres excepcionals. Que no farien molts dels nostres joves comedògrafs si tenien la seguretat d'estrenar un parell de produccions cada temporada?

Els autors novells, però, s'han de controlar amb cura i produir amb una gran dosi d'exigència i superació envers els mateixos. Certes comèdies excessivament fàcils donades a conèixer darrerament i la sobrevaloració que aquestes han tingut per part d'alguns actors i actrius podrien exercir una influència nefasta damunt els joves escriptors, en fer-los creure que trobaran l'èxit per aquests camins tan planers. "Responsabilitat", aquest hauria d'ésser el tema de tot comedògraf que s'estimi.

Finalment, referint-se al teatre català subvencionat, Albert Piera ha declarat:

"El meu criteri sobre aquesta qüestió és coincident amb el que exposa, en temps oportú, el meu amic Carles Capdevila. Tots recordem la nota emesa el passat juliol pel gestor de Cultura de la Generalitat. I recordem, també, l'esclat de rialles amb què fou acollida, especialment en la part que es referia a la impotència del geni català, el text d'aquella nota, que expressava l'opinió personal del gestor, revelava un desconecement absolut de la situació del teatre arreu del món i una indiferència absoluta envers el nostre. L'actitud més enraonada que adoptava era la de no concedir subvencions prèvies sense garanties; aquesta actitud, però, ha estat rectificada, suau, en la forma que tots sabem. I encara que hom hagi obrat amb la necessària astúcia per no semblar que afavoria unes determinades persones — en perjudici d'altres, tal vegada més creditors a una recompensa — el públic hi ha vist perfectament clar... Sortosament, hom ha deixat la porta oberta a possibles ulteriors peticions i hem de creure que la possibilitat d'obtenir encara una minsa subvenció encoratjarà altres valuosos elements fins ara excessivament reterts i passius."

—Escolta: desitjo, i et prego, que no dels tens "Piccoli" aconseguir representant-me a mi mateix, i jo cantaré, amb aquest motiu un record que serà impressionat per una de les millors fàbriques de discos de Nova York, perquè així el meu personatge es vegi donar de la meua pròpia veu i es presenti al públic cantant una de les meves cançons favorites, de manera que sembli que jo mateix visqui en aquesta reproducció.

I dit i fet: Tito Schipa cantà per als "Piccoli" una cèlebre cançó napolitana. I al del debut al teatre líric, de Nova York, es pogué veure entremig del nombrós públic, Tito Schipa que... s'aplaudia ell mateix, sota la forma d'un personatge, dels "Piccoli", tan hàbilment construït i manobrat, que donava la completa il·lusió de la realitat, animada per l'esplendida reproducció de la veu del divo.

TEATRE BARCELONA
Companyia de MARGARIDA XIRGU

AVUI, DIVENDRES: Tarda, a les 8:30: Darrera representació de la comèdia de Lope de Vega, adaptada per Gaietà de Llorens: "LA DAMA BOBA". Nit, a les 10:15: Grandiosa òpera del drama de Frederic Garcia Lorca

YERMA
Dema, dissabte, i diumenge, tarda i nit: YERMA. Dilluns, tarda: A fi de no interrompre les representacions de YERMA a les 10:15: Estrena del com de por d'Alexandre Casona: OTRA VEZ EL DIABLO

Unes declaracions d'Albert Piera

EL QUE PREPARA. EL QUE OPI-NA DE LA PRODUCCIO TEATRAL CATALANA I EL SEU CRITERI SOBRE EL TEATRE CATALÀ SUBVENCIONAT

Albert Piera —l'autor de "Els homes forts", Premi Ignasi Iglésies 1933— ha fet a "La Humanitat" unes declaracions sobre diferents aspectes del teatre català.

Ha parlat, en primer lloc, de la tasca que ha enllestit aquest estiu passat.

"—Durant la meua estada a muntanya, que ha durat tres mesos, he deixat a punt d'estrena una farsa en tres actes: "La nena vol un heroi", i una comèdia en quatre quadres, a la qual no he posat encara títol definitiu, on descriu una passió continuada i silenciosa, encarnada per una dona jove. No puc negar que m'atrauen tots els gèneres i voldria que el nostre teatre tingués una vida plurièrica, per a coure-los tots. Els grans mestres han escrit tragèdies, drames, comèdies, farses i ballets. Tota aquesta gamma de produccions trobem en Shakespeare, Molière i Musset. Modernament, Sacha Guitry, al costat d'obres profundes com "Mon père avait raison", "L'admiration", "Jacqueline", ens ha donat espectaculars encisadors com "Mozart", "Béranger", etc. No m'encorajola manifestar que voldria que el teatre líric català existís, per escriure llibrets d'òperes de gust modern, on no sortissin pagessos amb barretina ni fossin obligades les sardanes."

Sobre la producció teatral catalana, ha manifestat Albert Piera:

"—La producció teatral catalana augmenta cada dia en quantitat i qualitat. Optant al Premi Ignasi Iglésies darrerament fallat, hi havia, entre classificats i no classificats, un nombre d'obres de mèrit suficient per a assegurar una temporada no solament discreta, ans brillant."

Cal, però, de manera imprecindible, mantenir l'estímul sota forma de premis i subvencions. La coneguda frase "L'esperit buia on vol i quan vol" és completament sofística. Evident, de tota evidència, que un estímul, per poderós que sigui, no farà néixer una obra genial; però encoratjarà els talents mitjans a produir, que és el que es tracta de demostrar. Cal recordar que els genis apareixen molt de tard en tard i que el teatre d'arreu del món es nodreix d'obres bones, simplement, i no d'obres excepcionals. Que no farien molts dels nostres joves comedògrafs si tenien la seguretat d'estrenar un parell de produccions cada temporada?

Els autors novells, però, s'han de controlar amb cura i produir amb una gran dosi d'exigència i superació envers els mateixos. Certes comèdies excessivament fàcils donades a conèixer darrerament i la sobrevaloració que aquestes han tingut per part d'alguns actors i actrius podrien exercir una influència nefasta damunt els joves escriptors, en fer-los creure que trobaran l'èxit per aquests camins tan planers. "Responsabilitat", aquest hauria d'ésser el tema de tot comedògraf que s'estimi.

Finalment, referint-se al teatre català subvencionat, Albert Piera ha declarat:

"El meu criteri sobre aquesta qüestió és coincident amb el que exposa, en temps oportú, el meu amic Carles Capdevila. Tots recordem la nota emesa el passat juliol pel gestor de Cultura de la Generalitat. I recordem, també, l'esclat de rialles amb què fou acollida, especialment en la part que es referia a la impotència del geni català, el text d'aquella nota, que expressava l'opinió personal del gestor, revelava un desconecement absolut de la situació del teatre arreu del món i una indiferència absoluta envers el nostre. L'actitud més enraonada que adoptava era la de no concedir subvencions prèvies sense garanties; aquesta actitud, però, ha estat rectificada, suau, en la forma que tots sabem. I encara que hom hagi obrat amb la necessària astúcia per no semblar que afavoria unes determinades persones — en perjudici d'altres, tal vegada més creditors a una recompensa — el públic hi ha vist perfectament clar... Sortosament, hom ha deixat la porta oberta a possibles ulteriors peticions i hem de creure que la possibilitat d'obtenir encara una minsa subvenció encoratjarà altres valuosos elements fins ara excessivament reterts i passius."

—Escolta: desitjo, i et prego, que no dels tens "Piccoli" aconseguir representant-me a mi mateix, i jo cantaré, amb aquest motiu un record que serà impressionat per una de les millors fàbriques de discos de Nova York, perquè així el meu personatge es vegi donar de la meua pròpia veu i es presenti al públic cantant una de les meves cançons favorites, de manera que sembli que jo mateix visqui en aquesta reproducció.

I dit i fet: Tito Schipa cantà per als "Piccoli" una cèlebre cançó napolitana. I al del debut al teatre líric, de Nova York, es pogué veure entremig del nombrós públic, Tito Schipa que... s'aplaudia ell mateix, sota la forma d'un personatge, dels "Piccoli", tan hàbilment construït i manobrat, que donava la completa il·lusió de la realitat, animada per l'esplendida reproducció de la veu del divo.

TEATRE BARCELONA
Companyia de MARGARIDA XIRGU

AVUI, DIVENDRES: Tarda, a les 8:30: Darrera representació de la comèdia de Lope de Vega, adaptada per Gaietà de Llorens: "LA DAMA BOBA". Nit, a les 10:15: Grandiosa òpera del drama de Frederic Garcia Lorca

YERMA
Dema, dissabte, i diumenge, tarda i nit: YERMA. Dilluns, tarda: A fi de no interrompre les representacions de YERMA a les 10:15: Estrena del com de por d'Alexandre Casona: OTRA VEZ EL DIABLO

OLYMPIA
Telèfon 33240

Darrera dies. La millor butaca 5 ptes. Avui i demà, a les 8:30 i 10:15:

VITTORIO PODRECCA presenta el **SEGON PROGRAMA** del seu **TEATRE DELS PRODIGIS**

en el qual es destaquen els números: **Escollides chines.** A la manera de Molière, Antiqua Viena i l'opèra de Sidney Jones "Gaieta". 300 decorats, 300 pèl·lols, 1.005 vestits, 10 primers cantants.

Música clàssica i moderna. Èxit apoteósic de l'acrobata Bil-Bol-Bol, de l'espanyolista quadre flamenc "Carri de toros" i del més petit, més còmic i més colorista pianista del món. Diumenge: Darreres en una festa: a les 8:30: la millor butaca 5 ptes. a les 10:15: Butaca 3 ptes. amb Betty Boop, Bumbo, "Los tres cerditos", "El lobo feroz" i dibuixos de Walt Disney; a les 6 i 10:15: sessions per a nens de 3 a 93 anys.

gran cantant i gran artista, assistint a Nova York al gran èxit del Teatre dels "Piccoli", va dir una nit a Vittorio Podrecca:

"—Escolta: desitjo, i et prego, que no dels tens "Piccoli" aconseguir representant-me a mi mateix, i jo cantaré, amb aquest motiu un record que serà impressionat per una de les millors fàbriques de discos de Nova York, perquè així el meu personatge es vegi donar de la meua pròpia veu i es presenti al públic cantant una de les meves cançons favorites, de manera que sembli que jo mateix visqui en aquesta reproducció.

I dit i fet: Tito Schipa cantà per als "Piccoli" una cèlebre cançó napolitana. I al del debut al teatre líric, de Nova York, es pogué veure entremig del nombrós públic, Tito Schipa que... s'aplaudia ell mateix, sota la forma d'un personatge, dels "Piccoli", tan hàbilment construït i manobrat, que donava la completa il·lusió de la realitat, animada per l'esplendida reproducció de la veu del divo.

TEATRE BARCELONA
Companyia de MARGARIDA XIR

ELS ESPORTS

BOXA

Nous detalls sobre l'encontre entre Max Baer i Joe Louis

El matx Baer-Louis havia desvetllat una expectació enorme, de la qual es podrà donar compte el lector en llegir les ratlles que segueixen. Polícies a cavall impedien a una multitud enorme d'atansar-se als hotels on s'estaven els boxadors. Els periodistes que en compliment de l'ur missió informativa havien d'atansar-se hi eren curiosament registrats per tal de veure si portaven armes. El matx del dia del combat Dempsey i Louis foren una mica d'assag general de l'encontre, treball molt, car durant la veritable lluita no es va produir ni un sol let que hagués estat previst abans per Baer o el seu mentor. La nova que el governador general de l'Estat de Nova York assistiria a l'encontre va produir una gran impressió, car era la primera vegada que una tan alta autoritat es disposava a assistir a un matx de boxa.

En sortir del local de la Comissió on s'efectuava el pesatge, es dos boxadors foren acompanyats, però es van sentir alguns xisclets acompanyats a Joe Louis. Els pesos foren 50 quilos Louis i 55 Baer.

A Harlem, barn negre, l'anunciació fou una cosa fora de mida durant tot el dia. En correr la nova que Max Baer colpejava baix va produir-se una gran emoció, car, com és sabut, la Comissió de Nova York no té en compte els cops baixos des del moment que considera els boxadors suficientment protegits per tal que no es ressentin dels seus efectes. Els ànims es calmaron bastant quan l'arbitre del combat, general Phelan, va anunciar que desquadraria immediatament el boxador que colpeja intencionadament més avall de la cintura. Pel que pogués ésser i per tal d'evitar possibles disturbis, foren enviats 1.500 policies de peu i de cavall al barri negre.

Al Yankee Stadium van prendre plaça abans d'ésser obert al públic 2.000 agents armats amb revòlvers, matraques i bombes lacrimogènies. A les sis de la tarda era ja molt difícil de circular pels carrers que conduïen a l'estadi, al voltant del qual s'estacionaren durant tota la nit més de 300 mil persones. L'immenso estadi s'omplia ràpidament. Assistiren al combat molts més homes que dones i negres que blancs. Al centre de l'arena el ring fou il·luminat amb cinquanta reflectors. Diversos fars foren enfocats vers els edificis del voltant de l'estadi amb l'objecte que el nombre públic que s'hi trobava i que tractava de presenciar el matx sense pagar es veïés obligat a prendre entrada, mesura enginyosa però tanmateix inútil, car totes les localitats foren esgotades. Enfront del ring fou instal·lada una torre per als operadors de cinema i fotografia. El brogit era tan intens dins l'estadi que no permetia sentir el soroll dels motors dels avions que passaven. En el moment d'aparèixer els dos boxadors del ring l'agitació del públic fou indescriptible. Els espectadors, dempeus en els seients, aclamaven llur favorit com fols.

El preliminar del combat foren molt curts. Max Baer fou dels dos boxadors el que placà el primer cop eficaç. El jueu, que boxava amb la guàrdia recollida i que havia esquivat una sèrie de cops del seu rival, reeixí a placar un ganxo del puny dret que feu sagnar Louis a la boca tot trontollant-lo. El negre es refec tot seguit i etziva un dret que feu sagnar el nas de Baer. Louis, aprofitant el seu avantatge momentani, va continuar colpejant i abans de finir la primera represa va placar molts cops.

Els dos boxadors entaularen el segon round amb molta prudència, sobretot

Max Baer, que conservà la seva guàrdia tancada. No obstant, Louis aconseguí tocar-lo per tres vegades, el qual acusà clarament els cops. El negre acua el blanc a les cordes, on el colpeja durament. Baer reacciona i contraataca. Joe Louis, després d'haver deixat passar aquest atac, pren novament la iniciativa de l'atac, i la represa acaba en el moment en què el negre plaça un superp upercut del puny dret.

Al tercer round Max Baer intentà de mantenir Louis a distància jugant el seu puny esquerre en directe. Louis retrocedí per tal de poder prendre el seu adversari en contra. Col·loca un crocet d'esquerre al flanc seguit de tres crocs molt durs. Baer vacilla, i amb la cara ensangonada s'entrebanca i va a terra. A "cinc" s'incorpora, i en alçar-se a "nou" per reprendre el combat, és colpejat amb violència i torna a la lona. El cop de gong anunciant el final de la tercera represa talla el compte dels segons de l'arbitre, que en aquell moment arribava a "cinc".

En aixecar-se Max Baer del seu recó per a la quarta represa, hom nota que no ha pogut refer-se del càstig rebut en la precedent. No té pas ganes d'atacar. Joe Louis salta damunt del seu adversari i, com a la tercera represa, el colpeja sense pietat. Max intenta vanament d'entrar en cos a cos, però el negre el manté a distància i el seu puny esquerre martelleja sense parar la mandíbula. Aprofitant la semiinconsciència de Baer, Louis plaça un precís ganxo de dreta al mentó i Max s'esfondra sobre el ring, on resta de genolls i amb totes dues mans a terra. En aquesta posició Max, completament absent, deixa passar els deu segons. Quan l'arbitre donat el combat per finit proclama la victòria del negre, els curadors de Max Baer se l'emporten per tal de retornar-lo. El quart round solament durà dos minuts 50 segons.

Max Baer ha declarat després del combat que es considerava batut i ben batut pel seu adversari, del qual fa els millors elogis. En una mena de confessió de culpes Max Baer diu el següent: "Tota la culpa és meua. He refusat molt sovint d'escoltar els bons consells... La conseqüència immediata de la meua lleugeresa és, i mena dono compte, que en trobo diminuat per a jugar els papers importants de la boxa. Jo em creia trobar-me en perfecta condició, però un minut després d'haver començat el primer round vaig comprendre que la forma que em creia posseïr no havia estat més que una ombra fugitiva. Quan penso que el meu pla de batalla era aïcar constantment Joe Louis per a fatigar-lo! És exactament el contrari el que ha succeït.

Jack Dempsey, després de declarar que Max Baer es lesionà la mà dreta al primer round, reconeix que s'havia equivocat en creure en la victòria del seu deixeble. Louis és el millor boxador que existeixi actualment—ha dit, eucara, Dempsey—i joestic molt content de no boxar més.

En unes declaracions que recull un altre diari Max Baer anuncia que deixa la boxa amb aquestes paraules: "Aquesta vegada no tinc excusa, i d'acord amb els desigs de la meua muller, que odia la boxa i els cabarets, penso dedicar-me d'ara endavant al cinema i a viure com el més tranquil dels burgesos".

Fet el còmput de les despeses i rebats els impostos corresponents, Max Baer i Joe Louis han cobrat 215.317 dòlars cadascun per llur matx.

d'anys aconseguí conservar per a ell i per al seu club els títols de Campió de Catalunya i d'Espanya en skiff, fins que l'any passat va ésser batut per Mora, del Club de Rem Barcelona. Actualment és campió d'Espanya en skiff.

Contràriament al seu contrecant, Prat està en plenitud de forma i efectua amb tota regularitat els seus entrenaments.

En enfrontar-se aquests dos remers en els propers Campionats de Catalunya en skiff que organitza el Club de Rem Barcelona per al matx del proper dia 29 del present mes, es produirà, com es pot preveure pel que deixem dit, una emocionant lluita entre el campió d'Espanya i el de Catalunya en aquesta especialitat.

Contribueix a què aquesta regata desvetlli tan gran interès entre l'afició els premis assignats, ja que ultra la medalla de Campió i la magnífica copa Bufalo, d'argent, hi serà aplicat també el Trofeu President Macià que hom considera com el més preat premi d'aquests Campionats.

MARTÍ

Educació física

Gimnàstica al Price Sporting Club. — Finalitzada la temporada d'estiu, les classes generals de gimnàstica i boxa, sota la direcció del professor senyor Larriau, tindran lloc a partir del dia 1 d'octubre, cada dia a tres quarts de vuit del matí i del vespre.

Les classes individuals aniran a càrrec dels managers llicenciats Pere Sàez, Jaume Piera, Manuel González, Casimir Zaragoza i Manuel Pineda, els quals estan al cap de llurs equips amateurs i professionals.

A partir de l'1 d'octubre, el Club s'obrirà a les set del matí fins a la una de la tarda, i de les quatre de la tarda fins a les nou del vespre, excepte els diïlluns al matí que romanà tancat, però cada diumenge i dies fertius s'obrirà de nou del matí a dues de la tarda.

Elements universitaris estan organitzant una secció de boxa amateur per a la propera temporada.

Natació

LA FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO DE TERCERA CATEGORIA

La Federació Catalana de Natació Amateur ha assenyalat demà, dissabte, dia 28, a les set de la tarda i a la piscina del C. N. Barcelona, per a la celebració del partit final del campionat de Catalunya de water-polo de tercera categoria entre els equips dels clubs Sabadell i Barcelona.

D'acord amb els clubs contendents, ha estat designat el següent jurat, que tindrà cura de la part tècnica de l'encontre: Arbitre, Alsó; cronometrador, Bataller; jutges de gol, Santarà i Carrasco.

Regiran els següents preus: Soci dels dos clubs contendents, 1 pesseta; soci dels clubs afiliats i públic, 150; els socis del C. N. Barcelona tindran gratuïta l'entrada.

EL FESTIVAL INFANTIL DE DIUMENGE A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA

El diumenge vinent, a les onze del matí, tindrà lloc a la piscina del Club Natació Barcelona un festival infantil de natació, per tal de deixar per acabades les tasques que amb tanta intensitat s'han vingut descabellant durant el I Curset d'Estiu de Natació d'enguany.

Per tal de premiar tots aquells que més s'han distingit en llur actuació durant aquest Curset i en les curses del festival de diumenge, s'han rebut nombrosos premis de directius, d'amics i de familiars dels menuts, que han seguit de prop aquesta tasca.

Tots els que prometeren la seva aportació a aquest homenatge infantil són pregats de posar-se d'acord a la secretaria del Club o avisar on es poden passar a recollir.

IV TRAVESSIA AL PORT DE SALOU

Diumenge, organitzat pel Club Natació Reus "Ploms", se celebrarà la IV Traversia al Port de Salou. Ja es dona per descomptat la inscripció de la majoria de nedadors i nedadores de Catalunya. La cursa començarà a les quatre de la tarda, sota la reglamentació de la F. C. de N. A. i la inscripció es tancarà una hora abans. Aquesta serà la darrera cursa del calendari català.

Futbol

Campionats de Catalunya

Partits i àrbitres per a diumenge

PRIMERA CATEGORIA A

Primers equips
Espanyol-Barcelona, Escartón, Badalona-Júpiter, Castellers, Sabadell-Girona, Mallorca.

Segons equips
Girona-Sabadell, Costabella, Badalona-Júpiter, Solà, Espanyol-Barcelona, Zapater.

PRIMERA CATEGORIA B
Martínez-Europa, Alvarez, Granollers-Sants, Santiago, Terrassa-Sant Andreu, Menal, Calles-Horta, Santullano.

SEGONA CATEGORIA PREFERENT
Primer grup
Manresa-Vic, Camba, Huro-Mollet, Coll, Sant Cugat-Tàrraga, Espella.

Segon grup
Gimnàstic-Santboia, Casals, Poble Nou-Garí, Turió, Reus-Amposta, Cruella.

FRONTÓ NOVETATS
Avui, divendres, tarda, a les 4
Partit a otella
ROMAN-ZABALA
contra
DEVA-GARATE
Nit, a les 10:15
Partit a sala
GALLARTA III
CHIJO, GALLARTA
contra
QUINTANA IV-URZAY

CURSES DE LLEBRERS
KENNEL CLUB
El resultat oficial de les proves d'abans d'ahir a la nit fou el següent:
Primera cursa. — Pantalón 21.56, Witty Prince, Caligula, Barbas, Coloma i Sparkfull.

Segona cursa. — Blue Ruin 21.18, Sewardstone Blue Boy, Lazy Lad, Fairie Bourne, Certain Marvel i Lindrum.

Tercera cursa. — Rayo 20.64, Barbican, Trotzki, Fitero, Fernhurst i Laburnum Belle.

Quarta cursa. — Morita 20.45, Alba, Sonny, Auro, Sewardstone Betty i Citro.

Cinquena cursa. — Centauro 20.45, Esopo, Ciel, Matt Mac Can, Bandojero i Clarion.

Sisena cursa. — Turquesa 19.95, Ulises, Frison, Madelon, Monte Casino i Turquesa.

Setena cursa. — Tartarin 19.55, Amilcar, Zorro, Ardmore Ratiller, Manistay i Boira.

Vuitena cursa. — Empat Teide-Birlocho 19.38, Onix, Babioca, Pubilla i Adonis.

Novena cursa. — Pancho 19.21, Chingford Toper, Cant'Be, Burning Bush, Tabaco i Alarico.

Desena cursa. — Joyfull Kitty 19.19, Fenicio, Simcoe, Friend in Need, Ahil i Bóides.

Totes les proves foren llires i a la distància de tres-cents metres.

Excursionisme
Club Excursionista de Gràcia. — Aquesta entitat celebra avui en el seu estatge social, a les deu de la nit de primera convocatòria, i a partir d'ahir a les deu de segona, la reunió general extraordinària de socis.

Tenis

Els deu millors equips de parelles del món

Miquel Boutin, el notable crític tennístic de "L'Auto" ha fet, com molts que es creuen amb prou coneixements i experiència, una classificació dels deu millors equips de "dobles" masculins del món.

En primer lloc col·loca la parella austríaca Crawford-Quist, els quals són seguits per aquest ordre:

2. Allison-Van Ryn (E. U.).
3. Hugues - Tuckey (Anglaterra).
4. Budge - Makó (E. U.).

5. Von Cramm - Lund (Alemanya).
6. Mac Grath - Turubull (Australià).
7. Martin Legay - Lesueur (França).

8. Farquharson - Kirby (Sud Amèrica).
9. Hincó-Culley (E. U.).
10. Menzel - Malacek (Txecoslovàquia).

Aquesta classificació, amb tot i no ésser un disbarat, no la trobem pas encertada. Primerament, creiem que Von Cramm - Lund haurien d'anar en tercer lloc, davant d'Hugues-Tuckey, la qual parella no ha assolit pas massa bons resultats per ésser qualificada en tal lloc. Demés Legay - Lesueur no compta amb prou mèrits — al nostre criteri — per a figurar davant Farquharson-Kirby i Menzel-Malacek, amb els quals creiem que es comet una injustícia en col·locar-los en desè lloc.

21 Maier - Wood no mereixen un lloc, amb tot i no haver-se prodigat massa? Són massa recents els resultats d'aquest doble per a condemnar-lo a no figurar en la classificació establerta pel crític parisenc.

MATX F. C. BARCELONA - BARCELONA. — Per a l'obertura de la temporada de tennis s'ha organitzat un matx amistós entre els equips del F. C. Barcelona i Barcelona, que tindrà lloc a les pistes d'aquest darrer, al carrer de Bèlgica, 47 (S. G.), el diumenge vinent, dia 29 del corrent.

L'ordre de joc assenyalat és el següent:

A les deu del matí: G. Bert contra F. i G. i contra Macià.

Les onze: T. i contra Freixa, i Puig contra Pellisser.

A les dotze: Avila contra Llorenç.

Es faran tres partits més de parelles d'homes que començaran a les tres de la tarda entre els dobles combinats d'ambdós clubs, la formació dels quals anunciarem en una propera edició.

Lluita
Acords de la Federació Espanyola. — En la darrera reunió celebrada per la Junta Directiva de la Federació Espanyola de Lluita, després de prendre possessió dels càrrecs els nous directius, es prengueren, entre altres, els acords següents:

Presel·leccionar per a una possible participació en les Olimpíades els lluitadors Gracià, Cuesta, Josep Salvador i Joan Comes, de la Federació Catalana i Josep Bejar, de la Federació Castellana.

Activar els tràmits que s'estan realitzant per a celebrar un matx internacional en el qual aquests lluitadors seran oposats als millors lluitadors europeus.

Establir la classificació dels àrbitres en tres categories i deixar sense efecte els nomenaments de jutges fets per la Federació Catalana.

IV SALO DE L'ESQUI
La Secció d'Esquí del Centre Excursionista, seguint les serres tasques en pro de l'esquí, organitza enguany el IV Saló de l'Esquí, que tindrà lloc des dels dies primer al vint-i-cinc de desembre vinent. La tradició que avui té el Saló de l'Esquí en l'ambient esportiu català fa que sigui esperat amb interès per expositors i públic en general.

Aquest IV Saló promet ésser enguany el que assolirà majors èxits de tots els que fins ara han tingut lloc a la dita entitat, i és d'esperar que els expositors, després de l'èxit obtingut en el darrer Saló, sabran superar-se. Enguany la Secció organitzadora concederà un premi, medalla honorífica, a l'expositor que amb el

I Concurs oficial de l'Atleta complet

En el I Concurs Oficial de l'Atleta Complet que organitza la Unió Catalana de Federacions Esportives, el qual se celebrarà entre el segon i tercer diumenge del propi octubre, seran premiats amb una medalla tots els concursants que es classifiquin, i amb un premi especial, copa o medalla, el qui obtingui una màxima puntuació.

Es concediran també dos premis per a entitats: un que es concedirà a l'entitat que, sumant els punts de tres dels seus atletes més ben classificats, tingui la major puntuació; l'altre serà concedit a l'entitat que classifiqui un major nombre d'atletes.

Girona, 25. — El dissabte i el diumenge vinent, en terrenys de Canet d'Adri, tindrà lloc el campionat social del G. E. i E. G., que anualment organitza amb èxit creixent.

Hi ha molt d'entusiasme entre els elements excursionistes de la nostra ciutat, i tot fa preveure que es veurà molt concorregut.

PROFOTO PRINCIPAL PALACE
Avui, divendres, tarda
LUCIO-EGOCUE I
contra
RICARDO-ELOLA II
Nit
LIZARRAGA II
MAGUREGUI I
contra
TABOADA II-RAMOS II

Motorisme
CURSOS DE MOTORS EXPLOSIO I DIESEL
Segueix oberta la matrícula dels cursos nocturns de motors d'explosió i Diesel que té establerta la societat cultural Institut del Motor per a la formació de mecànics especialistes.

Les classes, que en forma teòrica-pràctica s'expliquen a les aules i laboratoris de l'Institut, faciliten als socis la interpretació del funcionament dels motors, els materials que els integren, ajustats, toleràncies, localització de defectes, avaries i els reglats mecànics i elèctrics.

Com a complement de tals ensenyances organitza l'Institut del Motor durant el mes d'octubre una visita col·lectiva a l'Escola d'aviació Barcelona i una conferència pública sobre avaries als motors.

Per a informació i matriculació al local social, carrer d'Enna, 157, Poble Nou, de les vuit a les nou del vespre, tots els dies feiners.

Aviació
AERO POPULAR DE BARCELONA
La Secció de vol sense motor de l'Aero Popular de Barcelona convoca els seus socis d'aquesta secció perquè el dia 27 del corrent, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou, estiguin al local social, Avinguda del Portal de l'Angel, 23, per a donar-los compte de tot el que s'ha fet fins ara i per a quedar entre tots d'acord per al dia en què es podrà, que serà aviat, volar, ja que tenen un planador en disposició de vol.

Activitats de l'Escola d'Aviació Barcelona. — Aquesta entitat vol desplaçar les seves activitats per tot Catalunya i a tal fi celebra uns festivals a Trempt i Bellpuig els dies 9 i 10 i 15 i 16 d'aquest mes. En aquests festivals participaran els pilots Guilleu Xuclà i Jaume Camarasa i el paraxutista Pérez Mur, tots els quals foren molt ovacionats pels espectadors. També el diumenge passat celebrà un altre festival a Cervera amb un èxit semblant al dels anteriors. Aviat celebraran una altra festa a Banyoles.

Camping
CAMPAMENT SOCIAL DE G. E. I E. GIRONI
Girona, 25. — El dissabte i el diumenge vinent, en terrenys de Canet d'Adri, tindrà lloc el campionat social del G. E. i E. G., que anualment organitza amb èxit creixent.

Hi ha molt d'entusiasme entre els elements excursionistes de la nostra ciutat, i tot fa preveure que es veurà molt concorregut.

Radiodifusió
Programes seleccionats per a avui

CATALUNYA
RADIO BARCELONA, 377.4 m. 700 ka.
12: Senyals horaris i Secció femenina.
13: Senyals horaris. 13:30: Informació teatral i vèltora. 13:30: Secció cinematogràfica: Crítica d'estrenes, per J. Cuesta Ridaura. 14: "La Paraula": Emisió de les cues de la tarda. Actualitats teatrals i musicals. 14:30: "El fet del dia", per Joan Alavedra. "Butlletí Oficial de la Generalitat". 14:35: Borsa del Treball. 15: Sessió radiobènfica. 15:20: Secció infantil de Radio Barcelona: Rondalles, contes, consells útils, etc. 15:45: Col·locacions de monedes. 20: Notícies esportives. "Quart d'hora de l'Esport Català", a càrrec del Molo Club de Catalunya. 20:15: "Cine minuts mutualistes": Secció a càrrec del secretari general de la Federació de Mutualitats de Catalunya, senyor Antoni Oliva i Oliva. 20:35: Excursionisme: Emisió dedicada a aquest important esport. 20:45: Noticiari des de la Reducció de LA PUBLICITAT. 20:55: Col·locacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21:30: Orquestra de Radio Barcelona. 21:45: "L'actualitat teatral". 21:45: Orquestra de Radio Barcelona. 22:35: Emisió des de Madrid. 22:45: Emisió extraordinària a càrrec d'Elena Pons. 23:30: Orquestra de Radio Barcelona: Programa Mozart.

RADIO ASSOCIACIÓ, 225.5 m. 1.022 ka.
12: Senyals horaris pel càlcul i Emisió dedicada a la dona. 13: Informació financera. 13:30: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta i Noticiari Philips. 15: Ra-

RADIO BADALONA
12: Música variada. 14: Música selecta. 15: Música selecta. 21: Notícies locals. 21:15: Radiació de fragments de sargueses antigues. 23:30: Jazz.

ESTRANGER
(Amb autorització d'Unió Radio, S. A.)
Estrasburg, 349.2 m. 280 ka. — 12:15: Concert clàssic. O. res de Haydn, Beethoven i Mozart.
Viena, 506.5 m. 532 ka. — 13:30: "Els puritans", de Bellini.
Nacional anglesa, 1.200 m. 200 ka. — 20: Festival Beethoven.
Radio París, 1.648.3 m. 162 ka. — 20: Concert d'orgue. Vienne, Saint-Saëns i Bach.
Munich, 405.4 m. 710 ka. — 20:15: "El príncep d'Homburg", òpera de P. Graener.
Luxemburg, 1.304 m. 230 ka. — 21:15: Serenades. Mozart i Tschikovsky.
Stuttgart, 522.8 m. 574 ka. — 21: "Xerxes i Acté", òpera de Joan Nanté.

Dr. CASASA
Tallers, 29, entressol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

BLINORRAGIA AGUDA I ORONIA, GUARIMENT TOTAL — SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES

PARLEM DEL REVELAT?

Jo voldria dir que el revelat, però, no voldria, però, dir altra vegada, però, tant s'hi diu. Potser un altre dia caurà en la temptació de fer-ho, però ara voldria endinsar-me en un altre canot que no fos el tan conegut; voldria parlar del que passa, quin fenomen es produeix; més ben dit, voldria fer unes consideracions hipotètiques, ja que amb certesa el que passa entre el revelador i la placa sensible no és pas, i ben lluny n'està, cosa sabuda.

El terreny a treguer és relatiu, però si la temença ens allunyem d'ella restaria si no ignorat poc conegut el misteri que encloï, i potser aquest petit i aquest misteri que m'atrauen i no vull desfogar.

Es de tota sabut que un esclat lluminós fereix una emulsió fotogràfica; aquest esclat, però, resta invisible i cal la intervenció d'un revelador per a fer-lo aparent. ¿Què és aleshores el que produeix la imatge fotogràfica? Aquest és el que podríem dir-ne punt neutràlgic, amb referència al qual els homes que poden il·lustrar-nos sobre la fàbrica no han pogut o han sabut posar-se d'acord.

Una teoria ben difosa explica que la sal d'argent que conté l'emulsió sofreix una transformació i el bromur o el clorur tocats per la llum passen a l'estat de sub-bromur o sub-clorur segons sigui l'un o l'altre l'electret, ja que la llum en combinar-se amb ells ocasiona una pèrdua de clor o brom. La veritat pot ésser aquesta; però el resultat de la seva comprovació és ben llunyana del que hauria d'ésser, ja que les sales de plata tocats per la llum i les que no són, no es diferencien en res les unes de les altres en quantes investigacions i controls han estat sotmeses. Per als promotors d'aquesta teoria cal confessar que els resultats no són gens falsos.

Una altra hipòtesi és la següent: el clorur o el bromur d'argent que conté una emulsió fotogràfica no canvia en contacte amb la llum cap de les seves característiques químiques, sinó tot el contrari. Ja que n'adquireixen de noves però d'una susceptibilitat tan especial que sols es manifesten en presència d'una solució reductora: el revelador.

Aquesta teoria no presenta com l'altra cap punt, diguem-ne flac, per on poder entrar-hi oposant-s'hi de bell antuvi; malgrat tot, però, calen comprovacions abans de cedir tan fàcilment a les teories. I quan arribem a les resultes de tals comprovacions, veiem que no són tampoc gens falses, gueres per aquells que han sabut trobar una manera de sortir del pas sense comprometre's gaire.

Si nosaltres impressionem una placa fotogràfica i en treure-la del xassís la fixem abans de revelar-la, desapareixen tots els senyals del bromur o del clorur d'argent que contenia i se'n presenta a la vista transparent com si fos un vidre gelatinat. Però si agafem aquesta placa i la passem per un bany reductor de composició especial, veurem aparèixer la imatge en aquella gelatina de la qual havem eliminat tot residu d'argent. ¿Què prova això? Que aquelles partícules infinitesimals que contenia la gelatina en eliminar-se han deixat en lloc seu quelcom que no hauria quedat de no haver estat maculada per la llum la placa que havem revelat. És clar que entaulada la discussió sortirien a reluir les propietats dels col·loides, dels ions, de les solucions d'argent i els seus halòides, etc., però el cert és que en concret no podríem treure'n res, puix que fóra una lletania sols per a sortir del pas i al canvi no aclariríem pas més la qüestió i quedaríem tal com estrany aquestes conclusions:

Primera. Que totes les teories no passen d'ésser tals quan es volen profunditzar un xic.

FOTOGRAFIA

Segona. Que no hi ha cap idea precisa de què volen explicar-nos, puix que no aconseguim posar-se d'acord els qui han de fer-ho.

Tercera. Que com sigui que hi ha dues maneres de revelar la placa impressionada, l'una química i l'altra física, desconeixem amb certesa quina base, malgrat conèixer-ne els efectes, és que agermana ambdues maneres oposades per a obtenir al final el resultat idèntic en la composició del negatiu.

Del que correspon a la primera i a la segona conclusió formulades, n'he parlat i crec haver evidenciat la manca de resposta en les ratlles precedents i en les que seguiran el proper divendres procurant, en explicar el revelat físic i químic, donar marge perquè el lector pugui treure'n conclusions del com i perquè de l'una i de l'altra manera d'operar.

Quant a la segona part de la vostra lletre ja és més fàcil, car la substitució d'un objectiu per un altre d'augment més possibilitats en unes mans experimentades, però quan no és en aquest cas, aquesta substitució va acompanyada d'una sèrie d'inconvenients inherents a la construcció de la lent: cromatisme, estericitat, astigmatisme, etc., etc., inconvenients que en un sistema fotogràfic estan eliminats per l'acoblament de lentes diferents. Això a part, caldrà estudiar un mitjà per fer mòbile el muntatge de la lent, puix que de no fer-ho l'amplificació seria fixa i no seria més que un sojornal, ja que la varietat d'aquesta està lligada a la distància focal de l'òptica emprada i la separació d'aquesta amb el negatiu. En altres temps s'havien utilitzat uns aparells anomenats cossos amplificadors, que utilitzaven com a sistema òptic una lent vulgar, que per a treure'n un rendiment acceptable eren fortament diàfrags, però com sigui que com a focus lluminós és valien de la llum diürna no era gran inconvenient la seva poca obertura, però avui que s'empra l'electricitat com a mitjà corrent d'illuminació el petit diàfragma presenta seriosos inconvenients, puix que, ultra allargar fortament el temps d'exposició, escalfaria en excés la caixa de llum, la qual cosa no beneficiaria de res ni el clíxid ni les altres parts de l'engranatge. Resumint, que ni l'un ni l'altre dels vostres suggeriments són d'aconsejar i és preferible d'esperar un temps fins poder fer les coses en forma adequada, i ultra el millorament immediat que podrien treure'n, fóra ja una cosa definitiva.

Havem dat a la resposta de la vostra consulta una extensió desacomunada perquè hem cregut que l'explicació que fem pot considerar-se d'interès general.

CONSULTORI

Joan Guixeres.—Palomós. — La lletre que ens trameteu podem desglossar-la en dues parts: la primera és la que es refereix a la utilització de la vostra cambra, i la segona és la referent a la substitució de l'objectiu per una vulgar lent d'augment.

A la primera part he de dir-vos que la utilització de la vostra cambra no és possible, ja que la part posterior de l'aparell no deixaria propagar la llum en línia recta a través de l'objectiu i caldrà per fer-ho valer-se de miralls inclinats a fi que la llum fes un angle, i així, ultra ésser poc pràctic, tindria cor a resultat que, com vulgarment es diu, costaria més el fàrmac que el gail.

NOTICIARI

Agrupació fotogràfica de l'Ateneu Obrer Martinec. — Besalú, 14 al 20. Continua amb gran èxit el curs de Fotografia organitzat per aquesta entitat. Les sessions — que són públiques i gratuïtes — tenen lloc els dies 14 i 15, les hores anunciades en els cartells.

XXXII. Saló Internacional d'Art Fotogràfic de París. — Del 5 al 20 d'octubre tindrà lloc a París aquest saló, que, sens dubte, és el més interessant que se celebra a Europa. Cal remarcar que el Jurat d'admissió ha hagut d'escollir entre uns 600 poves tramesses, fetes per una trentena de nacions.

Per primera vegada hom podrà veure, després de molts anys, una nodrida col·lecció d'obres fotogràfiques soviètiques.

Aquest saló serà inaugurat el dia 4 del vinent mes d'octubre pel director general de Belles Arts.

IV Concurs Manresà de Fotografies de Muntanya. — Amb un èxit ben remarcable va tenir lloc a Manresa aquest Concurs, en el qual figuraven un centenar d'obres, algunes d'elles molt reeixides.

La medalla de la Generalitat que figurava com a primer premi va ésser guanyada per Enric Herreros, del Club Penalar, de Madrid, i el segon premi, consistent en una copa de l'Ajuntament de Manresa, fou guanyat per Francesc de P. Pont, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya.

Fotografia i impostos

La fórmula americana "Cert com la mort i els impostos" serà també bona entre nosaltres.

Als Estats Units ha estat perfeccionada en l'aplicació — almenys en el que fa referència als impostos — gràcies al concurs de la fotografia.

I vet aquí com:

Algunes viles americanes formulen una "carta fiscal" on emparada totes les propietats.

Però ara s'ha trobat que la fotografia en avió permet fer ràpidament, econòmicament i sense protesta possible aquest empadronament, i una vila de 1.600 habitants de Nova Anglaterra ha pogut reduir d'un 20 per 100 la taxa d'impostos de la propietat bu i aconseguir una percepció suplementària de 60.000 dòlars. De fet la fotografia ha fet aparèixer 1.896 propietats fins ara desconegudes del fisc.

La fotografia ha obtingut la percepció més certa, però també la més equitativa.

La Scientific American, de la qual prenem aquests informes, diu, a més, que aquest treball en avió ha costat unes 450 pessetes per metre quadrat i ha pogut fer-se en dos mesos, mentre que en una població veïna la carta fiscal ha exigut, pels procediments ordinaris sobre el terreny, quatre anys de treball, amb un cost d'unes 10.000 pessetes per quadrat.

Coneixements útils

VIRATGE EN DUES TONALLTATS

Rodolf Námico descriu en el "Progreso fotogràfic" un mètode per a virar les proves sobre paper a imatge aparent, de molt resultat en les vistes de muntanyes.

Bianquejar, per mitjà d'un pinzell, les regions a virar en bru, aplicant una solució de ferriclorur i bromur de potassa. Rentar i immersir la prova en una solució sulfurosa.

Després d'un nou rentat, immersir la imatge en un bany de viratge a l'or, el qual fa passar al bru roig les regions sulfurades i dona una tinte blavosa a les parts negres.

Aparells fotogràfics

Prismàtics. Binocles. Cinescopes. Fonògrafs de vides menes. Pel·lícules Pathé-Baby. Màquines. Discos, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS

Tot de veritable ocasió

Compra, venda i canvi

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles) - T. 14221 - BARCELONA

Cartellera d'espectacles

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companys de Comedies valencianes dirigides per PEPE ALBA

AVUI, DIVENDRES, a les 5: Entrada i Butaca 1 pesseta. 1er: QUANT... QUANT... 2on: EL LLenguatge DEL TABAC

Pobrets però honrats

creació còmica de Pepe Alba. Nit, a les 10:15. Entrada i Butaca 2 ptes. 1er: EL LLenguatge DEL TABAC

2on: Exit grandios de

La filla de la portera

magistral interpretació d'Emilia Clement. Pepe Alba. Demà, a les 4:30. Entrada i Butaca 1 pta. 4 ac. 1er: AL PAS DEL NAZARENO. 2on: PARE VOSTRE LA BURRA. AMIC Nit, a les 10:15. Entrada i Butaca 2 ptes. 1er: PATRONS I PROLETARIS. 2on: LA FILLA DE LA PORTERA. Exit grandios

KENNEL

CURSOS DE LLEBRERS

CADA NIT - Dissabtes i festius, tarda i nit

Taxis col·lectius i autòmnibus "P" des de la Plaça Catalunya

MARYLAND

PLATA URQUINAONA 5. TALL. 2966

Sessió continua: 3:30, 5:30, 7:15 Nit, a les 10

RUBINOFF Y SU ORQUESTA

100 DIES (NAPOLEO)

Butaca: 250 ptes. A les 7:15: 1 pta.

fontana

AVUI: Tarda, a les 4. - Nit, a les 10

Gran èxit de Brigitte Helm en la gran producció UFA EL SEGRETO DE UNA VIDA, amb Jean Mural. Demà: Estrena UNA AVENTURA EN POLONIA, per Gustav Froelich

TEATRE POLIORAMA

Companys Dramàtics de Guerrero-Díaz de Mendoza

AVUI: Tarda, a les 3:15. Darrera representació de GENIO ALLEGRO. Nit, a les 8:15. Última representació de MARIQUILLA TERREMOTO. - Dimarts, 1 d'octubre: sensacional estrena de LOS HERMANOS DE BETANIA, conversió de Maria de Magdalena

TEATRE NOU

Gran Companys Lirica en la qual figura el divo Pau Herreros. Primer actor i director: P. Segura. - AVUI, tarda, 4:30. Butaca, 8 ptes. - ALGEBRA DE LA MUERTE. LA VERBENA DE LA PALOMA I LOS CLAVELLES, per Martín-Aranda. Nit, 10:15. UNA MISS MAS. Grandios exit

La del manajo de rosas

pel divo Pau Herreros i altres intèrprets. Demà, tarda: LA CHICHARRA, LOS CLAVELLES I LA ALEGRIA DEL BATALLON. Nit, i cada nit: LA DEL MANAJO DE ROSAS, per Herreros

URQUINAONA

GRAN EMPRESA SAGRADA

Avui, divendres: tarda, a les 4. Nit, 10: Estrena de la grandiosa producció U. F. A.

SANTA JUANA DE ARCO

Angela Salloker i Gustav Grundgens

A VENIDA

Tarda, a les 4. - Nit, a les 9:45

REVISTA PARADUNT

DEJAME SONAR

per Ginger Rogers i Jack Oakie

CANCION DE PRIMAVERA

A més, a la tarda: CHOPER CON FALDAS

cine Paris

Telèfon 14544. - Avinguda del Portal de l'Àngel, 11-13

Tarda, 4:30. - Nit, 9:45

W. C. Fields en el film de grans rialles

Donde menos se piensa

Gary Cooper, Franchot Tone i Richard Cromwell en el formidable film

Tres lanceros bengalies

Dimenge: Matinal, 10:15. Preferència, 1:50 ptes. Especial, 1 pta.

TEATRE CÒMIC

Empresa Campa-Santpere. Companys de Revistes dirigida pel primer actor Josep Santpere. Avui, nit, a les 10:15: Estrena

El hombre invisible

opereta vodevilica, arreplegada, en tres actes, dividida en 12 quadres, d'E. Borrás. Sánchez Bora i mestre DÍAZ GUERRA interpretada per M. Cortés, T. Moreno, R. Hernanz, J. Estroch, J. Santpere, L. León, M. Alares, F. Cortés, Decorats d'Albarrà, Campañones, Amicats i Lluís Ventuari de Mary-Pey. Figurins de V. Manuel. A l'estrena assistiran llurs autors, i dirigirà l'orquestra el mestre Díaz Gile.

CINEMA CATALUNYA

Totalment reformat

AVUI: Sessió continua 4 tardes a 12:30 nit

PROGRAMA CENT PER CENT OPTIMISTA

LAS HINAS DE LA PORTERA

divertida comedia francesa: 4, 6:30 i 10.

RUMBO AL CAIRO

Superproducció Nacional, Miguel Ligero, Mary del Carmen i Ricardo Núñez.

Muestra del mestre Guerrero

3:30, 5:30 i 11:20

Nota: Darrera volta del programa a les 10

CINEMA RAMBLES

Rambles del Centre, 26 - Telèfon 18972

AVUI: COMICA I DISBUXOS

LA TAQUIMECA SE CASA

per Mario Glory i Jean Mural

Amantes fugitivos

per Robert Montgomery i Midge Evans

En Espanyol

SESSIO CONTINUA

COLISEU POMPEYA

Salmeron-Traversera, 112. Telèfon 73331

Demà, dissabte, 26, nit, a les 10:15

Inauguració de la temporada amb l'estrena de la comedia còmica, de José Antonio de Lucio,

ES MUCHA JUANITA

Principals intèrprets: Rosario Sáenz de Miera, Dolores Cortés i M. Pozanco

Decorats: Fontanale

PATHÉ PALACE

Avui, continua 4 tardes a 12:30 nit

EL MONSTRUO DE LA SELVA

(Donada 1906: 4 i 8:20 - GIL-3)

AVENTURA EN EL SUP. EXPRESS

(Charlotte Stutz: 3 i 9:20)

AMBICION

(pel colós Conrad Veidt: 8:20 i 10:10)

CAPITOL

Avui: Sessió continua de 4 a 12:30

EL JURAMENTO O EL JURAMENTO DE LAGARDERE, per Robert Vidalia, POR QUE NO BAILA USTED?, per Hol Leroy (varietat musical). LA MARIPOSA Y LA ARARA (dibuxos)

GRAN PRICE

Telèfon 39318

VODEVIL CATALA. - Visita López-Giménez. - AVUI: Tarda, a les 3:15: EL POLVORO DEL DR. RIVELY. Nit, a les 10:15: Exit grandios de LA REINA HO LA TOT. Tarda: Butaques, 1 pta. General, 0:10. Nit: Butaques, 1:50. General, 0:50

Molt aviat: VIRGINITAT, de Lluís Elies.

EXCELSIOR

Avui: Sessió continua de 4 a 12:30

OJOS CARIÑOSOS, en espanyol, per Shirley Temple, FASCINACION, per Paul Lukas. EL FANTASMA DE CRESTWOOD, per Ricardo Cortez. DISBUXOS

COMTAL

Avui: Sessió continua de 3:45 a 12:30

OJOS CARIÑOSOS, en espanyol, per Shirley Temple, FACIL CENAR, per Antonio Menjou, A LA BRABA, per Tom Mix, I DISBUXOS

COLISEUM

AVUI: Tarda, a les 4. - Nit, a les 10

FANTASMA NAUTICA (espectacle) PARADUNT NEWS NUM. 8 (Rev.)

LA SONAMBULA INGRATA (dibux, en espanyol, per Popeye).

EL DIA QUE ME QUIERAS

per Carlos Gardel i Rosita Moreno (8da film Paramount)

WALKYRIA

Avui: Sessió continua de 4 a 12:30

LA CARRETERA DEL INFIERNO, per Richard Dix, EL BURLADOR DE FLORENÇA, per Frederick March, ALBARRA ESTUDIANTIL, per Jack Oakie. DISBUXOS.

MARICEL-PARK

DARRERS DIES DE FUNCIONAMENT DEL PARC

Entr. 50 Cts. Funcion. i entrada 1 Pta.

SPLENDID CINEMA

Consell de Cant, 217. - Telèfon 30815

AVUI COLOSSAL PROGRAMA

Llocal dotat de temperatura agradable

¡QUE HONOR PARA LA FAMILIA!

gran comedia per Lila Lee i Ben Lyon

AL ESTE SIN RUMBO, en Espanyol, colossal producció Fox, per Winton Gibson

En Espanyol

PRESTON FOSTER

DISBUXOS SONORS

L'estupenda producció Paramount

IDENTIDAD DESCONOCIDA

per Gloria Stuart i James Dunn

GOYA

VOLANDO EN POS DE LA DICHIA SOLA CON SU AMOR

DISBUXOS

EL VIAJERO SOLITARIO

IRIS-PARK

NOCHE DE TERROR

EL VIAJERO SOLITARIO

SU MAJESTAD MR. KELLY

REVISTA I DISBUXOS

BARCELONA

BUSCO UN MILLONARIO

EL TENDON DEL NARIZ (en esp.)

LA HONDA MALDITA

REVISTA I DISBUXOS

VOLGA

AVUI: Tarda, 3:15. - Nit, 9:45

LA FLECHA (comedia tardia)

Paul Morbiger en

ROSAS DEL SUR

El gran actor Emil Jennings en

EL REY SOLDADO

Mercat d'Ocasions

COMPRA - VENDA - CANVI

de Mobles, Planos, Radios, Calxes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.

TOT D'OCCASIO

Corts Catalanes, núm. 414

Telèfon 30422

Mobles López

Carme 44

SI PATIU DE L'ESTOMAC

Si us queixeu d'acidesa, regurgitacions, debilitat general, sol-meteu-vos al règim del deliciós PHOSCAO i en pocs dies totes les incomoditats hauran desaparegut completament. El PHOSCAO ha resolt la qüestió de l'alimentació racional dels malalts, dels convalescents i dels ancians. Veritable acumulador de forces, el PHOSCAO és recomanat pels melges als anèmics, als esgotats, a les dones embarassades, a les dides i a tots aquells que pateixen d'una afecció de l'estómac (dispepsia, gastràlgia, dilatació) o que digereixen amb dificultat.

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS I EL MES PODERÓS DELS RECONSTITUENTS

Dipòsit: FORTUNY, S. A., Hospital, 32 - BARCELONA

Aigua de Rocallaura

LA OEU MES RICA DEL MON

si patiu d'ALBUMINURIA, LIT. - URICA (MAL DE PEDRA), ARONQUITIS, PARENQUIMATOSIS, NEFRITIS CRONICA, us guarireu radicalment amb

Aigua de Rocallaura

Dipositari general: FORTUNY, S. A. carrer de l'Hospital, 32 i Salmeron, 18.

CABRES LADILLAS

INSECTICIDA

PARADELL

Nou de la Rambla 28 FARMACIA

MALALTS

Pulmone, Cor, Medicina general, Bifida, Raigs X, Rai artificial, DR. LLUIS CUESTA

De 8 a 8. - Urgel, 20, local, 5. T. 51472

L'ILLA DE MALLORCA

FOTOGRAVATS

REPRODUCCIONS
GRAFQUES
S. C. F.

Barcelona: Mallorca, 214

Telèfon 70991

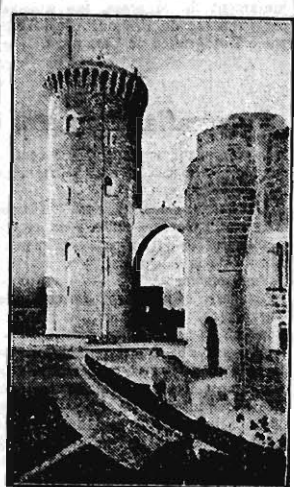
Representant

a Palma de Mallorca:

Francesc Franc

Carrer Joan Mestres, 83

ELS BELLS INDRETS
DE L'ILLA D'OR

El castell de Bellver

La Palma Monumental

Si en el vostre primer viatge a Mallorca entreu a l'illa per la badia de Palma i s'escau que faci un mati de bon sol, en enllair el vaixell la prova a la ciutat o el pont, el primer que veureu a la vostra dreta serà un temple monumental, delicadament daurat o patinat pel sol: és la Seu. En tant com que la nau entra port endins, el vostre esguard anirà copsant altres detalls i prop mateix de la Seu veureu, quasi coigat per construccions parasitàries i per paraments de muralles, un edifici també d'estil gòtic i de bella factura: és l'Almudaina, l'antic palau dels reis de Mallorca. A la vostra esquerra tindreu la Llotja, també gòtica, i més enllà unes torres que trenquen la monotonia de les construccions urbanes, simples cims dres de pedra per a molins, que tenen una continuació amb l'absis i el campanar de Santa Caterina. Més endintre de la ciutat, altres torres: Sant Nicolau, Santa Eulàlia, Sant Francesc, Sant Joan...

de tot i res de nou no podríem dir en les breus notes que l'espai ens permet. Amb tot podem assegurar que els monuments suau apuntats, i el palau episcopal, i el Consolat de Mar i els molts patis senyorials i fatxades de cases nobles donen a la ciutat de Palma un caràcter especial, bell, monumental, sobretot als voltants de la Seu, fins a Santa Eulàlia, passant per la plaça de Cort. Especialment els carrers del Deganat, Sant Pere Nolasco, Palau, Miramar, Portella, Purser, Morrey, Almudaina, Zanglada, Sant Roc, Sant Sebastià i Estudi General, tenen un encís tan pronunciat que difícilment s'obliden. Si alguna vegada heu eregut en les definicions de l'illa de la Palma, l'illa Daurada i altres per l'estil, deambulant per aquestes vies quietes, pulcres, d'edificis clars i fatxades en què la pedra ha esdevingut quasi or, creureu que, certament, els definidors tenien raó i que la definició està perfectament aplicada.

Presideix aquella embriaguesa de llum i matisos la magnífica Seu, de la qual tot i el que abans hem dit no podreu resistir la temptació de fer-ne una breu recensió. La Seu fou començada durant el regnat de Jaume I el Conqueridor l'any 1230. La nau central data de l'any 1380. Però fins al segle XVII no es donà per acabat el grandios projecte. La fatxada occidental ha estat restaurada en estil gòtic també a les acaballes del segle passat. La porta major és de finals del segle setzè i la porta del Mirador, o del Miedia, es distingeix per les riques escultures gòtiques que l'adornen. Junt a la porta de l'Almoina, al nord, s'alcega un campanar enclavat entre dues cases. Són notabilíssims els contraforts de la nau, terminats en arcades en què també floreixen abundantment els molilurs gòtics. L'interior consta de tres naus senzilles, de les quals la central té quaranta-quatre metres, sostinguda per

ELS BELLS INDRETS
DE L'ILLA D'OR

Les coves del Drac

LA FILADORA

Casa de confiança

JOSEP PONSERNO VILADÓ

Grans Magatzems
de Teixits i tota
mena d'articles
per a vestir i viatjar

SASTRERIA A MIDA

ROBES FETES
PER A SENYOR

65, Sant Miquel, 67

Telèfon 1760

Palma de Mallorca

Les Coves del Drac

El lloc on són aquestes coves ja predispone joissament, tenint al davant el bellíssim port natural de Porto Cristo, entre rocs que rutilen com una flama al batre del sol. Després us encaminem, cara a amplíssims horitzons, a l'entrada de les coves.

Entreu. Una llum escassa tantost us permet d'endevinar les belleses que us volten; tant com aneu acostumant-vos a la penombra els ulls, àvids, volen descobrir-ho tot, veure-ho tot. Esperem un moment. Com per art de màgia la primera sala, el que podríem dir-ne vestíbul, s'illumina profusament, i estalagmites i stalagmites i columnes i brodats de mil formes i colors sorgeixen arreu; la llum de colors, combinats sàviament, completa la meravella.

La impressió és tan forta que sentiu una mena d'estupor, no sabeu cap on decantar-vos. ¿Què és de tanta riquesa, de tantes fantasies fetes pedra i filigrana de pedra, que més us atrau i enlluerna? És allò és el de més enllà: no sabeu què és perquè és tot.

Seguiu. Mentre aneu descendint cap a les entranyes de la terra no creieu ja que siguin contes ni fantasies els desvaris dels contistes orientals. Tot el que ja imaginàveu fèbrosos dels creadors de belleses literàries pugui inventar i descriure no serà més que una pàlida imitació de la realitat d'aquest món de belleses infinites.

Palau de fades, regne d'éssers quírics, estatge de déus? Tant se val, el que vulgueu. Seguiu encara. Esten ara al centre d'una sala, i també voldríeu abastar-ho tot d'un sol cop. Amb la mitja claror veieu entre columnes i pendis de la cova amb noves estructures de l'aigua petrificada, noves visions. La llum, novament, us completà la formosor i harmonia de l'espectacle. El guia us dirà: "La ciutat encisada". Si, efectiu, si ens deia una altra cosa la creuríem igualment aduquada, perquè les incomptables formes en què les coves han estat agencades pel treball de milers i milers d'anys, de milers d'artífexs que són la gota d'aigua, tant poden semblar-se a una com a altra cosa. El quadre, el diorama que ara tenim al davant sembla talment una miniatura de ciutat en què les estalagmites, les columnes, mil precioses formes poden acceptar-se com imitacions de torres, de cúpules, de mansardes, de forns, de palaus: la ciutat encisada. Bé. En tot cas una ciutat en miniatura d'orfebreria, construïda per orlebres sobrenaturals.

Cada passa que doneu és una nova sorpresa: us fa adonar de quelcom que creieu ja superat. El que ara contempleu el vostre esguard és superior al que

havíeu vist anteriorment. ¿Què sabeu, però? Tanta meravella acumulada acabarà per embriagar-vos i sentireu com una dolça sensació d'abandonament; no més pensar ni discórrer: davant de les coses miraculoses només cal admirar i creure.

Com voleu explicar per què, obra de la naturalesa, les coses tenen una harmonia inigualable, que poden fer més que les columnes s'entrellacen, i les voltes sempre són sostingudes per pilastres; no són coves negres, sinó una arquitectura de vori pàl·lid: una cripta subterrània de meravellosa riquesa, la visió d'un món ideal evocat pel pensament, perquè, amb tot i la precisió de les formes, tot és diàfan, marbrós, quasi sense cos, és el palau de les fades dels contistes àrabs, és un temple indià; a res no s'assembla, i us desconcerta.

Cap d'aquestes paraules hiperbòliques no és exagerada: el Llac de les Delícies, és, en realitat, una bruixeria. Exactes són els bellíssims dibuixos amb els quals volen copsar-se les més delicades labors; nosaltres hem vist meravelles encara superiors als indrets de la cova que hem estat els primers de descobrir i penetrar-hi, però tothom hi descobreix coses noves.

No coneix estany subterrani major que el Llac Miramar, perllongació de la Gruta anomenada de Lluís Salvador. Poc s'eleva la seva volta, de sis a vuit metres; però així produeix un efecte més bell, perquè es poden admirar millor els milers (potser milions, amb més exactitud) d'estalagmites fines que s'agrupen i s'oprimen les unes contra les altres, llargues llargues plorades per les infiltracions. Per la seva proximitat a l'aigua, s'hi reflecteix admirablement, i causa la il·lusió que es navega per entre dos boscos d'agulles de gelbre, efecte tant més fantasmagòric quan la pureza de les aigües consent de veure tot el fons del llac.

El llac, il·luminat pel nostre bruiot de la llum, Carlos Bohigues, havia de causar l'efecte que fa. Ni més paraules, ni més adjectius. La intel·ligència humana té un límit, i quan es tracta de coves tan belles com les Coves del Drac, il·luminades per aquest màgic de la llum i del color, només podeu dir com fariem estupefactes si contemplàvem un miracle: Meravella! Meravella! Meravella!

Les Coves del Drac són avui per avui les més ben il·luminades del món. Contribueixen al seu encís els concerts que cada dium i dimecres són donats al Llac. No deixeu de visitar-les si aneu a Mallorca.

Una excursió magnífica

Durant la nostra estada a Mallorca, convidats pel senyor Lluís Fàbregas, realitzarem una de les més agradables excursions amb el pullman Mercedes Benz Diesel propietat del dit senyor. L'excursió a la badia de Sant Vicenç, 138 quilòmetres entre naus i torres.

El Pullman de la Casa Fàbregas en camí

una cosa és bella, l'altra ho és encara més i acaba de fer-ho tot millor, pa-...
xe del senyor Fàbregas, al qual ja no es pot demanar ni més confort ni més comoditat.

La casa Fàbregas té organitzat un servei diari d'excursions: els di-lluns i dimecres a les Coves del Drac, 124 quilòmetres; el dimarts, la de Pollença; divendres, Valldemosa; Banyalbufar, Estallens, la Granja, 73

quilòmetres; dissabte, tarda, Puigpunyent, Galilea, Capdellà, Andraix i Camp de Mar, 62 quilòmetres; i diu-

menge, Monestir de Lluc i Alcúdia, 135 quilòmetres. Les excursions són escolliuissimes i costen 10 pessetes entre anar i tornar, exceptuada la d'Andraix que val 850 pessetes, totes amb cotxe pullman.

Nosaltres podem aconsellar les viatges de turisme Fàbregas, carrer de Sant Miquel, 135, sucursal a l'Avinyuda del 14 d'Abril, 23, telèfons 2411 i 2096 i 2413, respectivament, per a les excursions a Mallorca. Creiem que el consell ens serà agraït.

Lluís Fàbregas, ultra la seva organització de viatges-turisme, és representant a Mallorca d'Unió Carburants, S. A.; d'A. Rosell Casamitjana i de Joan Calicó, el primer dels carburants de Berga; el segon, dels lubricants Eclips, i el darrer, d'acreditadíssims xarxes per a la pesca.

"La Publicitat"

és el diari català més
llegit a Mallorca : : : :

Perelló Hotel

Porto-Cristo

MANACOR

MALLORCA

Immortalització situació per a l'estiu i l'hivern. - Aigua corrent, freda i calenta. - Cambres de bany. Terrassa vora la mar

Oalefacció central

PENSIO COMPLETA DES DE 8 PESSETES

Propietari: S. PERELLÓ

Telèfon 3

Excellente situation pour l'hiver et l'été. - Eau courante, froide et chaude. - Sales de bains. - Terrasse au bord de la mer

Chauffage central

PENSION COMPLETE DES 8 PTES.

Propriétaire: S. PERELLÓ

Téléphone 3

En visitar **MALLORCA** utilitzeu els

AUTOCARS M. U. S. A.

Excursions diàries - Informes a totes les Agències de Viatges

Les grans firmes mallorquines

Hereus de Vicenç Juan Ribas

Parlar a Mallorca de la signatura Hereus de Vicenç Juan Ribas és com a parlar de qualsevol consubstancial a la vida mateixa de l'illa. La signatura és considerada com una de les primeres cases mallorquines, el mateix per la seva importància com per la multiplicació de les seves empreses. La seva potencialitat econòmica, d'ample base financera i fonaments de primer ordre, la col·loquen en l'avantguarda dels rengles de l'economia de l'illa i de les Balears.

Una cosa, però, potser no va d'acord amb la magnitud de les empreses de la casa: és la modestia de tots els seus components. Homes de treball, homes que han fet dels seus afers la preocupació màxima de cada dia, de tots els moments, no vivien per altra cosa que no sigui la seva organització, que volien controlar personalment, si bé no els mancaven excel·lents col·laboradors.

Una atenció tan constant, permanent, havia de produir els resultats que ha produït. El mateix els organismes industrials que els comercials són quelcom que funciona de manera regularíssima i que renou la màxima eficiència. L'empresa que fa anys fou representada per una signatura de possibilitats limitades, avui té una potència comercial mallorquina.

La casa, doncs, no és una improvisació, sinó l'esforç de diverses generacions.

Començà fa uns noranta anys, i a la primera gestió de Vicenç Juan Ribas és deu el desenvolupament que aconseguí després, però que no hauria donat els resultats que ha donat si no hagués estat per la santa constància que els successors han posat en la seva labor.

Repetim. Avui la signatura Hereus de Vicenç Juan, Casa Ribas, és coneguda a tot Mallorca, és considerada com una de les empreses indissolublement unides a Mallorca. És una de les potències mercantils de l'illa.

Les seves fàbriques estan dedicades a la manufactura de teixits de cotó i novetats per a senyora, i són molt apreciats els drils i la classe coneguda per "dellengos", teixit especial, encara fet amb telers de mà, que resulta de gran durada i bonics efectes. L'especialitat més destacada de la producció de Hereus de Vicenç Juan Ribas és, però, la de les flassades de llana. Les fàbriques en quantitats extraordinàries, i no tan sols en proveeixen les Balears, sinó que n'exporten a Catalunya, a Espanya, a l'estranger i especialment a Amèrica les seves manufactures de

llana són ben conegudes a casa nostra, i segurament no hi ha un sol establiment d'importància que no pugui oferir-les: la producció està acreditada per la qualitat i els preus.

A Palma de Mallorca, independentment de les fàbriques, té la Casa Ribas dos importants comerços de detall, un al carrer de Sant Nicolau, 14, 16 i 18, i un altre al carrer Brossa, 4.

Finalment, les fàbriques radiquen una al carrer de la Llibertat, una altra al de Gerrotes, del 28 al 40; una al poble d'Esporles, i encara alguna altra, també fora de la ciutat.

Vol dir tot això que entre fàbriques, magatzems, oficines o despatxos i botigues de comerç al detall són en nombre creixent les famílies que viuen a redós de la important empresa, sense comptar les que puguin estar ocupades en les propietats agrícoles dels components de la signatura, si bé el fonamental i bàsic de la societat sigui la part comercial i fabril.

En alludir la part industrial ens encarrilem a parlar de les fàbriques. Havem dit que hi ha una classe de teixits, els "dellengos", que són manufacturats amb telers de mà, i podria semblar que els elements mecànics de la casa no van d'acord amb els avenços del dia, essent tot el contrari. La secció de telers muntats manualment no té gran importància al costat de l'important nombre de telers mecànics que teixeixen o manufacturen tots els restants articles de la casa i de les altres seccions de teixits, aprestos i acabats, muntats amb els darrers avenços de l'utillatge tèxtil i seccions auxiliars.

No cal dir que l'extensió dels afers de l'empresa suposa la mobilització d'un considerable capital, ja que tots els edificis industrials i alguns més són propietat d'aquesta. Es tracta de capital posat al servei del treball, de capital que produeix i dona vida a nombrosos sectors de la ciutat i de l'illa, sense altres preocupacions que la d'una aplicació adequada a les necessitats de l'important organització.

Aquesta és, a grans trets, la signatura Hereus de Vicenç Juan Ribas, una de les empreses que han fet i fan més del prestigi industrial de Mallorca, contribuint com els que més a desfer la creença que l'illa, per tants conceptes interessants, bella i rica, és quelcom més que un afortunat lloc de la Mediterrània en el qual la naturalesa ho dona tot quasi fet.

Entitats com la que ens ha ocupat són una viva demostració que Mallorca treballa i que la labor que fa a través de signatures semblants pot acreditar-se arreu del món.

L'ILLA DE MALLORCA

Palma, el port i la badia vistos des de Bellver

LA MAJORICA ACTUAL

Ocupa la part literària del nostre darrer número dedicat a Mallorca un llarg reportatge que, a manera de vivida recensió cinematogràfica, descriu diverses de les més corrents excursions que poden realitzar-se a través de l'illa. La descripció, dintre del seu laconisme, era prou detallada per sostenir l'interès que Mallorca ha desenvolupat durant els darrers anys, interès per altra part ben mereït.

El paisatge, el tipisme, la mar i les muntanyes, Valldemosa, Artà, Soller, Porto Cristo. Formentor i Miranar desfilaven ràpidament. Restaven encara les plantades d'oliveres milenàries, que elles soles són un poema, i restaven també els pobles mallorquins, que tenen un color únic, que semblen tals de lluny, pobles si i no ho hagués estat, restaven... tantes i tantes coses.

Mallorca, però, essent tot això i quelcom més, no pot limitar-se al pintoresc i al bell. Mallorca, amb tot i la idiosincrasia dels seus talls, és també un poble actiu, ric, treballador, que si no viu ben bé de cara a la seva història no s'ha acontentat com molts altres pobles i ha sabut adaptar-se a la vida moderna. Deixeu-la fer. Ara per ara és cert que no sent tant inquietud ideològica que doni maldecaps als governants centralistes. Llavor n'hi ha, i si bé el terreny no està preparat avui, ningú no pot afirmar que no ho estarà demà.

L'illa daurada, doncs, és quelcom més que un grandiosos amfiteatre per a esbarjo de turistes i lloc de sojorn per a gent fatigada, fastigada del viure civilitzat ultramodern que acaba per destruir els nervis i la sensibilitat.

Mallorca havem dit que és un poble que treballa. Només cal recórrer l'illa de banda a banda per a fer-se'n càrrec. L'agricultura és el nervi més sensible del país i l'arbrat la major riquesa agrícola: ametllers a milions; oliveres, garrofers, figueres, albercocs, llimoners, tarongers i vinyes, i també cereals a grans, treballats amb les plantades arbòrees o bé dintre el mateix clos. No tot és agricultura, que la ramaderia la completa amb més de 320.000 caps de bestiar boví, de llana, caprí i porcí. Sabem quin és la més singular de les característiques de la dona mallorquina de pagesia? La de la dona que entre collita i collita i durant les llargues nits d'hivern es dedica amb tot l'amor que té a la labor tradicional, esdevinguda familiar, al brodat de pedres de totes menes. Són a milers les brodatores escampades pel camp mallorquí.

Encara no seria això suficient per a presentar-nos l'illa enfeïnada amb aquelles activitats que són les característiques dels pobles moderns. Ens referim a les indústries. Mallorca, amb 361.792 hectàrees de terres culti-

vars, compta amb diverses poblacions de 8.000 a 12.000 habitants. Té setanta-set societats anònimes amb capitals que superen els dos-cents milions de pessetes; vint-i-quatre societats limitades i cinquanta-dues societats col·lectives i comanditàries simples. El total de capitals de les societats de caràcter industrial representa per tant una força suma. Pensem, però, que amb això no es compten les nombroses empreses que tenen indústries o sucursals amb oficines o residència central a Barcelona o a Madrid, i a quelles altres empreses indígenes, més nombroses encara, de caràcter personal, que fan, en conjunt, una xifra insoportable.

Això és, també, Mallorca.

Les pintoresques descripcions rosinyolanes; la llegenda mrandosa del Born; la pretesa calma de l'illa, aplicada com una tala als mallorquins, ens fa l'efecte que ara ja no és prou justa, si menys no és abusiva.

Mallorca té fàbriques de mantos, de teixits de seda i de cotó; de tapisseries i carifes; de mobles, de calçats; d'embotits; de farines; d'adobs químics; de perles imitació; de terrisseria; de vidre, i de moltes altres coses. Els seus ferrocarrils de via econòmica, certament, com escau a l'escassa extensió de la xarxa, no són ni remotament dels pitjors ni dels més mal cuidats. El ferrocarril de Palma a Soller, electrificat, és una delícia, tant pel material mòbil com pels paratges que travessa. El servei de tramvies de Palma està molt d'acord amb la importància del seu moviment deambulador. Les línies de transport per autocar i camions s'estenen profusament per tots els indrets de Mallorca i el material és excel·lent.

No. Mallorca ja no és l'illa de la calma. Segueix essent, sí, l'illa daurada, l'illa que no decepciona per les seves belleses, però que sorprèn agradablement a tot aquell que la mira i l'observa, lliures els ulls de teranyines i l'ànima de prejudicis.

Els que fa anys que no l'han vista resten ja una mica sorpresos en passejar per la coberta del vaixell. Les naus "Ciutat de Palma" i "Ciutat de Barcelona", amb les seves 3.900 tones, predisposen favorablement, i si bé en entrar al port veus a la seva riba esquerra aquell poètic recó de Porto Pi fet malbé per les instal·lacions de la Campsa, seguidament venen els hotels senyorils que es vessen damunt l'aigua, ocupant el Terreno i Armadams. Fa l'efecte de seguida que la Palma que coneixíem és tota una altra. I, efectivament, si no és ben bé així no se'n hi manca gaire.

Els voltants de Palma tenen distint caràcter avui, molt més acusats que anys enrera. A l'esquerra de la badia, cara a la ciutat, els barris d'Armadams, el Terreno, Cala Ma-

jor i Cas Català, amb el seu seguit d'hotels, torres a tots els vents, restaurants i banys, està bé i podria quasi afirmar-se que és un món a part, un món d'accentuat cosmopolitisme. La bellesa d'aquells indrets és aprofitada més amunt, als barris de la Bonanova i de Génova, peis habitants de Palma i també per estrangers que han construït allí residències estivals. A la dreta, els barris industrials i de pescadors, Molinar, Coll d'En Rabassa, Can Pasatilla, fins a l'Arenal, al llarg de la platja llisa, alternant els banys amb petits ports naturals, cales, fàbriques, bateries i llocs de residència de menor categoria, amb indrets francament encisadors.

Palma, com Mallorca, és una altra. La seva potencialitat econòmica no és pas cosa negligible, com ho demostrà en la no llunyana suspensió de pagaments d'una de les entitats bancàries que més treballava a l'illa. Ara la Banca indígena està representada per sis entitats amb uns 12 milions de capital nominal, més el negoci bancari d'En March, més les sucursals de Bancs forans.

Finalment, cal parlar del turisme, que ha fet transformar la costa mallorquina? Parlem-ne, doncs. La meitat de la costa de Mallorca, a partir de Palma, pot dir-se que és tota ella un hotel: hotels a Palma, a Andrait, a Cap de Mar, a Alcúdia, a Cala Rajada, a Pollença i Formentor, a Porto Cristo. La meitat de l'altra meitat està en plena embriaguesa de viles i ciutats jardí, d'urbanitzacions... Massa, massa.

Ara els mallorquins es queixen. Els seus hotels a la mar no tenen prou clientela, alguns no aconsegueixen beneficis, altres salden amb pèrdues. Què ha passat, doncs? Ha passat que han estat construïts massa hotels. Perquè el turisme no ha minvat. En 1931 pararen a Palma 43.000 turistes; en 1932, 61.500; en 1933, 69.134; en 1934, 88.183. L'any 1931, els hotels de Palma, compresos els del Terreno, Armadams, Porto Pi, Cala Major i Cas Català, registraren 309.084 dies d'estades de forasters; l'any 1934, 482.234 dies d'estades. Diferència entre 1931 i 1934, que ara són molts més a distribuir-se la població flotant i turística, ja que havem de dir que el nombre de turistes és molt major que el que donen les estadístiques, degut a que el gran nombre de pensions particulars que estatgen forasters són molt difícils de controlar.

Mallorca, aquest bocí de la Catalunya gran, prospera i es modernitza. Ara per ara és l'anany de riquesa que se l'importa, demà és possible que siguin uns altres els seus alany: això esdevindrà el dia que s'adoni que té, i ha de voler que sigui reconeguda, la seva personalitat.

Pere CASALS

Els brodats de Mallorca

BRODATS BONET

Heus ací la primera casa de brodats, de Mallorca. Situada en un lloc amable, al carrer de Sant Nicolau, davant mateix de l'església la façana de la qual és una bella mostra del gòtic florit. Aquell recó té un fort caràcter i el fa adient per a una indústria que podriem dir-ne sumptuària com la dels brodats.

L'actual Casa Bonet té més de 90 anys d'existència, i en fa més de seixanta que els Bonet la continuen. El primer d'ells que és fet càrrec de la vella indústria fou Manuel Bonet, pare de l'actual, que havia arribat de Barcelona a dotze anys. Sota la direcció de Manuel Bonet, el negoci prengué una gran extensió, alhora que millorava en tots els ordres, artístic i industrial: els brodats Bonet foren coneguts arreu de Catalunya, per tot Espanya, a diversos països d'Europa i d'Amèrica la marca i el nom de la casa eren el vehicle d'expansió de les bel·leses de l'art femení de Mallorca.

Hem dit art. Efectivament. Si no fos perquè aquesta definició sobre el brodat mallorquí és tan estesa i justa, caldria només veure el museu de brodats de la Casa Bonet, per justificar-la. Aquest museu és una veritable joia. Ha estat visitat per artistes, per literats, per músics, per polítics, i tots han hagut de rendir-se a la bella evidència i fer l'elogi de la dona mallorquina, que ha assolit en el seu art delicat i pacient una tal perfecció. Per allí han passat Pau Casals, Lluís Millet, Gabriel Alomar, Lamote de Grignon, Mercè Plantada, Urgoiti, Salaberria, Costa i Llobera, l'actual Príncep de Gales i totes les personalitats que han sojornat unes hores a Palma de Mallorca. De tots els visitants il·lustres Bonet guarda un autògraf reproduït al brodat, que constitueix part del seu museu, costat per costat de les meravelles de reproduccions de quadres com els dels Començers de Castella, de només que 4 per 7 centímetres; reproduccions de velles estampes de Palma; alegories de distintes classes i formats: en negre i en color.

El brodat, com tantes altres manifestacions de la vida industrial, especialment la relacionada amb les arts sumptuàries, també es ressent de la crisi general. Amb tot, Mallorca conserva — efecte de la qualitat de la seva acurada labor — un ampli mercat, i milers de dones mallorquines — ja sia en tallers, ja a les propietats — segueixen ocupant-se en els treballs de l'agulla i el tambor. Més de set-cents n'ocupa la Casa Bonet, les labors de la qual són estimadíssimes.

Carrer Palacio, 37
Palma de Mallorca

APARTAT 180

CASA ESPECIALITZADA
EN ROBA DE TAULA
I DE LLIT I PERSONAL
BRODADA A MÀ

EQUIPS PER A NOVIS

PARAMENTS DE CASA
ETC.

Amer, fotògraf

El més conegut dels fotògrafs de Palma de Mallorca

No deixeu de visitar els seus Estudis

Amer, fotògraf

CARRER QUINT, NUMERO 3

CERVESES

Moritz, S. A. i S. A. Damm
VERMOUTH

Martini & Rossi

Dipositari exclusiu a Mallorca

Jaume Bordoy i Ferrer

Socors, 79 - PALMA DE MALLORCA - Tel. 2333

SERVEI DE FRENS - TALLER ELECTRIC - REPARACIONS
BATERIES - DINAMOS - MAGNETOS, etc., etc.
Ajustatge de Carburadors - Esmerllat en vult hores
Reparació de comptaquilòmetres

TALLERS OLIVER DE FILLS DE G. OLIVER

REPARACIO D'AUTOMOBILS

Avinguda d'A. Rosselló, 74 -- Costa i Llobera, 9
PALMA DE MALLORCA

Josep Cortès Aguiló

ODONTOLEG

Pl. P. i Coll, 17 Telèfon 1860

PALMA DE MALLORCA

LA BALEARICA

DAMIA BENNAZAR

ANTIGA DROGUERIA
de l'Avinguda d'Antoni Maura, 46

DROQUES PER A L'AGRICULTURA I LA INDUSTRIA
MATERIALS PER A PINTURA * PERFUMERIA

AVINGUDA D'ANTONI MAURA, 46
PALMA DE MALLORCA

El Perú

Hotel Restaurant

TOTALMENT REFORMAT

Propietari: JOAN SANSÓ
Espais menjador - Calefacció central - Esplèndides
habitacions amb aigua corrent, calenta i freda

CAMBRES DE BANY
Pensió completa des de 10 pessetes
Preus especials per a viatjants
P. Palou i Coll, número 18 -- Telèfon 1934
PALMA DE MALLORCA

BATXILLERAT

PERITATGE MERCANTIL
COMERÇ IDIOMES

GRAN VIA BORN - COURT, 13

LA MES IMPORTANT D'ESpanya

AULES SEPARADES PER A SENYORETES

GARATGE SPORT

Custòdia : Neteja : Untatge de cotxes amb elevador
Taller de Reparacions

Avinguda d'Alexandre Rosselló, 60 :: Telèfon 1321 :: PALMA DE MALLORCA

ACADEMIA PORTA
RAMBLA CATALUNYA, 70 TELEFON 71861
EXCLUSIVA PER A LA DONA
Directora: M. A. PORTA I OOTS
Carrera pràctica de Comerç i Idiomes
Peritatge Mercantil (carrera oficial)
PROFESSORES NADIES PER A LES LLENGÜES

Principals Centres Culturals DE Barcelona

Acadèmia FARGA
RAMBLA DE CATALUNYA, 114 -- TELEFON 75163
Piano - Violí - Violoncel·lo - Solfeig - Cant - Composició
Arpa - Mandolina - Guitarra, etc.
Sessions d'estudi i concerts pel conjunt instrumental
"Música pro Amore Artis"

INSTITUT FEMINAL

Fundat l'any 1919 Laletana, 64, principal. Telefon 24909
Anex-Escola "Jardi" Parvulari Guinardó
Xalet Acté - Arc de Sant Martí
Classes diürnes de 9 a 12 i de 3 a 6. Nocturnes,
de 7 a 9, per a ambdós sexes
Especials combinades, de 12 a 1 i 6 a 7
Ensenyança primària, graduada per a nenes i nens en classes su-
periores. Parvulari, sistema Montessori, Froebel, Decroly. Local espaiós,
gran pati d'estiu. — Cafeteria central. — Sala especial de gim-
nàstica. — Cultura física. — Excursions. — Educació moral i acurada.
Capella-oratori. — Conferències
Segona ensenyança. Batxillerat, classes comercials, Idiomes, arts,
cursos de preparació al Magisteri, correus, d'unes, etc. (Classes
diürnes i nocturnes). Professorat competent. Lliçons d'intercanvi
Idiomes: català, castellà, francès, anglès, alemanys, etc.
per estrangers
Informes i matrícula, tots els dies, a Via Laietana,
61, principal, de 10 a 12 i de 3 a 6, per a
ambdues escoles
Obertura de curs: Primer d'octubre
Alumnes externs i mig pensionistes

LICEU TECNIC

Institut Independent d'Ensenyament
i Investigació Científica
CASP, 37, i BRUC, 40 -- TELEFON 10372
Ingrés: Batxillerat, Escola de Comerç, Peri-
tatges industrials i a la Universitat Batxillerat
Peritatges Industrial i Mercantil
Ingrés a l'Escola d'Enginyers Industrials
Magnífics resultats

COL·LEGI ACADEMIA ESPINOSA

Incorporada a l'Institut Nacional de Segona Ensenyança Maragall
BLESA, 47 - FONTRODONA, 29 i 31 (P. S.) - TELEFON 24039
NENS, NENES, ADULTS, primera i segona ensenyança. Batxillerat
i Comerç en tota la seva extensió. Ensenyança oficial -- col·legiada i lliure
Estudis superiors -- Classes nocturnes
El professorat de les seccions de Batxillerat i Estudis Universitaris
pertanyen al Col·legi de Doctors i Llicenciats
Única entitat oficial que pot oferir la deguda solvència
HONORARIS MODICS

Acadèmia Ainaud

CANUDA, 31 -- TELEFON 21431
Piano, Violí, Viola, Viola-Tenor, Solfeig i Teoria
Harmonia, Cant, Guitarra
Cursos generals -- Lliçons particulars i a domicili
Inscripcions: d'11 a 1 i de 5 a 8

Per a modistes i aficionades

Sistema de Tall Martí de Gili, regent
en darrers models de París, Londres i
Viena. Cursos ràpids en 12 dies. Cursos
per a Prof. de Tall de 3 a 5 mesos. Preus econòmics. Pa-
cífics de pagament. Aquest Institut presenta continuament
noves modalitats a l'ensenyament de les seves alumnas.
INSTITUT TECNICO FEMENIL
CENTRAL DE TALL I CONFECIO
MARTI DE GILI
34, Passeig de Gràcia, 34 -- BARCELONA

ACADEMIA HUMET

Única dedicada exclusivament a l'ingrés a l'Escola d'Enginyers
Industrials
Oberta la matrícula d'onze a una i de set a nou
El curs començarà el dia primer d'octubre
URGELL, 155, pral. TELEFON 36554

Escola "JARDI"

anex a l'Institut Femenil de Barcelona
ARC DE SANT MARTI (Guinardó)
PARVULARI PER A NENS I NENES
fins a la preparació de l'ingrés
Sistema MONTESSORI, Decroly i JOCS FROEBEL
Immobilitat situació - Gran confort - Matricules
a l'Escola "Jardi" i a l'Institut Femenil, Laietana,
61, principal

Primera ensenyança

Batxillerat

Comerç

Idiomes

LICEO BORRELL

Magisteri

Oposicions

CORTS, 509. (xamfrà Borrell)

Tall sistema MARTI

METODE UNIVERSAL

Les aspirants a professores de tall que desitgin matricular-se en aquest
ram d'ensenyament, cal que ho facin sota aquest immutable sistema, únic
per a la cultura nacional del vestit femení. Sol·licitau el nou programa
i full de condicions a l'Institut Central: Passeig de Gràcia, 42, o a les
professores de tall SISTEMA MARTI, degudament autoritzades

POLITECNIC MINERVA

Incorporat a l'Institut Balmes i Escola d'Alts Estudis Mercantils

CORTS CATALANES, 627, PRINCIPAL

TELEFON 14931

Seccions: Ingrés a la Segona Ensenyança - Batxillerat - Comerç - Ingrés a la Universitat - Dret - Filosofia i Lletres - Ciències - Medicina - Farmàcia - Arquitectura - Enginyers - Peritatges - Aparelladors - Magisteri - Idiomes.

Director d'Estudis Superiors: Dr. E. Chichilla. Professorat pertanyent al Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències; única entitat oficial del Districte Universitari amb solvència moral en l'ensenyança privada.

La nostra Oficina tècnica i el Laboratori Psicotècnic estan a la disposició de qui desitgi ésser informat concretament sobre la seva orientació i aptituds.

ASSEGURANÇA ESCOLAR SENSE CAP DESPESA PER A L'ALUMNE.